

સુધરેલી રીત મુજબ
વર્નાક્યુલર ટેક્સ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમિટીએ
—જે તૈયાર કરેલી. —

ચોથી ચોપડીના અર્થ.

જેમાં અર્થ; દ્રવિયાની સમજૂતી; દરેક પાઠના
સવાલ; સાર; અધરા શબ્દો; જોડાક્ષર;
મુંબઈ ઇલાકાની ભૂતપૂર્વ; ફૂલ.

રચનાર—મેસર્સ. સી. ડી. શાહ, એન્ડ કો.

રચનારનું ઠેકાણું—શાહપોર—સુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—C. M. Shah.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—શાહપોર—સુરત.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ મુજબ
રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

છાપનાર—નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમ.

છાપવાનું ઠેકાણું—શંકર પ્રી. પ્રેસ ચક્રાના પુલપર—સુરત.

સને ૧૯૨૨] કિંમત ૦-૭-૬. [સં. ૧૯૭૮

૨૦૦૩૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય -

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૩૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યોજના યોજના ૨૨૮

વિષય મંડળ : ૮૪૪ : ૬ - ૨૨૨

ચોથી ચોપડીનો “ ડિક્ટેશન શિક્ષક ” ચાર આના.

ચોથી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧.	નૌકાશાસ્ત્ર=નહાણુ યજ્ઞા-	કમે કમે=એક પછી એક
શાહ=મહારાજ-	વવાની કળા	બાધો=ખંધારણુ
ધરાજ	યોજના=ગોઠવણુ	નિર્માણુ=નક્કી
સંગીત=મન્યુ ૧; જો-	અલંત=ધણુજ	યુવરાજ=માદીનો વારસ
રાવર	તાલીમ==ફળવણી	આદરસત્કાર=આવકાર;
પુરાતન=ધણુ જીનું	પ્રવાસ=મુસાફરી	પરોણુઆફરી
ચરિત્ર=વૃત્તાંત; હેવાલ	પ્રદક્ષિણુ=ચોગરદમ ફરી	લથડવા=ગળડવા
જયેષ્ઠ=મોટા	વળવું તે	રાજ્યાભિષેક=રાજગાદી
પ્રિન્સ ઓવ વેલ્સ=વેલ્સ	ચાણુ=કાયમ	પર ખેસાડવાની ક્રિયા
પ્રાંતનો રાજપુત	પદવી=ઓદ્દા	પાયતખ્ત=રાજધાનીનું
ધક્કાખ=ખિતાબ	પ્રવીણુ=માહીતગાર	શહેર
નિખાલસ=ખુલ્લા મનના	નિર્ણય=ઠરાવ	આખાદી=ચઢતી

સવાલ—શહેનશાહ જ્યોર્જનો જન્મ કયે દિવસ થયો હતો ?

પ્રિન્સ ઓવ વેલ્સનો ખિતાબ કોને આપવામાં આવે છે ? શહેનશાહ જ્યોર્જનાં વડીલ બહુનું નામથું હતું ? શહેનશાહ જ્યોર્જને નૌકાશાસ્ત્રની તાલીમ આપવામાં આવી તેથી એમનામાં કઈ કઈ સારી ટેવ આવી ? પ્રિન્સ આલ્બર્ટનો સ્વર્ગવાસ કયારે થયો ? શહેનશાહ જ્યોર્જનું લગ્ન કોની સાથે થયું હતું ? હાલ એમને કેટલા કુંવર તથા કુંવરીઓ છે ? શહેનશાહ જ્યોર્જ હિંદમાં કયારે પધાર્યા હતા ? શહેનશાહ એડવર્ડનો સ્વર્ગવાસ કયે દિવસે થયો ? શહેનશાહ જ્યોર્જને ઇંગ્લાં-

ડમાં રાજમાભિષેક કરવાની ક્રિયા કયે દિવસે થઇ ? હિંદુસ્તાનમાં
કયે દિવસે થઇ અને ડમાં થઇ ? આપણે ધર્મ શું છે ?

સાર—શહેનશાહ પાંચમાં જ્યોર્જના વખતમાં આપણા જનનમાલનું
રક્ષણ થાય છે, તથા અદલ ન્યાય મળે છે, માટે આપણે શહેનશાહ
પાંચમાં જ્યોર્જ ધણી વધુ જીવે એવી પ્રાર્થના કરવી જોઇએ.

પાઠ ૨.	મુલાકાત=મેળાપ	ઝખો=ઝુલતોડીલો
સ્વામીભક્તિ=ધણીપર	શરણાગત=શરણે આ-	અંગરખો
પ્રેમભાવ; ધણીની સેવા	વેલો	પ્રસન્ન=વખત
નાગેર=અજમેર એ	બાજુએ મુકયો=વિસારી	ચેત્યો=સમજ્યો
રજપુતસ્તાનમાં છે.	દીલો	ખંજર=જમૈયો
માણુ=કચેરી	ખાસ=ધણો	પ્રાણુ બધજી=મારી ના-
ધેરા ધાલ્યો=કબજો કર્યું	વિશ્વાસુ=ભરોસાદાર	આન=કવર (ખીશ
લડત=લડાઇ; યુદ્ધ	ગુપ્ત=છાની	નત્રતા=નત્રનતાઇ
બચાવ=રક્ષણ	ઝપાઝપી=કાપાકાપી,	મુગરો=સલામ
સંભવ=આશા; ભરોસો	કતલ	વિશ્વાસધાતી=ભરોસો
શરણે ગયો=તામે થયો	જીવને જોખમ લાગશે	તોડનાર
આશ્રય=મદદ	=મરી જશે	લદાહરણુ=દાખલો
જયપુર=જેપુર	સોગન=કસમ	નીમકલલાલ=જેનું ખામ
મુકામ=રહેઠાણુ	કુશળતા=જુખાકારી	તેનું બહુ ચાહનાર
કપટી=દગલખાન	સમાચાર=ખબર	જીત=ફતેહ

સવાલ—વિજયસીંગ ક્યાનો રાજ ? વિજયસીંગને કેણે
હરાવ્યો ? ત્યાર પછી ક્યાં ગયો ? ત્યાં શું થયું ? પછી ક્યાં ગયો ?
અને શા માટે ? ઇસવીસીંગ ક્યાનો રાજ ? વિજયસીંગના બાપને

કાણે મરાવ્યો હતો ? રજપુતોનો મુખ્ય ધર્મ શું છે ? વિજયસીંગને ઇસરીસીંગ કેદ કરનાર છે એ જ્ઞાત જવાનસીંગનાં જાણવામાં આવ્યી આવી ? જવાનસીંગને કેદ પકડાતો શી રીતે બચાવ્યો ? ઇસરીસીંગે પોતાના સરદારને કોનો દાખલો બતાવ્યો ? છત મેવવાની આજ્ઞા ક્યાં રાખી શકાય નહિ ?

સાર—જેનું લૂણ ખાધું હોય તેનું હલાલ કરવું એ દરેક માણસની ફરજ છે.

પાઠ ૩.	યુક્તિ=તદાપીર કળા	ક્ષણે=વેળાએ
સૂર્યવંશી=સૂર્ય ઉપરથી	પાયમાલ=છેક નાશ થ.	જન્મજૂમિ=જે જગામાં
નીકળેલા કુળમાં પેદા	એણે હોય એવો	જન્મ થયો હોય તે
થએલા	ઉદાર=સખી	ખીજમતદાર=સેવક
પ્રખ્યાત=નામીયા	હાથ=ખાંતઃકરણ; મન	ઝરો=ધીરે ધીરે પાણી
લગભગ=આસરે	પાણીપાણી=નરમ	વહે તે વહેણ
અવતર્યો=જન્મ્યો	ઝળઝળીઆ=આખમાં	ધુંટડો=મોંમાં માથ
રિવાજ=ધારો; રીત	પાણીનું ભરાઇ આવવું	એટલું
ભાવ=હેતુ; ચાર	ગોઠવણ=તજવીજ	શૂરવીર=બહાદુર
ખેડક=ગાદી	મહે=મુખે; નિર્ભય	કામગીરી=નોકરી
ધારતી=ખીક; શક	આડે=વચ્ચે	વીલા=મયાં
પક્ષપાત=તરફદારી	પણ=આધા; નિયમ	દેહ=શરીર
પકડો=નુકસાન		ઝળહળે=પ્રકાશે
ખેડ=દીલગીરી		ટક=મોલેણું પાળવું તે

સુવાણ—રજપુતોમાં કયું કુળ ઉંચું મહાત્મ્ય છે ? મામાપતું

ક્યાં છોકરાપર હેત વધારે હોય છે ? રાજસીંગને બીમસીંગ
માટે શું વહેમ હતો ? બીમસીંગે તે વહેમ દૂર કરવા શું કર્યું ?
બીમસીંગે પાણીનું પ્યાલું શા માટે ફેંકી દીધું ? બે છોકરામાંથી
કયો છોકરો આપકર્મી ?

સાર—માઆપનું મન ન દુખાવવા માટે, અને તેમને રાજ
રાખવા માટે તેમની મરજીમુજબ ચાલવું.

પાઠ ૪.	આશિષ=આશિર્વાદ	સૌપણ્ણ=સપુરત
માનવું=કપ્પલ કરવું	વિભેગ=જુદું પડવું તે	હૈયું ભરાઇ આવ્યું=
કંદમૂળ=કંદ તે મૂળીઆ	સાળેતાળે=સુખરૂપ	આંખમાં આંસુ આવ્યા
ઉપવાસ=અપવાસ; બૂ	રક્ષા=અચાવ; રક્ષણ	વનરેશ=વનમાં પહેર-
પ્યા રહેવું તે	મુખવુ=અકળાવું	વાનો પોશાક
વેઠરો=અમરો	વસણાં=ધણી કંઠણ	ધારણ કર=પહેર
વિકરાળ=બિહામાથું	આરો=અંત	મૂર્છા ખાઇ=બેમાનચઇ
રાક્ષસો=દૈત્યો	આગ્રહ=હડ	તીરસ્કાર=વિષ્કાર
નિશ્ચય=ઠરાવ	અવસ્થા=હાલત	અધર્મ=અનીતિ
વહાણે વાયે=સવાર થતે	વિનંતી=અરજ	ઋષિ=તપસ્વી
ઠંથું=નક્કી થયું	ચલણ=સત્તા	વિદાય કીધા=વળાવ્યા
કોપ=ગુસ્સો; રીસ	ઝૂરીઝૂરીને=મનમાં બળી	બેશુદ્ધ=બેમાન
પૂર્ણ=પુરું	બળીને	પ્રાણુ લાગ કીધો=મરી
બોળેમાથું મૂકીશ=હરણ	નમન કર્યું=બે હાથ	મયા; સ્વર્મવાસ કર્યો
રહીશ	બેડયા; પગે લાગ્યા.	

સવાલ—સીતા કેવી બી ગણાય ? રામને વનવાસ કોણે
અપાળ્યો ? દેકેથીનો કોણે તીરસ્કાર કીધો અને શા માટે ? રામ વન

વાસ જા માટે ગયા? સીતાને જા માટે વનમાં આવવા ના પાડી? રામચંદ્રજીનું માતા પ્રત્યે કેવું હેત હોવું જોઈએ? સાવકી મા છોકરા સાથે કેવી રીતે વર્તે છે? બંધુ કેવા જોઈએ? દશરથ રાજાની આજ્ઞા લેવા જવાનો હેતુ શો? વનનેશ તે શું હશે?

સાર—વિચાર વગરનું કામ કરવાથી પાછળથી પરતાવું પડે છે, માખાપતું વચન પાળવા માટે દુઃખ સહન કરવું.

પાઠ ૫.	ગરમી માખવાનું યંત્ર=	તર=મલાઈ
દુકાળીઆ=ભૂખથી પિ.	ચર્મીમીટર	સાકર=મીઠો પદાર્થ;
ડાતાં માખસ	ધરી=દાંડી પર પેડું	ગળી ચીજ
દુખળા=કમજોર	ફરે છે તે, આંક.	ચરખી=ચામડીની આંદર
પેટપુર=જોઈએ તેટલું	આંસ	ઠરેલો ચીકણો પદાર્થ
સુકાઈ ગયા=લેવાઈ ગયા	નરતર=હંમેશાં	દુસ્ત=સાફ
એ જીન=વરાળથી આ	નાડી=નાડ	હાર=ખારો પદાર્થ
લતો સંચો	છછે છે=ધમકે છે	ત્રેષ્ટ=ઉત્તમ
કુદરતી=ધૈર્ય મૂકેલી	અંગ=ભાગ	જુદી જુદી વાની=જુદી
કાયમ=ચાલુ	સમાર=દુસ્ત	જુદી વસ્તુ

સવાલ—દુકાળીઆનાં શરીર કેવાં હોય છે? દુકાળીઆનાં શરીર એવાં સાથી થાય છે? આપણને ખોરાકની જરૂર જા માટે છે? ખોરાક ન મળે તો આંદરના ભાગમાં શું થાય છે? ગરમી માખવાનાં યંત્રનું નામ શું? એ જીન ચલાવવાને શેની જરૂર છે? આપણા શરીરના અવયવો તરાતરા ચલાવવાને માટે જાની જરૂર છે? નાના છેલ્લાનાં શરીરનું વજન વધારે કે ઓછાનું? ગરમી કપા પદાર્થ ખાવાથી શું ઉપયોગ થાય છે? ચરખી વધારવા માટે કયા પદાર્થ

ખાવાની જરૂર છે ? ચરબી વધારનાર પદાર્થ કયા મુલકના હોકા વધારે ખાય છે ? કયા પદાર્થ માંસ વધારે છે ? ક્ષાર પદાર્થ ખાવાની જરૂર શા માટે છે ? હોદ્દી સાફ કરવાને માટે કેવા પદાર્થની જરૂર છે ? દૂધ કરતાં પણ વધારે ફાયદાકારક શું છે ?

સાર—માણસને હવા ને પાણી તિવાય ખોરાકની પણ જરૂર છે, કારણ કે તે વડેજ અંદરના સંચાને પુષ્ટિ મળે છે.

પાઠ ૬.

ચાકીપાકી=કમજોર થઇ	અગરીઆ=મીઠું પકવનાર	કરનાર
નિસાસા=નિઃશ્વાસ	અગર=મીઠું પકવવાની જગા	નિર્માણ કરેલું=કરાવેલું
અક્રાટ=લવારો	પીલતાં=કપાસમાંથી	મરજ=મતલબ
દે.પ=કપડો	કપાસીઆ છુટા પાડતાં	મરજ સારે છે=ખોટ પુરી પડે છે; તંગી મટાડે છે
મસાલો=તેજનો	કાંતતા=ચુનર બનાવતાં	સમાધાન=ચુંચવણ કે ચિંતાનું મટવું તે
	વણકર=વણાટનું કામ	

સવાલ—ડોસી શા માટે જગવાને દે.પ દેતી હતી ! તેના મનનું સમાધાન કાણે ને શી રીતે કીધું ?

સાર—દુનિયામાં દરેક માણસને એક બીજનો અપ પડે છે માટે કોઇની સાથે પુરાશ કરવી નહિ, દુનિયા માંહેલા પદાર્થ એક બીજની મદદથી બને છે.

પાઠ ૮.

અવતોકન=પ્રારીક ત-	ધારી ધારીને=તાકી	(હીરા, માણેક, ચોતી વગેરે)
પ.સ	તાકીને	
ખોડું=લંગડું	પારખું=ઝોળખું	કરીર=મુમલમાન
જા'સું=મકડું	કેળી મેર=કપ તરફ	આંદો=અલી; તપાસ
	જવાહીર=કીમતી રત્નો	તપાસ=પ્રેમ

સાક્ષી=સાહેબ	નડુ=નમ	અટકળ કરવી તે
નડુગર=નંત્ર મંત્ર કે	ગમ=ખાણુ	ખમણુતી=ગણુગણુ અ-
અમએખી ભરેલા	કાણું=એક આંખ પુટેલી	વાજ કરતી
ખેલ કરનાર; ધલમી	હોય એવું	વેરાય=કણુ છુટા પડે
સળ=શિક્ષા	આણું=ચોડું	ઢાળાય=છલકાય
નવાઇ=અચરતી; અ-	લંગડું=ખોડું	જાત્રાશી=ધન્યવાદ
ચંખો	અનુમાન=વિચાર કરીને	ફેર=તદ્વાવત
		ટેવ=મહાવરો

સવાલ—ફકીરને રસ્તામાં કોણ મળ્યું? ફકીરને કેવી ટેવ હતી? ફકીરનું અનુમાન ખરું હતું કે ખોટું? ફકીર યુનેગાર કોને કે નહિ? ફકીરે જાંટ ત્રિષે શી શી હકીકત કહી? રાગ્નએ ફકીરને શા માટે છોડી દીધો? અવસોકન કરવાની ટેવથી શું ફાયદો?

સાર—દરેક માણસે હરેક વસ્તુ ખરોખર જોવાની તથા તે ઉપર વિચાર કરવાની ટેવ પાડવી.

પાઠ ૯.

બલામણુપત્ર=સિક્કારસ-	પસંદગી=પાસ	વિચારવંત=સમજુ
નો દામળ	મહેરખાની=કૃપા	સ્થિતિ=હાલત; દશા
ઉમેદવાર=ઉમેદ રાખનાર	બલામણુ=સિક્કારસ;	વિનય=નમ્રતા
ખોળ=સૌધ	લામવમ	સમ્યતા=સચુકાર્થ
વર્તમાનપત્ર=ચાલતા	લામકડી=લાયકાત	રીતમાત=ચાલચલન
વખતના સમાચારનું	લુછી=સાફ કરી	ઓળંગી=વટાવી
છાપું; ન્યુસપેપર	નજમ=નડું બિઝાનું	ઠેસ=ઠોકર
મહેર ખમર=ઢાપારીને	વ્યવસ્થા=સારી ગોઠવણ	ચોક્કસ=સાવધ; સંભાળ
ખમર આપતી તે	સ્વચ્છતા=ચોક્કસાઇ	લઇ વર્તનાર
	દીસી=દેખાઇ; બહુમુખ	કાળજીવાળો=ખતીનો

ધડકા=હડસેલા	મરોડદાર=સારા વલણુ	સાવધ=હેશિયાર
પ્રયત્ન=વધારે મહેનત	વાળા	ખુલ્લુ=દેખીતું
સ્વાતંત્ર્યીરજવાળો	રેતદાની=રેતી ભરવાનો	તોલ=પરીક્ષા; તુલના
લક્ષ્ય=ટેવ, આદત	ખડીઓ	

સવાલ—શેડી માટે ત્યાં કેટલા ઉમેદવારની અરજી આવી ? તેમાંથી કેટલા પાસ થયા ? શેડે કેવી રીતે પરીક્ષા કરી તે કહો. અક્ષર કેવા લખાયા જોઈએ ? લખાણ કેવું જોઈએ ? જે ઉમેદવાર પાસ થયો, તેમાં કયા કયા ગુણ હતા ? તેની પાસે લગ્નામણુ પત્ર હોતો કે નહિ ?

સાર—દરેક માણસને નોકરી પર રાખતાં પહેલાં તેના મલ્લમણુ પત્ર ઉપર આજાર ન રાખતાં તેને બોલાવી મંગાવી જાને તેની ખાતરી કરવી.

પાઠ ૧૦.

ગુજરી ગયા=મરી ગયા

સંકટ=દુઃખ

ધરણમાંઠા=ધરણમાં વગેરે

વેચી સાટી=વેચી કપડો

કરી

સાધન=સહિત

લમો=વખો

ઉધમે=પધે

જીજી પર્યત=મરતા

કુધી

પર્યત=ચુધી

માપણુ=ખોલણુ

ગુમાસ્તો=મહેતો

અદેખાઇ=ઝેર; કીનો

વિરૂદ્ધ=સામું; ઉલટું

કસોટી=તોલ, પરીક્ષા

સોદો=માલ; સામાન

ભાવતાલ=કિંમતની

પાપુક

રત્નાદારખી=ચુધી દલાલી

કાલો ને

કંઠી=ડોકમાં પહેરવાનું

સોનાનું ધરણું

વીસરી=ખૂચી

છગર=ગરિયાઇ

દિટાડીએ=મટાડીએ

બોધ=ઉપદેશ

સંતાન=છોકરું

મિલકત=માલમતા

વારમ=કકદાર

સવાલ—જમમોહન કેવો છોકરો હતો ? તેની સ્થિતિકેવી હતી ? એની સ્થિતિ આવવાનું કારણ શું ? જુના ગુમાસ્તાની ચાડીથી શેફના મનપર શું અસર થઈ ? શેફે જમમોહનની પરીક્ષા કરવા માટે શું કર્યું ? જમમોહન ઉપર વધારે વિશ્વાસ શાથી બેઠો ? જમમોહનમાં કયો ગુણ હતો ? જમમોહનને તેના ગુણનો બદલો મળ્યો કે નહિ ?

પાઠ ૧૧.

સ સાર=દુનિયાનો વહેવાર	વાનો વખત	રસ્તો=ઉપાય; ધલાજ
દરવેશ=દરતો ફટીર; એક બગ્યાએ સ્થિર નહિ રહેનાર ફટીર	દિશાસો=ધીરજ નામીયો=પ્રખ્યાત બદમાસ=હરામખોર સંખ્યાખંધ=ધણુજ લૂટફાટ=મારમારી લૂટી લેવું તે પવિત્ર=શુદ્ધ દુરાચરણુ=ખરાબ ચાલ-ચલગત ધમિજ્ઞપાણુ=વર્ષ પ્રમાણે ચાલવું તે અમર=અચળ; કાયમ	અશકય=થઈ શકે નહિ એવું મુશ્કેલ=કઠણુ; અપરં ટોચ=શિખર મોજો=માર કલ્યાણુ=મલુ લૂટ=ખૂલ્લી રોતે માર મારીને લઈ લેવું તે દરમાન=હુકમ માથે ચઢાવી=કબુલ કરી પર્તણુંકે=ચાલચલગત
લ્યાગ કરીને-તજીને તાણુ ત ગાશ; ખોટ ફાટી નીજીનો=ફેલાતો એકતવસ=એકાંતમાં રહેવું તે સારવાર=સેવા; ચેરી આખર અવસ્થા=મર-		

સવાલ—દરવેશની નામના શાથી થઈ ? છુટારા પાસે કેટલાં માણસો, ગુલામ તથા દોલત હતી ? એ દોલત તેણે શી રીતે મેળવી હતી ? દરવેશ ત્રણ પથરા શા માટે ઉચકવા કહ્યું ? છુટારો ખરો સુખી હતો કે નહિ ? એ કમારો ખરો સુખી થયો ?

સાર—આપણે બીજાનાં દુઃખ મટાડવા માટે પ્રયત્ન કરવો.

પાઠ ૧૨.

ખોટા=જુઠા

અગાની=સમજાયું વ-

ગરના

ધારે=માને

જૂત=મરી ગયા પછી

કોઠ માણસ પ્રેતરૂપ

થાય તે

ઝોડઝપટથી=જૂતના

સપાટામાં આવવાથી

અરસામાં=દરમિઆ-

નમાં

જીવ ભરી આવ્યો=ચ-

કરી આવી

ચપટી ચપટી=જરા જરા

કડક=સખત

કરડી=સખત; આકરી

અંગારા=સળગતા કો-

ચણા

ઉધો=અવળો

ચોંટી=વળગી

મંદવાડ=રોગ

પ્રયોગ=અમુક સાધન

વડે કંઈ કરી બતા-

વવું તે; અખતરો

ચીસ=ખરાકા

સોડે=પીમળે

ફાટી જાય=ફૂધ ને ચો-

ખા જુદા પડી જાય

ઉતરી જાય=એ સ્વાદ

લાગે

કસર=ખામી

જીવતીથી=તદબીરથી;

યુક્તિથી

બિનાશવાળી=બેજવા-

ળી; ઝરદીવાળી

સવાલ—વહેમી લોકોમાં કંઈ કંઈ જાતના વહેમ ચાલે છે ?

વહેમ ટાળવાને માટે કયા કયા પ્રયોગ કરશે ? નજર લાગવાને

દાખલો આપો. કુદરતી પ્રયોગ શી રીતે કરશે ? નજર બાધે છે

ત્યારે થાળી સાથે વાડકો ચોંટી જવાનું કારણ શું ? નજર બાધવાથી

રોગ સારો થાય છે કે નહિ ? રોગ સાથી સારો થાય છે ? પાપડ

ખમડવાનું, ફૂધપાક ફાટી જવાનું, અથાણું બમડી જવાનું કારણ શું ?

પાઠ ૧૩.

નજર પડે છે=દેખાય છે

ઝોકાઝોક=ઝોંચિયું;

ઝોકદમ

મૂઠ=ચોટ

જીવ=જીવત;

સળે=જીવાત; જીવડાં

અદાવત=દુરમનાઈ;

વેર

ભુવો=ભૂત કાઢનાર	ચાળા=નિશાની	મંછાભૂત=મનની ઇચ્છા
ઉતાર=ભૂત પ્રેત વગેરે	મસાણુ=સુડદા દાટવા	એજ ભૂત
કાઢવા માટે માથે	ખાળવાની જગા	શંકા ડાકણુ=વહેમ
ઉતારેલું જે ધાન્ય	હું-હું=ડાળાં પાંદડાં	એજ ડાકણુ
વગેરે ચક્રે મુકવામાં	વગરના ઉમેલા ઝાડનું	કહેવત=કહેતી
આવે છે તે	થક	વશીકરણુ=વશ કરવાની
ભોપાણુ=પોકળ, જુઠાણુ	ધડકે છે=ધબકે છે	વિદ્યા [ચિહન
ડાકણુ=ખરાબ નજરની	શોરખકાર=જુમાટ	શુકન=ધાર્યું થવાના
સ્ત્રી; ભૂત થયેલી સ્ત્રી;	વીગત=વાત	અપશુકન=નહારા શુકન
સુટેલ	વિખ્યાન=પ્રખ્યાત	તપાસ=શોધ; ખોળ
	મંછા=ઇચ્છા	

સવાલ—ઝાડને મૂઠ મારેલી ક્યારે કહેવાય ? ઝાડ જડમૂળ-માંથી એકાએક શા કારણથી પડી જાય છે ? ભુરા લોકો મૂઠ ઉતારવાને શું પ્રયોગ કરે છે ? બેરાંઓ શા કારણથી ધૂણે છે ? મસાણુ કાઢે બડકા કયા કારણથી દેખાય છે ? શહેરમાં કે ગામમાં બડકા શા માટે નથી દેખાતા ? તમે વહેમને ખરા માનો છો કે ખોટા ? ખોટા માનો છો તો તેનાં કારણો સમજવો. વશીકરણુ એ શું છે ? શુકન શું છે ?

સાર—કોઇપણ જાતને વહેમ રાખવો નહિ. વહેમ રાખવાથી શરીરમાં ભેચેની થાય છે. અને તેથી રોગ આવે છે.

સમજુતી—જેરથી પવન આવ્યો તેથી નળીયું ખસી ગયું. (એટલે સહેજ અવાજ થયો) તે સાંભળી કુતરું બસરા લાગ્યું, તેથી (ત્યાં વધુ આણસો એકઠા થયાં) ત્યાં મણીજ અવાજ

થયો તેમાં કોય માણસ કહે છે કે મેં ચોર નાસતો જોયો; એવી ખોટી વાતને લોકો લાંબાવાને પ્રખ્યાત કરે છે, અખો કહે છે કે બાઇઓ વહેમની વાત એવી હોય છે.

પાઠ ૧૪ મો.	હિમ=ધણી ટાઢ	એ=અકલ કલું કરતી
તાગ=છેડો; અંત	ધરતીકંપ=જમીનનું	નથી
અપાર=પાર વગરનું	હાલવું તે	છેવટ=આખર
વાવાઝોડું=પવનનું તો-	જવાળામુખી=અળતા	અનંત=પાર વગરના
જ્ઞાન	મેંવાળો	ધોડા-મેટી છેજો
તૂટી પડશે=નાથે પડશે	આનંદકારી=પ્રસન્નકારક	મેઝાં ઉતરી જવ=
કાટકા=કડાકા; ગડગડાટ	મંદમંદ=ધીમે ધીમે	ઓટ થાય છે.
ચિરામ=હાટી	નિરંતર=દંમેશાં	છાયા=પડછાયો
ભયંકર=બિહામણા	માફક=અનુકૂળ	સ્વપ્નાવશ=સ્વરનાં આવે
જનાવ=ખીના	અદ્ભૂત=નવાઇ જેવું	એવી સ્થિતિ
અતિવૃષ્ટિ=ધણો વરસાદ	ચમત્કારી=નવાઇ જેવું	આત્મા=જીવ
કરાં=ખેર જેવાં પાણીનાં	દીંમમૂઢ=તાજુઅ	ખોળીઆમાંથી=શરીર-
બંધાવલાં ટીપાં	દીંગ થઇ જઇએ છી-	માંથી

સવાલ—આકાશને છેડો ક્યાં છે ? તારા કેટલા છે ? તારા આપણી પૃથ્વી કરતાં મોટા છે કે નાના ? મોટા છે તો નાના શા કારણથી દેખાય છે ? પૃથ્વી મોટી કે આકાશ ? વીજળી શું છે ? ધરતીકંપ શા કારણથી થાય છે ? ભયંકર જનાવો ગણવો. આમણા શરીરમાં ક્યા ક્યા ચમત્કારી જનાવો જને છે ? સ્વપ્નું એ શું છે ?

પાઠ ૧૫. વિસાતમાં=ગજતરીમાં / ધ્રુવિયો=જે વડે જ્ઞાન
અવગણન; અકિત / અમલ=કુકમ / અને કમ થાય છે તે

(જેરી કે આંખ, કાન, નાક, જીભ, ચામડી, મોં, હાથ, પગ; ઉપરથી, યુદ્ધ; પહેલી પાંચ માનેદ્રિય અને બીજી પાંચ કર્મેદ્રિય કહેવાય છે)	વ્યાપી=ફેલાએલો સર્વ શક્તિવાન=અધી શક્તિવાળો; અધી વાતે પુરો સર્વવ્યાપી=અધેફેલાએલો સર્વગ=અધું જાણનાર આપોઆપ=પોતાની મેળે અમુક=હરેક; ચોક્કસ આધારે=આશરે	હેતુ=મતલબ ઋતુ=મોસમ નિયમસર=મુકરર કરેથી વખતે ન્યાયી=મનશાસી દયાવાન=દયાળુ આરોગ્ય=તંદુરસ્ત સોસઘું=ખમઘું; વેઠવું પાપ=પ્રત્યક્ષની આગ્રાથી ઉલટું કરવું તે.

સવાલ—પૃથ્વી ઉપરના પદાર્થોનો અનુભવ આપણને શાથી થાય છે ? દંદ્રિયો કેટલી જાતની છે અને કઈ કઈ ? આ અધી જગતની રચના કોણે થી છે ? પરમેશ્વરને મોટા અને જોરાવર સાથી સમજવો ? પરમેશ્વર સર્વશક્તિમાન, સર્વવ્યાપી અને સર્વગ શાથી કહેવાય છે ? જગત જે નિયમો વડે ચાલે છે એ નિયમો કોણે બાંધ્યાં છે ? જગત ક્યા બે મોટા નિયમોને આધારે ચાલે છે ? એ નિયમોનાં નામ કહો. પરમેશ્વર ન્યાયી, માયાળુ અને દયાળુ છે એ તમે શાથી કહો છો ? પરમેશ્વર ક્યારે નારાજ થાય ? પાપ એટલે શું ? હથેરી નિયમો પાળવાથી ફળ શું ?

સાર—પરમેશ્વર સર્વવ્યાપક, સર્વશક્તિમાન, સર્વગ, સમર્થ, ન્યાયી, માયાળુ અને દયાળુ છે.

પાઠ ૧૭.

આગબોટ=વરાળથી

ચાલતું મોટું વહાણ

વિલાયત=ઈંગ્લાંડ

ખાસ=મુખ્ય

ખલાસી=વહાણ ચલા-

વનાર

એકંદર=કુલે

બરેદરીએ=દરીઆની

અધવચે

મુસાફરી=સફર

હંકારવામાં=ચલાવવામાં

સપાટી=કપલો ભાગ

ખડક=પાણીમાં ઢંકાઉ

રહેલો પત્થર

ગાખડું=મોટું કાણું

કપ્તાન=વહાણ કે આગ

બોટનો વડો અમ-

લદાર

વીર=ખડાદુર

અવકાશ=વખત

ગડબડાટ=ખુમાટ; શોર-

ખકાર

પડખમ=એક વાજાંત;

ટોચ

તુતક=આગબોટનો આ-

ગલો ઉપલો ભાગ

દઢ મનથી=પાકા વિ-

ચારથી

ખડખડાટ=મકનાટ

સહાસ=અવિચારી કામ

ડોલ=સઢ ચઢાવવાનો

ચાંબલો

જળચર=પાણીમાં રહે-

નાર

ફરજ=ધર્મ; કર્તવ્ય

અમર=કાયમ; અચળ

યાદગીરી=નામના

કીર્તિસ્તંભ=યાદગીરી

રહેવાને માટે ઉભો

કરેલો ચણતરનો

ચાંબલો

સવાલ—આગબોટમાં બધું મળી કેટલાં માણસો હતાં ? નજીક આવી પહોંચ્યાં એટલામાં શું થયું ? કપ્તાને ને લશ્કરના અમલદારે શું કયું ? કેટલાં ખચ્યાં ? જળચર પ્રાણીનાં નામ દો. ખલાસી અને સિપાઇઓનું નામ શાથી અમર રહ્યું ? એમનું નામ અમર રાખવા માટે કોણે શું કરાવ્યું ?

સાર—દરેક માણસે પોતાની ફરજ ખરા અંતઃકરણથી બજાવવી.

પાઠ ૧૮.

ફરતો=ચોમરદમ

કોટ=કોથી બાંધેલી ઉંચી

ગાડી મજબુત દિવાલ

કાબેલ=હોશિયાર

મિસ્તરી=મુખ્ય કડીઓ

કે સલાટ

મુલતાન=મુસલમાન

રામ; બાહ્ય હ

અગળયત તરેહનો = નવાઈ
જેવો
હઠાડાને અંતે = સાંજે
ચણતર = ચણવાનું કામ
બેઠ = બુધી વાત
હીકમત = યુક્તિ; તદખીર

બેઠકે = મુકામે
પલમ = ખડ
બેશક = નક્કી; જરૂર
આજીજી = કાલાવાલા
ઝારી = નાળચાવાળી
ભોટી

પલમી = ખડમર; મંત્ર
જાણનાર
નિર્ભય = ભય વગરનું
સ્થાન = ઠેકાણું
કમ્પુલાત = વચન

સવાલ—અહમદશાહ કોણ હતો ? તેણે કયું શહેર વસાવ્યું ?
કોટ બંધાનો હતો તે પાછો ઉખડી શા કારણથી જતો હતો ?
ઉખડી જવાનું કારણ સુવત્તાનના જાણવામાં આવ્યું ત્યાર તેણે શું
કયું ? માણેકનાથ કેણું ? અમદાવાદમાં તેની જગ્યા હાલ ક્યાં છે ?

પાઠ ૧૯.

પ્રજ્ઞાશિક = વાજખી રીતે
ચાલનાર
કંટાળો = તીરસ્કાર
નામું ઠામું = ભેણુદેણુનો
હિસાબ
આડું અવલું = જુડું
બાજવટાવ = વ્યાજી
વજેને

વટાવ = તુકસાની લેવી
અથવા આપવી તે
ફતર = ચોપડા
ખિમ = દુઃખ; દીલગીર
સફખુદિ = સાગી યુદ્ધિ
તત્કાળ = તરતજ
કુલાતો = ખુશ થતો
અમે = એ
બનીઆ = રાણીઆ

ચલ બે = ચાલ
બતા = દેખાડ
કીધર = ક્યાં; કયે ઠેકાણે
આનાકાની = હા ના
ચાખુક = ચાખખો
ફેરવી તોળ = વાત ફેરવ
જસકુ = જેને
પાગળ = મૂખ
કરતો હરતો = કારભારી
સાખ = આમર; વટ

સવાલ—જમનને દુકાનનું કામ જોઈ કંટાળો આવવાનું કારણ
શું દુકાનમાં એક દિવસ શી ખીના બની ? પટેલનો હિસાબ કેવી
રીતે ગણ્યો ? ચોડીનાર પછી ખીને શું બનાવ બન્યો ? તેનું પરિ-
ણામ શું આવ્યું ? મીચો વાણીઆને મુકીને કેમ જતો રહ્યો ?

ગુમસ્તાને શેડે શા માટે કાઢી મૂક્યો ? શેડની શાખ શાખી વધી ?
ગુમસ્તાને ઠગાઇનું શું ફળ મળ્યું ?

સાર—કાઢતે પણ ઠગીને લેવાની દાનત રાખવી નહિ. કાઢની
મશ્કરી કરવી નહિ. હંમેશાં પ્રમાણિકપણે ચાલવું.

પાઠ ૨૦.

ખરું કામ=વ્યાજખીકામ	ચીનરેશો નમુનો	શરમ=માન; સહે
છાતી ચલાવનાર=હિંમતવાન	મશ્કરી=મજાક	હાંસી=મજાક; મશ્કરી
કાતે=સાંભળવાને	દાખલો=દિસાખ	છાપ=અસર
આર=મમરકાની નીચે	નિંદા=કાઢનું ભુંડું ખોલવું તે	ચાહે=ચરહે
લોઢાની પાતળી સળી	મોઢું ઉતરી ગયેલું=	ચાલ=રીતભાત; વર્ત-
હોય છે તે	અંખવાએલો	લુક
અણુઅનાવ=મૈ અનાવ	કસુર=વાંક; ખામી; ખૂલ	કજીઓ=કંકાસ; ટટો
નકશો=ગામ કે દેશનો	વંકાવું=મેળ ન રાખવો	દિસાદ
		દુશુભુ=અનીતિ

સવાલ—જ્યાનંદને જીવણુરામ ચુનીલાલ અને મહેતાજીના
છોકરા સાથે અણુઅનાવ થવાનું કારણ શું ? એમાં વાંક કોનો હતો ?
જ્યાનંદના વખાણુ મહેતાજીએ શા માટે કર્યા ?

સાર—હંમેશાં વાજખી રીતે ચાલવું. કાઢની પણ શરમ
રાખવી નહિ.

પાઠ ૨૧.

વક્રમાજીત=જીતાય નહિ	એવો	વ્યવસ્થા=ગોઠવણ
એવો વિક્રમ	મેવાડ=કેટપુર એ રજ-	પટાવનો=રાજ્યના મુખ્ય
અજીત=જીતાય નહિ	પુસ્તાનમાં છે	સરદારો
	હંદ=નકારી દેવ	દાર મારવું=જીવ લેવો

ધાવ=ધવરાનાર બાઇ	પીગણ્યુ=પોચુ' થયું;	ભાળી=તપાસ', પતો
દાવો=હક	દયા આવી	રક્ષણ=સંભાળ
રણવાસ=રાણીઓને રહે-	ધાતકી=કૂર; નિર્દય	જીવ્યું=જિંદગી
વાનીજગા; જનાનખાતુ'	વર્ણન=ખ્યાન; હકીકત	સાથ'ક=સહજ
યોજના=કરવા	કદપાત=ધણ્યું રડવું	સર્વસ્વ=બધું
બાળહત્યા=બાળકને	કકળવું તે; રડારોળ	સપુરત=સોંપણું
મારી નાખવું તે	રાજમજત=વફાદાર	અર્થાત્=ફેલાય; પ્રસરે
નિર્દોષ=બીનગુનેહમાર;	કઠણુ હેયું=દયા વગરનું	પરિણામ=ફળ; છેવટ
અપરાધ વિનાનો	મન	હદવાળી=આખર કરી
દયાજનક=દયા ઉપજાવે	હળમિ-વાળંદ	પન્નુ=એક જાતનું
એવા	આશિરો=મદદ; સહાયતા	કોમતી રતન

સુવાણ—વિક્રમાજીતને શા માટે મારી નાખ્યો ? હદેસીંગ કોનો છોકરો ? હદેસીંગનો જીવ લેવાનું વનવીરે શા માટે ધાયું ? હદેસીંગનો અર્થાત્ કેવી રીતે થયો ? પત્તાએ હદેસીંગને કાને સોંપ્યો ? શેડે હદેસીંગને રાખવાનું કારણ શું ?

સાર—આપણી ફરજ ખરી અંતઃકરણપૂર્વક બજાવવી અને તે બજાવવામાં પાછી પાની કરવી નહિ.

પાઠ રહે	સુઝાની=સુઝાન ફેર-	બચવાના=ઉઘરવાના
કલાકો=ધણા ત્રિશા,	વનાર	ધરાદો=મનસુખો; વિચાર
એજન્સિ અને સંસ્થાન	મહલત=મેંપરવા	નીચો=નિમણુંક કાપી
મળીને થએલી ગવન-	ખડક=પાણીમાં ઢંકા	યુક્તિ=તર્કબીર; કળા;
રમા તામાનો બામ	એલો પથર	હિકમત
સેક=સો વરસનો કાળ	નિષ્ક=મકી; મિરધાર	અખ્યા=મંજુતરી

માન્ય રાખી=કપુલ કરી	રડવું આપ્યું	છા=દિગ; ચક્રિત
મેાતને કરણે મયા=મરી	ઉત્તર=જવાબ	હડસેલી મૂકયો=ધડકો
મયા	કપુલ કર્યું=માન્યું	મારી ફેંકી દીધો
આજીજી=કાલાવાલા	સંસાર માડયો નથી=	બંધુ=ભાઇ
રાહ=વાઢ; વાર	ઘેરી પરણ્યો નથી	ધર્મ=દરજ
શિર=માથું	કાડ=ઢોસ; ઉમંગ	બંધુધર્મ=ભાઇ તરીકેની
એકલદોહલ=એકલો	નિયમ=કરાવ	દરજ
ચિંતા=ચીકર; ધારતી	બાઝી=વળગી	સહીસલામત=સુખરૂપ
જાતી ભરાઈ આવી=	આમલ=હઠ; કાલાવાલા	ચોજના=જોડવણ

સવાલ—જોવા કયાં છે ? જોવામાં કાલ કોનું રાજ્ય છે ? પોટુગીઝ લોકો કયાંના રહેવાસી ? વહાણ કાથી ખડક સાથે અથ-કાયું ? જોરાક વધારે દિવસ ચલાવવા માટે નવા કમાને શું ચોજના કરી ? ચોથી ચિટ્ટીમાં કોનું નામ નીકળ્યું ? તે પાણીમાં પડ્યો કે નહિ ? નહિ પડવાનું કારણ શું ? એના ભાઇને પડવાની કા માટે રજા આપી ? તે મરી ગયો કે નહિ ?

સાર—ભાઇએએ એક બીજાપર હેત રાખવું જોઇએ.

પાઠ ૨૩.	તોલે=ખરોખરીમાં	ધણા
ચિત્રકળા=ચીતરવાની	અદેખો=ખીજતું સાથ	મપો=ચુકી વાતો
કળા; સીખવાની નિકાળ	જોઇ બળે એવો	દિનમરદિન=દરરોજ
ચિત્ર=ચી	સમાન=ખરોખર	હરિશ્ચંદ્ર=ખરોખરી;
ઉપરના=ઉપલા	કીર્તિ=આખર; માન	નકલ=ઉતારો; કોપી
ચિત્રકળા=ચિત્રકામ	કલક=એમ; બટો	બળિએલ=ખીજતું સાથ
મેલ=ઉપમ; સાથી સરસ	અનેક=એકથી વધારે;	જોઇ મનમાં બળે એવો

વખોડવું=ખોડ કાઢવી

વડાધ=મોટાધ; માન

જન-માણી=આવણુ વડ

૮; એળી આઠમ;

કૃષ્ણનો જન્મ દિવસ

અદેખાધ=છર્પા; વેર

પંચ=પાંચ અથવા તેથી

વધારે માણસની મં.

ડળી; વાંધો પતાવનાર

લવાદ

કળા=હુમર; કસમ

કલ્પો=કલ્પના કાંધી;

ધાર્યો

ટાપુ=ખેટ

ખાળા=એકરી

સાંખી=ખમી; સહન કરી

શોભા=ખૂબસુરતી

શાંત થયું=નિરાંત વળી

દશા=હાલહવાલ; વલે

રખરખ=હજીર

પીછી=ચીતરવાની કલમ

છુપી=છાની; ગુપ્ત

પીછી છુપી ન રહે=

કામ જણાવ આવે

કરાવ=નિશ્ચય

ચિત્રકાર=ચિતારો

બેદરકારી=ખેપરવા

ઉ-તેજન=પુષ્ટિ; મદદ

ઉ-તેજનદાખલ=ઉ-તેજન

માટે

અભિપ્રાય=વિચાર; મત

નિરાશા=નાઉમેદ

વીલે મોટે=ફિક્કે ચહેરે;

કંખવાણો પડીને

અદેખાધનું મોં ખાળા=

અદેખાધ ન કરે

સત્તાલ—ચિત્રશાળામાં શું શીખવાય છે ? ઉપલા વર્ગમાં કેટલા વિદ્યાર્થી હતા ? ચિત્રકળામાં કાણ હોશિયાર હતું ? એની હોશિયારી જોઇ કાણ અદેખાધ કરતું અને કાણ તેની ખરાબરી કરવા માટે પ્રયત્ન કરતું ? ત્રિભુવનની આખરને કલક લગાડવા માટે કાણે શી યોજના કાંધી ? પ્રાણજીવનને સ્વભાવ કેવો હતો ? ચિત્રશાળામાં શી જાહેર ખબર ચેટેલી હતી ? દરેક છનામ મેળવવા માટે કેવી તરેહના ચિત્ર કાઢ્યાં ? કોનું ચિત્ર સૌથી સારું હતું ? છનામ કોને મળ્યું ? એ છનામના રૂપીઆ કોને આપવામાં આવ્યા અને શા માટે ? પ્રાણજીવનને નિશાળમાંથી શા માટે કાઢી મૂક્યો ?

સાર—જે પોતાનું બધું ચાહતા હોય તેમણે હમેશાં કુશિલ કરતી પણ અદેખાધ કરતી નહિ.

પાઠ ૨૫.	આરામ=વિસામો	હથરકૃપાથી=પરમેશ્વરની
સંન્યાસી=આશ્રય સાધી	રાજવાડો=રાજકુટુંબને	મહેરબાનીથી
ધર્મેશ્વર દેવ તે	રહેવાની જગા	સવાલ જવાબ=વાદ-
પ્રવાસે=મુસાફરીએ	જાન=સમજ; અક્ષય	વિવાદ
સંધ્યાકાળ=સાંજ	માર્ગે=રસ્તે	સંબંધ=આમત; વિષે
નગર=શહેર	બોલી=મજબૂત	અત્રે=અહીંઆ
સરકારવાડો=રાજકુટુંબને	એકાએક=એકિતો;	સ્થિત=કાયમ; અચળ
જાને રહેવાની જગા	એકદમ	બેઠ=તકાવત; ફેર; ફરક
બાધ=વાધ	મરમડ=શોરમકાર	આસન=એસવાનું સાધન
ધર્મ=આમડું	સ્વામીજી=મુરબીજી	રાતવાસો=રાત ગાળવી
બાધધર્મ=અધનું	મુકામ=વાસ	તે
આમડું	ધરતું=તોપણ	

સવાલ—સંન્યાસીએ ક્યાં મુકામ કર્યો ? સરકારવાડાને શું સમજ મુકામ કીધો ? સંન્યાસી રાજવાડાને ધર્મકાળા શા કારણથી કહેતો હતો ?

સાર—જા દુનિયામાં આપણે મુસાફર નેવા છીએ.

પાઠ ૨૬.	તેરા ચહે=તારું ચાહે	બાપણુ=બાપ્પાન
નગરધર્મ=શહેરમાં ફરી	માર કાલીઓ=મારી	પુરાણી=અત્ર સંબંધી
ભોકાની હાલત તમા-	નાખજે	વાત વાંચતર
સવી તે	પાદરી=ખિસ્તી ધર્મને	ક્યા=અત્ર સંબંધી
વેશે=પોશાકથી	બોધ કરનાર	વારતા
અ=કે હો=સારા છો	ઉપદેશ=બોધ; શિખા-	કુલાઓ=મમરર મયો
અમે=એ	મણ	વાણી=બોલ

રસ=લહેજત; રવાદ
 શ્રોતા=કથા સાંભળનાર
 આંસુ ધારા વહે છે=
 રડે છે

ભાવિક=અદાલત; આ-
 સ્થાવાળા
 કોમળ=નાજીક

શીકાં પડી ગયાં=ગ્રાંખા
 પડ્યાં; મોં ઉતરી
 ગયું; ઉદાસ થયાં
 વતન=જગીર
 હક=માલકી; હવે
 હસ્તાવેજ=ખત; લખત
 જગીર=ઇનામમાં મળેલી
 જમીન

જપત=કમજ
 બંદેનવાળ=મરીબપર
 મહેરમાની રાખનાર
 તાંબાપતરાં=તાંબ્રપત્ર
 પ્રસન્ન=ખુશ
 કાચમ કરી આપ્યું=મ-
 હાલ રાખ્યું; મંજુર
 કીધું; કપુલ રાખ્યું

સવાલ—અકબર બાદશાહે નગરચર્યામાં શું શું જોયું ?
 રાજાએ નગરચર્યા શા માટે જોવી જોઇએ ? રાજાએ દેસાઇની
 જગીર શા માટે કપુલ રાખી ? પુરાણી કાથી કુલ્યો ? પાછળથી
 પુરાણી ફિકકો કેમ પડ્યો ?

સાર—રાજાએ-અમલદારોએ વેચ બદલી નગરચર્યા જોવી
 જોઇએ ?

પાઠ ૨૮.

બિંદગી સુધી=મરતાં
 સુધી
 સોદો=માલ
 બટકતો=રખડો
 ભાવ=કિંમત; મૂલ્ય
 રકબક=તકરાર
 મજલ=મુસાફરી
 હેરાન=દુઃખી

ધણે રસ્તે=ધણે ઠેકાણે
 બંદર=નદી કે દરીઆ
 કિનારે આવેલું શહેર
 કે જ્યાંથી ધણે માલ
 આવ જાય તે
 રાંત=જમણ
 પ્રકુલ=તપાસ
 મહત=વગર પૈસે
 ટંકાઇ=લટકાઇ

પાઠ ૨૯.

સોદામર=વેપારી
 લાગણું=જાતરતજ
 તાલ=હાથ; લાગ
 કિલાતો=અમલો; વે-
 ઠાતો
 મરાસીઓ=ઇનામી જ-
 મીનવાળો રજપુત
 કરમરીને=કાલાવાલા ક-

રીને; આજી કરીને	સિંધુ=દરીઓ	અંતરમાં=મનમાં
પછડાવા=અટકાવા	સમાય=સમાવેશ થાય	જામે=ફેલાય; થાય
આંતરય=ધણે	પૂર્ણ=પુરું	જમદીશે=પરમેશ્વરે
લોભે બક્ષણુ જાય=શે	નવ=નહિ	કરણા=મહેરખાની
બ કરવાથી આગર	તુમિ=સંતોષ	ધટુ=લાયક
જાય	તણી=ની; છટ્ટી વિભ-	છટું=સીતકમાંનું
સરિતા=નદી	કિતનો પ્રસય	પાસનું=પાસેનું
નીર=પાણી	આશ=આશા	ખોય છે=ગુમાવે છે

સમજાવતી—પણી નદીઓનું પાણી દરીઆમાં બળે છે; તો-
પણ સમુદ્રનું પેટ ભરાતું નથી, તેમ લોભી માણસને પૈસો મળે છે
તોપણ તે સંતોષ પામતો નથી. તેને પાંચ રૂપીઆ મળે છે તો તે
દશની ઉમેદ રાખે છે. જેને જે લાયક હોય તેને તે પરમેશ્વર મહેર-
ખાની કરીને આપેલું હોય છે તે છતાં પણ લોભી માણસ લોભમાં
તે લોભમાં પોતાની પાસે સીતકમાં હોય છે તે પણ ગુમાવે છે.

સવાલ—લોભીઆને કાણુ ઝોળખતું હતું? લોભીઆએ
ખીજે ગામથી માલ લાવવાનો કરાવ શા માટે કીધો? નાજિએર
માટે એ ક્યાં ક્યાં ગયો અને શું શું જવાબ મળ્યા? લોભીએ
શાથી મરી ગયો?

સાર—અતિ લોભ એ પાપનું મૂળ છે.

પાઠ ૩૭.	રાજધાની=રાજને રહે-	શૂરો=શૂરવીર; ખડાદુર
પ્રતાપરાણો=મેવાડનો	વાનું શહેર	કરણે=તામે
રાજા	તળેટી=પહાડનો મૂળ	ખેડ=દીલગીરી; અહસોર
અસલ-ચુની	આગળની જગા	ફુલ=વંશ; ઝોલાઈ

કન્યા=કુંવારી છોકરી	ટળવળતા=ટળવળાટ	અંચકાર=પુસ્તક બનાવનાર
પશુ=પાષા; નિયમ	કરતાં	વનાર
પુરતાં=જોઈએ તેટલાં	ભાણું=જમવા માટે	દોહત=પુંજ
સાધન=સાદિત્ય	પીરસેલી યાળી	ખાનદાન=હંચા કુળની
આરંભી=શરૂ કરી	ધીરજ=સચ્ચરી; શાંતિ	તંગી=તંગાસ; ખોટ
પરાક્રમ=બહાદુરી	દુઃખની અંદર=દુઃખને	નિભાવ=ટકાવ
સેના=લશ્કર; ફાજ	વખતે; દુઃખમાં	ખાતરી=ભરોસો
તજવીજ=તપાસ	જમસુસ=ધુપી લપાસ	સોમન=કસમ
છુપે છુપે=છાને છાને	રાખનાર; ખાતમીદાર	સ્વતંત્ર=છુટો
તૂટી પડતો=એકદમ	ઠાક=ભણકો	દેહ મૂક્યો=મરી ગયો
હદશો કરતો	જળવી=સાચવી	દેશદાઝ=દેશ લાભણી;
ખૂટતાં=ઓછાં ચતાં	દરજો=ઓહા	સ્વદેશાભિમાન
ગુફા=ગખોલ	લહાણું=કંઈ વહેંચવું તે	
ધારતી=શીકર	ધન્ય=શાભાશ	

સવાલ—છ. સ. ૧૫૬૮ અને ૧૫૭૬માં શી બીના બની ? ઉદેસીંગ ક્યાં રહેતો હતો ? ત્યાં તેને શું શું દુઃખ વેઠવું પડ્યું ? એ દુઃખો-એણે શા માટે વેઠ્યાં ? ઉદેપુર કોણે વસાવ્યું ? પ્રતાપ બીજે દેશ જવાનો શા માટે વિચાર કરતો હતો ? પ્રતાપને કોણે મદદ કરી અને શા માટે ? પ્રતાપને મદદ મળ્યા પછી તેણે શું કર્યું ? મરતી વખતે પ્રતાપનો જીવ કેમ આઠળાતો હતો ? પ્રતાપને ક્યારે સંતોષ થયો ? ભામાંજાને શા માટે આજ્ઞાશી થતે છે ?

સાર—પોતાના કુળની આબરૂ સાચવવા માટે ગમે તેટલું દુઃખ પડે તોપણ તે સહન કરવું. પણ આબરૂ જવા દેવી નહિ.

પાઠ ૩૧.	મુદત=વખત	કંઈ વળે=અગડે; ખરાબ
નિયમસર=નિયમ પ્ર-	કાળજી=ખત; ચેટક	થાય
માણે	ભંગ થાય=તૂટે	વહેવાર=કામકાજ
વખતસર=વખત પ્રમાણે	ઝેરહાજર=હાજર નહિતે	ધતરાજી=ગુસ્સો; કરડી
ચઢતી=આબાદી	ખહાના=ઝોઠા	નજર
આધાર=આશરો	મુસ્કેલી=અડચણ	અમૂલ્ય=મૂલ્યોજ કીમતી
ગોંટાળો=ગરબડ	અણુગમતી=નાપસંદ	વર્તવાની=ચાલવાની
પ્રયત્ન=પણી મહેનત	બાબતો=વિષયો	અગત્ય=જરૂર
આરંભવું=શરૂ કરવું	કીમતી=અમૂલ્ય	કેળવણી લીધાથી=વિદ્યા
ખલેલ=હરકત	નિયમિતપણે=સુકરર કરે	બણવાથી
ઠરાવેલા=નક્કો કરેલા	લા નિયમ પ્રમાણે	સસ્તા=સોંધાં
અમુક=ઘોંકસ	આરામ=વિસામો	અસુરા=મોડા
નડતર=અડચણ	કોશીશ=યત્ન; મહેનત	રાહ=વાટ

સવાલ—પોપણ તથા ચઢતીનો આધાર શાની ઉપર છે? કામ કરવાની કેટલી રીત છે અને તે કઈ કઈ? પહેલી રીતથી શું નુકસાન થાય? બીજી કામ ક્યારે શરૂ કરવું? વાચકો પ્રમાણે કામ પુરું કરવા માટે આપણે શું કરવું? નિયમ પ્રમાણે કામ કરવાથી શો ફાયદો? નિયમ પ્રમાણે કામ કરવામાં શું કીમતી ગણવું જોઈએ? આપણે નિજાને મોડા જઈએ તેથી આપણા સિવાય બીજાને નુકસાન થાય અર? અને થાય તો તે શી રીતે? નાનપણમાં મોડું કરવાની ટેવ પડે તો મોઢપણમાં શો ઝેરવાળ થાય? નિયમ પ્રમાણે

વર્તમાની જરૂર સારી જાણવામાં આવી ? શરમ ભરેલું ક્યારે કહેવાય ?

સાર—નિયમસર અને વખતસર કામ કરવાની ટેવ પાડવી.

પાઠ ૩૨.

માણ=જુના	તરણુ=જુવાન	તેવી
સ્વર્ગવાસ થયો=ગુજરી	દાઝ=લાગણી; દયા	અટકાવ=આધ
ગયા	પરીક્ષા=તોલ	છૂટ=રજા
સંતાન=છોકરાં	નોકાશાસ્ત્ર=વહાણ ચલા-	પંથ=ધર્મનો માર્ગ
હયાત=જીવતા	વવાંતી. કળા	દેવલોક પામ્યા=ગુજરી
મમતી=પોતાની મરણ	રક્ષક=રક્ષણ કરનાર	ગયા
પ્રમાણે ચાલનાર	સંપ્રદાય=ધર્મનો માર્ગ;	પ્રાર્થના=માગણી
પાઠશાળા=ઈંચુ' શાળા	પંથ	પ્રસિદ્ધ=જાણીતા
આપનારી શાળા	મરદાની=પુરૂષને શોભે	સલાહકાર=સલાહ
પડે=પોતે		આપનાર

સવાલ—હિંદના માણ શહેનશાહનું નામ શું ? એમનો જન્મ તથા સ્વર્ગવાસ ક્યારે થયો ? રાજમાતા એલેક્ઝાન્ડ્રાને ઝાળ ખાવો. શહેનશાહ એડવર્ડના હાલમાં કેટલા કુંવર તથા કુંવરીઓ હયાત છે ? માણ શહેનશાહમાં કમ કમ હંચી શક્તિઓ હતી ? લશ્કરી સિપાઇના શા ધર્મ છે એ માણ શહેનશાહ કયા કારણથી જાણુતા હતા ? મહારાજા એડવર્ડ શા તરીકે જગજગદેર છે ?

સાર—આપણી પાસે ઘણી દોલત તથા જાગીરા હોય તોપણ મોજમજ ને આગસમાં વખત ગુમાવવો નહિ

પાઠ ૩૩.

દીગણો=મોકો	દોષ=ગુનો, વાંક	પ્રશ્ન=સવાલ
વરવો=મેડેળ; કદરવો	ખોડ=ખાપણ; આમી	કાચર=હેરાન
	આગર=અગાવાનો	મુખાબ=એવકુદરાહ

શેખી=પતરાબ	કુજો=જેનાથી મોઢે	કૃતિ=કરેલું તે; કામ
અન્યાય=ગેરછંસાફ	બોલાય નહિ તે	રચના=ખનાવટ
લંગડો=પગે ખોડવાળો	અવયવો=ભાગો	સંપૂર્ણ=પુરેપુરું
ખાડો=જેની આંખની	ચલણ=સત્તા	શપ=દેખાવ
કીકી ત્રાંસી હોય તે	ખોડખાંપણુ=એળ	

સવાલ—કે શવલાલને હસવું કેમ આવ્યું ? મોતીલાલે હસવા માટે ના કેમ કહી ? કેશવલાલને શું દાખલો ખતાવ્યો ? મોતીલાલે શું કહ્યું ? કેશવલાલે પોતાની ખાતરી કરવા માટે કોને પૂછ્યું ? નિશાળમાં મહેતાજી પધારે ત્યારે કેવો વિવેક કરવો જોઈએ ? મહેતાજીના મનમાં એજ પ્રશ્ન વિષે આજે વિચાર શા કારણથી આવ્યો ? ખોડખાંપણુ કે યુદ્ધિની ખામી હોય તેની મસ્કરી શા માટે ન કરવી તે સમજવો. કઇ વાતમાં શરમાવું અને કઇ વાતમાં ન શરમાવું ?

સાર—શરીરની ખોડ અથવા યુદ્ધિની ખામી જોઇ કોની મસ્કરી કરવી નહિ. કારણ કે એ પરમેશ્વરની મનક કર્યા જેવું છે.

પાંડ કહ.	શૂળી=ફાંસી	નામીયા
વિનોદી=આનંદી	વિદાય કર્યા=પાછા	ખડકી=ગોઠવી
મૂળ=અસલ	કાઠયા	ખંદેનવાળ=મરીબપર
હાજરબવાખી=વિચાર	જહાંપનાઈ=દુનિયાનું	મહેરખાની રાખનાર
કરી તરતજ જવાબ	રક્ષણ કરનાર, પાકસાઈ	એઅદખી=અવિવેક
આપે એવો	નામદાર=પ્રખ્યાત;	સડક=દિશ; છક

સવાલ—અકબર પાકસાઈ ત્યારે ગેરવાખખી હુકમ કરતો ? ખાંડાઈ હુકમ કેવો ? કુરિતીયે દેવવાવતો ? પાકસાઈ એક વાવના શું

હુકમ કાઢ્યો ? શા કારણથી ? ખીરગલ પાસે કોણ આવ્યા ? શૂળી
જેવા માટે પાદશાહને શા માટે તેડી ગયો ? પાદશાહે કષ્ટ કષ્ટ ધાતુની
શૂળી જોઈ ? તે જોઈ પાદશાહે શું પૂછ્યું ? ખીરગલે શું જવાબ
દીધો ? અક્ષરે પોતાનો હુકમ શા માટે ફેરવ્યો ?

સાર—દરેક માણસે સમયસચક્તા વાપરી કામ કરવું.

પાઠ ૩૫.

કાનડી=કાનડાના રહે-
વાસી

દક્ષિણી=દક્ષિણના રહે-
વાસી

ગુજરાતી=ગુજરાતના

રહેવાસી

કાઠિઆવાડી=કાઠિઆ-
વાડના રહેવાસી

કચ્છી=કચ્છ પ્રાંતના

રહેવાસી

શીઆ } મુસલમાની
શુન્ની } ધર્મના પંથ

અહેરો=મોનો સંક્રો;

શિક્ષક

પહેરવેશ=પેશાક

રીતરિવાજ=ધારો

અનુસરતા=મળતા

વર્ણ=ગણ

ચોટલી=શિઆ

જીલ્લા=જાટીઆ

સાફ=આખું; બધું

ચોરણો=પગે બેસતો

અને જાહેરી પહોળો
લેધો

કરર=કેડ

બેટ=કેડથી પગ સુધી

લટકતું છુગડું વીંટો

ળવું તે

ધજાર=સાંકડા પાય-

આનો લેધો

ધાધરો=ફરતો ઘેરવાળો

ચણીઓ

ઓઢણુ=છોકરીનું ઓર-

વાનું છુગડું

લાજ કાઢે છે=મોઢાપર

ઓઢેલો છંડો મોઢાપર

લાવે છે તે

ધરવાણ=પાટણ

સદરો=ટુંકી બાહેનું

મોટું પહેરણુ

કસ્તી=પારસી લોકો

બિનની વણેલી પાટી

કંમરપર બાંધે છે તે;

જનોઈ

નાતજહાર=ખીજનાતમાં

રિવાજ=ધારો

હાથેવાળો=વર કન્યાના

હાથોહાથ મેળવીને

ખાંડું=કન્યાને માંડવે

વરરાજ ન જતાં બે

ધારવાળી તરવાર મોક-

લવામાં આવે છે તે

વિધવા=જેનો ધણી મરી

ગયો હોય તે; રાંડેલી

હલકી વણી=નીચ જાતો

(કાળી, દુખળા વગેરે)

છુટકરજ; પરવાનગી
છુટકોય જે=આધ
હોતો નથી
આધ=હરકત; અડચણ

જાખ=મુદ્દુ
સગડી=બરતુ, પાતસીના
મુદ્દાં મૂકવાનો કુવો
બોલી=ભાષા

રોટી=રોટલી
બકર=રોટલી
માટી=માસ
બાકર=રોટલી

સુવાસ—મુંબઈ ઇલાકામાં મુખ્ય વસ્તી ક્યા ક્યા લોકની છે ?
હિંદુઓના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય ? મુસલમાનના કેટલા ભાગ પાડી
શકાય ? એ ભાગ શા ઉપરથી પડ્યા છે ? એ ત્રણ જાતો ઝોળખ-
વાની નિશાની આપો. એ ત્રણે જાતોના રિવાજ સમજાવો. ગુજરા-
તમાં ક્યા લોકો દારૂ પીએ છે તથા માંસ ખાય છે ? એ ત્રણે
જાતનાં ધૈર્ય ઝોળખવાની નિશાની આપો. બોલી વિષે કહેવત બોલો
અને તેનો દાખલો આપો.

સાર—દેશ દેશના રીતરિવાજ તથા બોલી જુદી હોય છે.

પાઠ ૩૬.
વિશ્વામિત્ર=ગાંધી રાજ
ના પુત્ર; સમ ઋષિ-
માંના એક
વસિષ્ઠ=રામચંદ્રના ગુરુ
જાણીતાં=પ્રખ્યાત
કુળગુરુ=રાજગોર; પુરો
મુખ્યા=શિક્ષક [કિત
આશ્રમ=મંદિર
આવકાર=મોદરમાન

વાનીતું=વસ્તુતું
કામધેતું=મનમાં ધારેલી
વસ્તુ આપનાર ગાય
માગણી=માગું
ખજાતકાર=જોર જીલ્લ
મથી
અગણિત=અણખ
વીર=યોદ્ધા
તપોબળ=તપ વડે જે
શક્તિ મળે છે તે

રાજબળ=રાજ વડે જે
શક્તિ મળે છે તે
વિસાત=ગણતરી
પદવી=ઓર્ડર
રાજપાટ=રાજગાદી
ભારે તપ=ધણી તપશ્ચર્યા
બૂલશાપ=બૂલાવો
ભંગ=નાશ
અહાપિ=આહાણુ ઋષિ
મયો હોય તે

રાજર્ષિ=રાજાએ માન્ય કરેલા ઋષિ	એવી વસ્તુ છે કે શક્તિ (એ બાઠ પ્રકારની મણુય છે (અણિમા, મહિમા, મરિમા, લ-	ધિમા, પ્રાપ્તિ, પ્રાકાશ્ય, ધક્ષિત્વ, વક્ષિત્વ)
નિર્મળ=ચોક્કસ	મહિમા, મરિમા, લ-	
સિદ્ધિ=મેળવવાને મુશ્કેલ		

સવાણ—વિશ્વામિત્ર કોણ હતો ? એ ઋષિ શીરીતે થયા ?

વિશ્વામિત્રને કષ્ટ પદવી મેળવવાની ઇચ્છા થઈ અને શા ઉપરથી ? વિશ્વામિત્રની વાત કહો.

સાર—(૧) ધણી મહેનત કરવાથી ધારણી વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે. (૨) જેનામાં કોષ અને માનની ઇચ્છા હોય છે તેનામાં સારા ગુણ આવતા નથી.

પાઠ ૩૭.

અસેડવા=દૂર કરવા
વિદ્ન=હરકત; અડચણ
ક્ષન હાય પર લે છે=અમ
ની શરૂઆત કરે છે
કામર=નાહિ મતવાન
અમર=મરે નહિ એવું;
પરવા=કરકાર; [કામર
આમર=મંડ્યા રહેવું તે;
ફરી ફરીને કરવું તે
કાર મારીશ=જીવતો
મારી નાખીશ
ફાંસ=યુરોપ ખંડની
પશિમમાં એકદેશ છે

ધંજનેર=આંધકામ જા
જુનાર
સંયોગીભૂમિ=એ મોટા
જમીનના ભાગને સાં-
ધનારો જમીનનો
સાંકડો ભાગ
પાધરાં=સ્ત્રીધાં
નહેર=નદીમાંથી પાણી
લઈ જવા માટે જો
દેશે ખાડો
છાતી=હિંમત
મહાભારત=ધણું કંઠ
પ્રવાણ=વિચાર

બેશક=નક્કી
સીધી=હમસી નામે એક
જાતના શેક
તોડ=નિકાલ
ફેડ્યાં=દૂર કીધાં
તરીકે=મણીને; માનીને
અમર=અમરવા
ગુલામગીરી=જમર જ-
સ્તીથી ગુલામ કરવા-
નો રિવાજ
સફળ થયો=પાર પડ્યો
એક સામટા=એકદમ
ગુલામ=વેચાતો લીધેલો
ચાકર

સવાલ—બાપસો તથા હિંમતવાન કોને કહેવો ? કયા કયા
માણસો હિંમતવાન થાય છે અને તેમણે શું શું કામો કર્યા
તેમને શું શું હરકતો નહીં ? ગુલામો વેચવાનો ધંધો કોણે બંધ
કરાવ્યો ? ગુલામગીરી કયા સનમાં બંધ થઈ ?

સાર—જે કામ આરંભવું તે પૂરું થતાં મુધી છોડવું નહિ તે
હિંમત હારવી નહિ

પાઠ ૩૮.

પટરાણી=રાજની મુખ્ય
રાણી
કાંકેમ
પરેવાયું=ભાગ્યું
ચાતક } એક જાતનાં
ચકવા } પક્ષી
પ્રતિદિન=દર દિવસે
ખર=ખર્ચેડો
ધુવડ=એક જાતનું પક્ષી
(એનો દેખાવ ધણો
કદરૂપો હોય છે. એ
નાથી દિવસે દેખાતું
નથી.)
નિજ=પોતાનો
વાસ=રહેઠાણ
નિજવાસ=પોતાનો મુ
કામ
હરાયો=હરામનો; પાર-

કાનો
વનન=ગંગીર
જતન=રક્ષણ
ગુંજમાં=ગમવામાં
દી=દવસ
બે=બિઠ; બો
આકળા=ગામરા
શેતરજ=પુદ્ગિજાળ ની
રમત
દીનાનાથ=મરીબનો
ધણી; પરમેશ્વર
પડ=કકડો; દાવખેશ
લહાવો=ઝોરીઝો
શૂર=શૂરાતન; બહાદુરી
પડશે તેવા દેવાશે=જેનું
હુખ પડશે તેનો તેવો
ધલાજ થશે
જુદ=ચુદ; લડાઈ
હક=જુદી આડાઈ

દાવો=હક
રણુવાસ=જનાનખાતું
રણુસંઘામ=લડાઈ; જુદ
સિંહણ=સિંહની માદા
પાણી=જળ; જોર
ખાણુ=તીત
ચોટ=દાવ
ભાગ્યે=જવલ્લે; કવચિત
કાચી=ઝાણી; થોડી
ખીલાને=જોરેજ=ધણીની
દૂરથી
પથોટાપું=અનુભવ લેવો
વિધા=હુમર; કળા
ખાળો=અટકાવ
હારે=સાથે
જશ=કિર્તિ; આજર
કાળજી=કાળશે=પેટમાં
પારકો પડશે
શર્મા=મટી; દૂર મથ

સવાલ—પ્રતાપસિંહ શા કારણથી ઉદાસ હતા ? કોને ચિંતા હોય અને કોને નહોત્ય ? એ ત્રિષે ડાહ્યા કવિઓ શું કહે છે ? રાણી અને પ્રતાપસિંહ વચ્ચે શું શા વાદવિવાદ થયા ?

સાર—ધણિઆણીએ ધણીના હુકમને તાબે થવું.

પાઠ ૪૦.	ઉંચે ઊડવાના સાંચા=	પ્રતિખંબ=કાચ કે પા-
છાટોએ=જરાપણ	બહુન	ણીમાં દેખાતી સામી
ઉદ્ભવ=ગમે તેમ ચાલનાર	આતુરતા=ધંતેજરી	છખી
હજુરી=પાસે રહેનાર	હોજ=પાણીની મોટી	જગીર=કામના બદલા
નોકર	ટાંકી	માં મળેલી જમીન.

સવાલ—અઠકલખાજખામાં અઠકલ કેટલી હતી ? એની અઠકલની વાત કહો.

સાર—ઉપરીઓ અવિચારી હોય સારે તાખાના માણસોએ સમયસચકતા વાપરી કામ કરવું.

પાઠ ૪૧.	માંડીને=ગોઠવીને	ફેરા=આંટા; ચક્રર
મધરાત=વચલી રાત;	પથારી=ખિછાતું	છાતીવાળા=હિંમતવાન
રાતના ખાર વાગતાનો	રંધાણ=ચુંગળાધ	અણીશુદ્ધ=વગર ઈજાએ
વખત	તાળે વા=ચોકખી હવા	જોખમ=સંકટ
ફેરણી=ચોકી, ફેરી; રાત	જગૃતિ=જાન, શુદ્ધિ	સંઠ=કપડાંની નળી
ધાંટા=ખૂમ	લાગ=ઠાવ; વગ	આંકડી=ખેંચીને પાકે.
ફડાફડ=ફડફડ	વાડાની ભીંત=વંડો	વાતું ઓળર
ખંખાવાળા=ખંખો રા-	પાથરોજ=તરતજ	ગોટાળો=હરકત
ખનાર	હડસેબો=ધકકા	ઓલવાઈ=ખુઝાઈ
નીસરણી=સીંદ્રી	જવતાં=કાંમતાં	

સવાલ—રાત્રે સિપાઇઓ કેમ ફરતા હતા ? તેઓનાં જોવામાં શું આવ્યું અને તેઓએ શું કયું ? સુધારના બાઇબીધે કેટલા માણસના જીવ બચાવ્યા અને શી રીતે ? કયા કયા માણસના જીવ બચાવ્યા ?

સાર—મિત્રને આફતની વખતે મદદ કરવી, એ આપણી ફરજ છે.

પાઠ ૪૨.	દેખાવ=ભાસ	માહિતગાર=જાણીતા
મૃગજળ=જાંઝવાતું પાણી	આબેહુશ=મૂળને પુરે.	મિનાસ=પુરજ
(ખરું પાણી નહિ પણ)	પુરે મળતો	ધુમટ=અધઃજોળ ક્ષિ-
હવાના તપવાથી દે-	બર ઉનાળામાં=ફાગલુ	ખરવાળું ઢાંકણ, છ-
ખાતું પાણી)	ચૈત્રમાં	ત્રીના ઉપલા ભાગ
કરડા=સખત	ભાસ=દેખાવ	જેવો દેખાવ
પાંધર=સપાટ	ખારાધોડા=એ વીરમ-	જોખીઓ=જાણીતો
પ્રદેશ=મેટો દેશ	ગામની પાસે ગામ	ચકિત=સ્તબ્ધ; દિંગ
વિચિત્ર=તરેહવાર	છે. (અહીં વરામડું	પ્રવાસી=મુસાફર
	મીડું પાકે છે)	

સવાલ—મૃગજળ તે શું ? તેથી લોકો કેમ ભ્રમાય છે ? કયા લોકો મૃગજળને જોળખી શકે છે ? મૃગજળને લીધે કેવા કેવા દેખાવ ભાસમ પડે છે ? મૃગજળ તથા જોને લીધે જે દેખાવો દેખાય છે તેનું કારણ સમજાવો. મૃગજળ ક્યાં ક્યાં દેખાય છે અને ક્યારે દેખાય છે.

સાર—મૃગજળ એ ખરેખર પાણી નથી, પણ હવાના તપવાથી એકાચમાં અધિવા રેતીના રણમાં મૃગજળ દેખાય છે. આ આ દુનિયા મૃગજળના જેવી છે, કારણ મૃગજળને લીધે ખરા દેખાવો ન હોવા છતાં દેખાય છે તેમજ દુનિયા આપણને દેખાય છે.

પાઠ ૪૩.

મહિમા=મોટાઈ

ગુફા=અખોલ

કોહણું=ફાડી ખાનાર

જનાવર

સૂઝી આબે=માલમ

પડ્યો

આંતર્યો=ધેર્યો, કબજે

કર્યો

માથાથી પગ સુધી=

ધણીજ

ઝાળ=ગુસ્સો; કોષ

લાલચોળ=રાતા

નાલાયક=અદમાસ

અઅધડી=હમણાં ને

હમણાં

કુષ=તાનો કુવો

ડોઝીકું=ડોકુ

ગર્જના=ગડગડાટ

ધોસ=સામો અવાજ

ખાથ બીડવી=સામા

થવું

પાણી ભરે છે=હિસાખ-

માં નથી; ઉતરતું છે

સવાલ—દુર્દાતસિંહ પોતાનું ગુજરાન શાથી ચલાવતો ? રોજ

કેટલા પશુ મારતો હતો ? અથવા પશુઓએ મળી શું વિચાર કર્યો ?

કોહલાએ શું યુક્તિ વાપરી ?

સાર—(૧) ખુદ આગળ જોર કંઈ વિસાતમાં નથી. (૨)

શેરને માથે સવાશેર હોય છે માટે અહંકાર કરવો નહિ.

પાઠ ૪૪.

નળ=લોહા કે ચિનાઇ

માટીના ભુંગળાં

જન્મારામાં=જિંદગીમાં

ઠેર ઠેર=ઠેકાણે ઠેકાણે

ટાંકી=હોજ

જવલ્લેજ=ભાગ્યેજ

તીકમ=જમીન ખોદ-

વાનું ઝોળાર

ઝેની એક કાર કોદા-

ળી જેવી ને ખીજી

શંકવાકારની હોય છે

છીણી=ખાતુ કાપવાનું

ધારવાળું લોહનું

ઝોળાર; લાકડા ફાડ-

વાના કામમાં પણ

આવે છે

પેચ=આંટો

સકાવો=કોક; ચકલી

ટોટી=નળની ખોલી

હડહડ=ધડધડ

સુધરાઇ ખાતું=મ્યુનિ-

સિપાલિટી

જંગી=ધણી મોટી

સમવડ=જેમવાઇ

વરણયંત્ર=વરણથી

ચાલતો સંચો

જોડણી=સંધાન

આગ=લાકે

સોપ=ખાન; સમજ

સવાલ—શહેરમાં મીઠું પાણી નળ વારે ક્યાંથી આવે છે ?
એ ઠંડીએ ઉંચી બાંધવાનું કારણ શું ? નળનું જાડાણ શી રીતે
કરે છે તે સમજવો. મીઠા પાણીના નળથી શો લાભ ? નદીના મુખ
આગળ કુવા નહિ ગાળવાનું કારણ શું ?

સાર—પાણી વગેરે પ્રવાહી પદાર્થ જેટલી ઉંચાઈએથી આવે
તેટલી ઉંચાઈએ ચઢી શકે છે. મતલબ કે પ્રવાહી છે પદાર્થોમાં
સરખી સપાટીમાં રહેવાનો શુભ છે.

પાઠ ૪૫.

તંદુરસ્તી=સુખાકારી

આરોગ્યતા

સમજ=મન્યુત

નિમારી=રોગ; બાધિ

મરડો=પેટમાં દુઃખીને

ઝાડો થવાનો રોગ

સંધરણી=વારે વારે

ઝાડા થવાનો રોગ

અભાવ=અરૂચી; અ-

પ્રીતિ

વિદાય થયા=મયા

મધુરં મધુરં=જરા જરા

શોખ=મજા; પ્રીતિ

ખુલાસો=સમાધાન

ખાટલે પડેલાં=માંદા;

નિમાર

લાગણી=દાઝ; દયા

આપતા=તરત; લાગલા

કાસળ=મૂળ; જડ

ભર=ગીચ; ધણી

ઉતરડા=છાણ મૂત્ર વગેરે

કોહવડાવવાની જગા

જનર=સંડાસ

યાળું=મથાળું; કુવાના

ઉપર છોખ ઢાળ

પડતું બાંધણું હોય

છે તે

ગંદકી=ગોખવાડ

મરી=ઉતરી

જંતુ=નાના જીવડાં

કોહ=ઢોર બાંધવાની

જગા

સવાલ—ગામમાં મરણનું પ્રમાણ વધ્યું ત્યારે કોણે કોની
મારફત તપાસ કરાવી ? ગામના લોકો ક્યા ક્યા રોગથી પીડાતા
હતા ? સાહેબે એ સાચી જાણ ? ગામમાં રોમના મૂળનું કારણ શું
હતું ? સાહેબે રોમનું મૂળ કારણ જે પાણી તે જાણત શું શું
હકીકત કહી ? પાણી સ્વચ્છ કરવાની કેટલી ને કદ કદ રીત છે ?

દૂધ સ્વચ્છ રાખવા માટે શું શું બહામણ કરી ? પાણી તથા દૂધમાં હવા ચૂસવાનો ગુણ છે કે નહિ હોય તો હાખશે. આપી સમજાવો.

સાર—સ્વચ્છ હવા, સ્વચ્છ પાણી તથા સ્વચ્છ ખોરાકનો ઉપયોગ કરવાથી રોગ થવાની ખાસ્તી રહેતી નથી, માટે ઉપરની ત્રણખાખતો પર ખાસ ધાનજી રાખવી.

પાઠ ૪૭.

વર્તણુક=ચાલચલગત
પ્રમુખપદ=સભાના ઉપ-
રીની જગા.
હજુર=આગળ
રજુ=મેજુદ
પરવડતી=અનુકૂળ
આવતી
તરદી=મહેનત

વૈતર=સખત મજુરી
મીઠું મરચું ભભરાવીને
વાત વધારીને
સુગંધ=સારીવાસ; પુશ્પો.
દુર્ગંધ=નકારીવાસ
ધોર=બિહામણી
ગાંડપણુ=ગાંડપણું
મુખાંધ
પોષણુ=ગુજરાન

નબીમે=ટકીએ
આવેશ=ક્રોધ
અસર=લાગણી
ટટાર થયા=અસહ
સ્થિતિમાં આવ્યા
આરોગ્ય=તંદુરસ્ત
જાતમહેનત=શરીરની
મહેનત
નિભાવ=ગુજારો

સવાલ—હાથ, પગ, જીભ, દાંત, નાક, કાન એ દરેક શું શું કામ કરે છે તે કહો. પેટ શું કામ કરે છે તે કહો. મમજ શું કામ કરે છે ? બધા અવયવોએ કામ કરવું બંધ કીધું તેથી શું પરિણામ આવ્યું ? આપણને એક ખીજની મદદની જરૂર છે તે હાખશે આપી સમજાવો, (જવાબ પાઠ ૬.)

સાર—આ દુનિયાનો આધાર એક ખીજની મદદ પર રહેલો છે.

પાઠ ૪૮.

દેહવાડા=દેવજવાડા;
આપુ પર્વત ઉપરના

દહેરાનો ભાગ
પ્રેમ=આસ્થા; મદદ
કુંભારીઆ=એઆરામુર

પર્વત ઉપર છે
પાલિતાણા=કાઠિઆ-
વાડમાં શેત્રંજ પર્વત

પાસે શહેર છે
ગીરનાર=કાઠીઆવાડમાં
મોટો પર્વત છે
રણિઆમણાં=સુંદર
જૈન=આવક
પરધર્મ=ખીજો ધર્મ
ખાંધણી=ખાંધકામ
નકશી=કોતરકામ

કોતરણી
સુગમ=સહેલું; સુનર
માઇલ=પોણો ગાઉ
વાહનો=ગાડી ધોડા
વજેરેસવાનાં સાધનો
છાવણી=લટકરનો મુકામ
રમણિય=સુંદર
આરસપહાણુ=સંજેમર-
મર; એક જાતનો
ચળકતો પથર
અણુહીલવાડ=પાટણ; એ
સરસ્વતી નદીને કાંઠે

રાજધાનીનું શહેર
હવું; એ વનરાજ
ચાવડાએ ઇ. સ.
૭૪૬માં અણુહીલ
ભરવાડના નામથી
વસાવ્યું હતું
શિખર=ટોચ
આદિનાથ=જૈન ધર્મ
સ્થાપનાર પહેલા
તીર્થંકર
કાથેલ=હોશિયાર
કોતરણી=કોતરકામ;
નકશી
રોજ=એક દિવસનો
પગાર
શોભા=દેખાવ
દેરાણી=દીયરની વહુ
જેઠાણી=જેઠની વહુ;
વરના મોટાભાઈની
વહુ

ધ્યાન ખેંચે=મોહ પ-
માડે; અજાયબ કરે
ગભારો=દેવળના જે
ધુમટવાળા ભાગમાં
મૂર્તિ હોય છે તે
દેરાસર=દહેર
ખારીક=ઝીંયાં
ખીખું=છાપ
સભા મંડપ=દહેરાની
અંદરનો આવેલો
વિશાળ ભાગ
તેમિનાથ=જન ધર્મના
રૂરમાં તીર્થંકર
વિસ્મય=અજાયબ
નવાઈ
નિર્જીવ=જીવ વગરની
પ્રવીણ=હોશિયાર
રાણપુર=એ રમણપુ-
રનામાં છે.

સવાલ—કયા લોકોને ધર્મ પર આસ્થા થઈ હોય છે ? કયા લોકો
ધર્મના કામમાં પુષ્કળ પૈસા ખર્ચે છે ? જૈન લોકોમાં જેવા લાયક
દહેરાં કયાં છે ? આપુ જવું હોય તો શી રીતે જવાય ? રાણપુર

ક્યાં છે ? વિમળશા, તેજપાળ, વસ્તુપાળને ઝોળખાવો. એમણે ક્યાં દેહેરાં બાંધ્યાં ? સરસ દેહેરાં ક્યાં છે ? આદિનાથ અને નેમિનાથ કાણુ ? કયું કાંતરકામ બહુ વખાણુવા લાયક છે ? જેઓએ એ દેહેરાં જોયાં છે તેઓ આ દેશ માટે શું અભિપ્રાય આપે છે ?

સાર—ધર્મના દાર્થે કરવાં જેથી નામ અમર રહે.

પાઠ ૫૦.	થોડી મુદત માટે	કરવા વગેરે સંબંધી
પરાક્રમી=સમર્થ; જો.	ધીરેહું નાણું	જે વિદ્યા તે
રાવર; શુઃવીર	પુરાવો=સાબીતી	ડાંગ=ભડી મજબુત
પરદુઃખબંજન=પારકાતું	ખનાવટી=ખોટા	લાકડી
દુઃખ કાપનાર	સ્તબ્ધ=દિંભ; ચકિત	ઉગામી=ઉઠાવી
શેખી=મેજી	સાબીત=ખરું	પાંહે=પાસે
ઉદાર=મેટા મનનો	પ્રપંચ=તરકટ	નીયા=મનસાફ
શ્લોક=છંદ, બે કે ચાર	શિરામણુ=નાસ્તો	હાંદી=હાંસી; શૂળી
ચરણુની કવિના	હાસ=થાકીને વિશ્રાંતિ	હાનિ=ખગાડ; તુકશાન
સ્મરણુશક્તિ=યાદદારતી	લેતી વખત બોલે છે તે	હાચે હાચું=ખરેખરું
કમાણી=પેદાશ; રણતર	રાજવહીવટ=રાજદાર-	કારે=કયારે
મતલબ=સાર	ભાર	અમૃત બરાબર=ગુણુ-
વડવા=આપદાદા	વૈદકશાસ્ત્ર=રોગ પાર-	કારી
ઉછીનું=અગર બાળે	ખવા તેના ઝોસડ	

સવાલ—બોબ રાજ કયા વંશના ? એ વિક્રમ પછી થયા કે પહેલાં ? એના વખતમાં ગુજરાતમાં કયો રાજ હતો ? બોબરાજ શાને માટે પ્રખ્યાત થઇ ગયો ? બોબરાજ વિષે શું કહેવામાં આવે છે ? એની સમામાં પંડિતોએ શો પ્રશ્ન કર્યો ? એ પંડિતોના ખાયાનો

કાણુ મળ્યો ? તેણે શું કીધું ? રાજાએ તેને કેટલું ધનિમ આપ્યું ?
ભોજરાજા નગરગચ્છાં જોવા કેમ નીકળતો હતો ? ભોજરાજા શાથી
ખુશ થયા ?

સાર—(૧) દરેક માણસે વિદ્વાનને માન આપવું (૨)
મર્યાદાના ઉપર દયા રાખવી

પાઠ ૫૧.	સંખ્યા	વાઢકાપતું=નરતરતું
તાણુ=તંગાસ	નર્થા=નિરોગી; રોગ	ગુણદોષ=દાચદા ગેર-
ભનાસ=ભેજ	વગરના	દાચદા
પુરણી=પુરાણ	પહેલું સુખ તે જાતે	ઐપધ=ઐસડ; દવા
કારીમર=દામ કરનાર	નર્થા=પહેલું સુખ તે	ખનીજ=ખીણુમાંથી
ધમણુ=વા કુંકવાનો	જાતે નિરોગી	ખોદી કાઢેલો પદાર્થ

(જે પદાર્થ ખોળમાંથી ખોદી કાઢવામાં આવે છે તે ખનીજ
પદાર્થ કહેવાય છે)

ખજનો=ખંડાર	જુસ	આખાદ=સુખી
કદગૃહરથ=સારો મા-	તરીકે=માફક; પેટે	

સવાલ—મામ વસાવવામાં કાની કાની જરૂર પડે ? મામમાં
કાની કાણી જરૂર પડે છે ?

પાઠ ૫૨.	સાગ=છોડવું તે	વાનો તથા વહાણ
નામાંકિત=પ્રખ્યાત	ભયંકર=પણાય નહિ	હંકારવાનો કથો
હસ્તિનાપુર=એ દિલ્હીની	ઐવી; સખત	કરનાર
પાસે હતું	પ્રતિજ્ઞા=આધા; પશુ	કાંતિકામ્યસુરતી
પેલો=ઐલાદ; વંશ	શ્વરાન=ખૂનસુરત	વાંડવ=પાંડુ રાજાના
કુવાર્થ=પ્રેમાની મતલબ	માધી=માફક પાક	છોકરા

યોજનગંધા=સત્યવતી;	ગંભીર=ધણી ભારે	કોલ=વચન
વ્યાસની માતા	ભયાનક=પાણીન શકાય	કૌરવ=કુરરાજના કુળમાં
ઉત્કંઠા=આતુરતા	પ્રહાર્યારી=કુંવારા [તેવી	હિપન્ન થએલા;
માયુ=માગણી	રહેવાનું વ્રત પાળનાર	ધૃતરાષ્ટ્રના છોકરા

સવાલ—હસ્તિનાપુર ક્યાં હતું? હસ્તિનાપુરમાં કોની ગાદી હતી? શંતનુ રાજનું બળ કોની સાથે થયું હતું? તેને કેટલા છોકરા થયા હતા? બધા જીવતા હતા? સૌથી નાના છોકરાનું નામ શું? પાછળથી તેનું નામ શું પડ્યું? અને શા કારણથી? શંતનુ રાજ દિન પર દિન કેમ સુકાવા લાગ્યા? બીજા પિતાને માટે કેવી કેવી પ્રતિજ્ઞા લીધી?

સાર—માયાપની મરજી સાચવવાને ગમે તેટલું દુઃખ પડે તે સહન કરવું

પાઠ પર.

સોમનાથ=પ્રભાસપાટણ	જવાહીર	મરણીઆ=મરવાની દર-
અફઘાનીસ્તાન=અફઘા-	નટ=નાચ કરનાર	કાર વગરના
ન લોકનો દેશ	વૃક્ષ=નાય	પ્રુનરેજ=કતલ
ગીજની=અફઘાનીસ્તાન	ખ્યાતિ=કીર્તિ; નામના	નામના=ખ્યાતિ; કીર્તિ
નું મુખ્ય શહેર	ખંડન કરવું=ભાંગવું	કપ્પર=ધોર
ઇસલામી=મુસલમાની	પંજાબ=પાંચ નદી	વિસારે પડ્યાં=ભૂલી ગયાં
વેરાન=ઉજડ	વચ્ચેનો મુલક	આગ્રા=હિંદુસ્તાનમાં
દ્રવ્ય=પૈસા	જમાવ્યું=ઝેકડું કર્યું	જમના નદી પર
મંદિર=દેવળ	કૂચ કરી=મુકામ હઠાવ્યો	શહેર છે.
રત્ન=હીરા, મોતી, મા-	રણુ=રેતીનું મેદાન	ચાલુક્ય=સોલંકી
ણેક વગેરે હીમતી	જંગી=તેમની બારી	અઘાપિ=આજ પથ્થુ
	તાકાત=અળ; ભેર	પથ્થુ=પાથા

સ્વાલ—મહમદ ગીજની કયાનો પાદશાહ ? તેણે હિંદપર
કેટલી સ્વારી કરી ? સ્વારી કરવાનો મુખ્ય ધરાદો શું હતો ? સોમ-
નાથ મહાદેવનું વર્ણન કરો. મહમદ કયાં થઈ સોમનાથ આવ્યો ?
તેણે શું કાણું ? પૈસા ન લેતાં મહમુદે મૂર્તિ શા માટે ભાંગી ?
મૂર્તિના કકા તથા કમાડનું શું કાણું ? સોમનાથનું દહેશ કયા
રાજાએ સમરાવ્યું ?

પાઠ પઠ.	જહાંગીર=અકબરનો	કોલકરાર=બોલી
સુરત=તાપી નદીને ડાબે	છોકરો	કોહી=માલ ભરવાની
કાંઠે આવેલું શહેર	સરકાર=આદરમાન	મોટી વખાર
પ્રતિજ્ઞ=જાણીતું	કાફલો=ટોળું	ખીજ=મૃજા; શરૂઆત
મુખ્ય=મોટું	ફદતી=હિંમત	સર્વત્ર=સધળે; બધે
ખુદ=પોતાનો	અગ્નિનૌકા=ઝટ સળગી	મથક=મુખ્ય સાધન
નામીસુ=પ્રખ્યાત	ઉઠે એવા પદાર્થ	વર્ણદા=ડચ: હોલાંડ
બાઈ=વહાણબંધારવાની	ભરેલા હોય અને	દેશના રહેવાસી
જગો	દુરમનના વહાણને	શિવાળ=મરાઠા વંશનો
મલબાર કાઠિ=મદ્રસ	ભેરવીને સળગાવી	સ્થાપનાર
કલાકાનો પશ્ચિમ	મૂકવાને આંકડીએ	બંદુકની ગોળી=છરા
દિનારો	હોય એવું વહાણ	નિશાની=એધાણી
સરા=હકુમત	રિયતિ=હાલત	ચઢતી કળા=આબાદી
		અરસામ=દરમિઆનમાં

સ્વાલ—સુરત કઈ નદીપર છે ? એ શહેરમાં ધંધો રોજગાર
ચલાવવાને કઈ કઈ સુરોપી પ્રજા આવી હતી ? સુરતમાં કઈ પ્રજા
પહેલ પહેલી આવી હતી ? સુરતમાં અંગ્રેજોને કાણું કરકત કરી ?

શું હરકત કરી ? સુંહાળી આમળ કોને કોને કોની સાથે લડાઈ થઈ હતી ? અંગ્રેજોને સુદતમાં કોડી ખાંધવાની રળ કોણે અપાવી ? કયા સનમાં અંગ્રેજોએ કોડી ખાંધી ? (ઇ. સ. ૧૬૧૨)

અંગ્રેજ સત્તાનું ખીજ કયારથી રોપાયું ? અંગ્રેજોની કોડી હાલ છે કે નહિ ? શિવાજીએ સુરત કયા સનમાં લૂટ્યું ? અંગ્રેજોએ પોતાનું મથક શા કારણથી બદલ્યું ? પછી કયાં કાંધું ?

પાઠ પદ.	શરણાગત=આશરે	વિખુટો=જુદો
પૂર્વ=પહેલાં	આવેલા	ખાતર=માટે
આર્યાવર્તમાં=વિધ્યા	યજ્ઞ=હોમ	વિરોધ=હલકાપણ
અને દિમાલયની વચ્ચેનો પ્રદેશ	પડખામાં=પાસામાં;	ધર્મગુહરજ જાણનાર
યાને=અથવા	ખાજુમાં	ધંડ=દેવોનો રાજ
રક્ષણ=બચાવ	કૂર=ધાતકી	અખંડ=આખું; સાજું
અસંખ્ય=ગણી ન શકાય	રક્ષા=બચાવ	ધાધને=દોડીને
એટલી; ધણી	આહાર=ખોરાક	વાટ=રોડ
	તોલ=ભરાબર	

સાર—અમરાએ નખખાનું રક્ષણ કરવું.

પાઠ પદ.	સતી=પાતટત ધર્મ પાળ	સંપૂર્ણ=પુરેપુરી
કિરેદિહ=એ નાખનો	નાર સ્ત્રી; પતિવ્રતા	આચરણ=ચાલચલમત
પ્રકાશ	સંભવ=આશા	અવરમાં=હાલત

સલાહ=અનુમતિ; સંમતિ	વાળી, ભાષકાવાળી	હસ્તક્ર=તાબામાં
પ્રયાસ=મહેનત	સભ્યતા=સલુકાઈ	ઢંઢેરો=સરકારી જાહેર
નિષ્ઠ=ભાવ; આસ્થા	ધાવલ=જખમી	નામું
વિધવા=જેનો ધણી	પરમજીવ=પરોપકારી	પદ=પદવી
મરી ગયો હોય એવી	ખુજ=કદર; પિછાણ	ખેદ=દીલગીરી
સ્ત્રી; રાંડેલી સ્ત્રી	ભાષા=બોલી	વિસ્તાર=ફેલાવો
યાદગીરી=નામના કીર્તિ	મમતા=ચાહના; માયા	પૂજ્યભાવથી=પવિત્ર
દબદબા ભરેલી=કાંડ	મુનસી=શિક્ષક	લાગણીથી

સલાહ—મહારાણી વિક્ટોરીયાએ ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલાં વરસ રાજ્ય કર્યું? મહારાણીનો જન્મ કયા સનમાં થયો હતો? કેટલા વરસની ઉંમરે કયા સનમાં માદીએ ખેડાં હતાં? એમના પિતા જીતું નામ શું? એમનું લગ્ન કોની જોડે થયું હતું? મહારાણી કયા સનમાં વિધવા થયાં? મહારાણી હિંદુસ્તાની ભાષા જાણતા હતા કે નહિ? કંપની કનેથી કારભાર મહારાણીના હાથમાં કયા સનમાં આવ્યો? ૧૮૮૭માં શું બનાવ બન્યો? મહારાણીનું નામ હાલમાં શા માટે યાદ કરવામાં આવે છે?

ચોથી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ આના.

બીજા ભાગના અર્થ.

પાઠ ૬૦.	મૂળ સ્થાપનાર યદુ	હારકા=કાઠિઆવાડના
અશોક=ચંદ્રગુપ્તના દીક	નામે રાજા હતો તે	વાલ્મ્ય ખુશામાં જાહેર
રાનો દીકરો	ઉપરથી એ નામ	છે. એ હાલ આવકવાડ
જાદવજાતનો પુત્રો	પડ્યું છે,	સરકારને તાબે છે.

એમાં રણુઓડીની	સ્થંભો=થંભલા	વૃતાંત=હકીકત
મૂર્તિ છે.	મૃગતત્ત્વે=જે મુદ્દા કે	લાડી=વહુ
યુનાન દેશ=યુરોપમાંડ	સિદ્ધાંતોપર ધર્મ ર-	લંકા=સિંહલદ્વીપ; હિંદુ-
ની દક્ષિણમાં દેશ છે તે	આયો હોય તે	સ્તાનની દક્ષિણમાં બેઠ
ધ. સ. પૂ=ધર્મ સન	ત્રિપિ=ત્રિપેત્રી ભાષા	છે
પહેલાં	મુખ્યત્વે=ધણું કરીને	સંગમ=નાની નદી મોટી
નિરાધાર=આધાર વગ-	હિંસા=હત્યા; ખૂન	નદીને જે જગાએ મળે
રના; ગરીબ	અમણો=સાધુઓ	છે તે જગો
દ્વાખાના=હોરિપતલો	કડાકે=ખર્યાળુ	પૌત્ર=છોકરાનો છોકરો
ધોરી=સરીયામ	હિત=મલું; કલ્યાણ	પુરાણ=હિંદુઓના એ
ચોતરા=ચ્યુતરા	મત=એકાદો ધર્મ; માગ	નામના જુના અંથો
આશ્રય=મદદ; ઉત્તેજન	આશ્રય=ગળાતકાર; દમાણ	

સવાલ—બૌદ્ધધર્મને કયા રાજાએ આશ્રય આપ્યો હતો ?
 અંદ્રુમ અને અશોક કયા વંશના ? તેમની રાજધાની ક્યાં હતી ?
 અશોકે પોતાની રૈયતના બલારને માટે શું શું ચોજના કરી ? ગીર-
 નારના લેખ માં શું લખેલું છે ? લંકાની લાડી અને બોધાનો વર
 એ કહેવત શા ઉપરથી પડી ?

પાઠ ૬૧.	નીડર=ખીએ નહિ એવો;	કરનાર
વંશજો=વંશમાં જન્મેલા	હિંમતવાન	પટાવતો=રાજના મુખ્ય
ખંડેર=ભાંગી પડેલી	વચની=બોલેલું પાળનાર	સરદારો
ધમારતો	ભાટ=એક જાતના ખાસ-	કલશ=કાપાકાપી
જુવંદેર=જુવરાત	હ; ખરા ખોટા વખાણ	પકાવ=મુકામ

પરણીઆ થઈ=યાહોમ	સમય વિચારીને=સમય	રણક્ષેત્ર
કરી; ઝંપાવી	સૂચકતા વાપરીને	યાહોમ કરીને=મરણીઅ
મર્ણવંતી=એ જીવવાળી;	નિર્ભય=ખીક વગર	થઈને
દહાડાવાળી	રણભૂમિ=લડાઈનીજગો;	ઝૂઝીને=જુરસાથી લડીને

સવાલ—અશોકના પછી કેટલે વરસે મૌર્યવંશના રાજાઓની સત્તા ઉડી ? ત્યારપછી પરદેશી રાજાઓનો અમલ કેટલાં વરસ રહ્યો ? તેમાં કયા રાજાઓ બળવાન થયા ? ક્ષત્રપ પછી ગુજરાત કયા વંશના રાજાઓના હાથમાં આવ્યું ? ગુપ્ત વંશ પછી કયો વંશ થયો ? વલ્લભી વંશની રાજધાનીનું શહેર કયું ? અને તે કયાં હતું ? વલ્લભી વંશ કેટલા વરસ ચાલ્યો ? વલ્લભી વંશનો નાશ શી રીતે થયો ? વલ્લભી રાજાઓ જાતના કોણ હતા ? ગુજરાત નામ શા ઉપરથી પડ્યું ? વલ્લભી વંશ પછી કયા વંશનું રાજ થયું ? તેની રાજધાની કયા નગરમાં હતી ? ૬૯૬ માં શો બનાવ બન્યો ? એ બનાવ બનવાનું કારણ શું ? જુવડ અને જયશિખર વચ્ચેની લડાઈનું વર્ણન કરો. રૂપચંદરી કોણ ? તેને જંગલમાં કોણ તેડી ગયું અને શા માટે ?

પાઠ ૬૨.	શ્રેષ્ઠ=સૌથી સારો	સરસ્તી નદીને કાંઠે છે
વનરાજ=જયશિખરનો છોકરો	પુષ્પ ઉંમર=સમજણી	ત્રાસ=ડર; ધાક; કંટાળો
ઉંમર=તપાસ	ઉંમર; અઢાર વરસની	જુનાગઢ=ગીરનાર પર્વ-
મૂળરાજ=રાજનો છોકરો	ઉંમર	તની પાસે શહેર છે
એ મૂળ નક્ષત્રમાં	દહાવર=કેવો ને ભરાઉ	હાલ એમાં બાપી
બન્યો હતો.	શામળો=કાળો	વંશવા મુસલમાન
	શ્રીરથળ=શિવપુર એ	રાજાનું રાજ્ય છે.

ખાલસા=જમ	ખાલ=ધોળકા તથા ધં	હજર મહાદેવની મૂર્તિ
સતી થવું=વણીના	ધુકા તાલુકાનો તથા	હતી તેથી એવું નામ
મુઝા સાથે જીવતા	કાઠિઆવાડનો કેટલોક	પાડ્યું હતું
બળી મરવું તે	ભાગ	દંતકથા=મોઢેયી માલતી
આણ્યું=દુવાઈ; હુકમ	સહસ્રભિંગ તળાવ=એ	ખરી ખોટી વાત
શેવ=શિવનો	નામનું પાટણમાં	બાધ=હરકત
	તળાવ હતું એના પર	વસિ=ભાવ; ઇચ્છા

સવાલ—વનરાજ નામ શાથી પડ્યું? વનરાજે પોતાના બાપનું રાજ્ય શી રીતે પાછું મેળવ્યું? વનરાજે કયું શહેર વસાવ્યું? એવું પડવાનું કારણ શું? આવડા વંશનો છેલ્લો રાજા કાણ અને તેને કેટલા છોકરા હતા? આવડા વંશ પછી કયો વંશ થયો? એ વંશના પહેલા રાજાનું નામ શું? એણે રાજ્ય શી રીતે મેળવ્યું? મૂળ-રાજ્ય નામ શા ઉપરથી પડ્યું? એની મા, બાપ તથા દાદાનું નામ કહો. સોલંકી વંશ ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલા વરસ ચાલ્યો? સોલંકી વંશમાં કયો શ્રેષ્ઠ રાજા થયો? સિદ્ધરાજના બાપનું તથા માનું નામ શું? મીનજદેવીએ શું બધાવ્યું અને ક્યાં તથા ક્યારે? સિદ્ધરાજના શરીરનું વર્ણન કરો. બર્બર કાણ? સિદ્ધરાજે તેને શા માટે હરાવ્યો?

જુનાગઢના રાજા સાથે લડાઈ થવાનું કારણ શું? એ લડાઈ કેટલા વરસ ચાલી અને શું પરિણામ આવ્યું? રાણકદેવીની ઝોળ-ખાણ આપો. મશાવર્મા ક્યાનો રાજા તથા ક્યા વંશનો? માળવાના રાજા સાથે કેટલા વરસ સુધી લડાઈ ચાલી અને તેનું પરિણામ શું આવ્યું? સિદ્ધરાજે ક્યા ક્યા રાજાને હરાવ્યા અને ક્યા ક્યા મુલક ખાલસા કર્યા? સિદ્ધરાજ નિર્દય હતો એ તમે શા ઉપરથી કહો છો.

શદમાળ ક્યાં છે તથા શું છે ? એ કાણે બંધાવ્યું તથા કાણે પુર કરાવ્યું ? શીરધળનું બીજું નામ શું અને એનું નામ પાડવાનું કારણ શું ? સિદ્ધરાજે ક્યાં ક્યાં બાંધકામે કરાવ્યાં ? સિદ્ધરાજ ભણેશો હતો કે નહિ ? સિદ્ધરાજે કેટલા વરસ રાજ કર્યું ને કયા સનમાં મરી ગયો ? તમે શા ઉપરથી કહો છો કે અણુહીલવાડની ગાદીપર સિદ્ધરાજ જોવો રાજ થયો નથી ? એના જન્મ કયા સનમાં અને ક્યાં થયો હતો ?

સાર—જર જેર અને જમીન એ ત્રણે કશ્યાના મૂળ છે. મતલબ કે એ ત્રણને માટેજ લડાઇઓ થાય છે.

પાઠ ૬૩.	પાટનગર=રાજનગર; રાજધાની	અધઠિત=અયોગ્ય આકૃત=દુઃખ
ઉમરાવ=અમીર	બેગમ=બાદશાહની સ્ત્રી	ઝપાઝપી=મારામારી
યોધો=લડવૈયો	બામલાણુ=નાશકનીપાસે	કાવ્ય=કવિતાનું પુસ્તક
અલાઉદ્દીન=ખીલજી વં.	કુંગર છે.	દુરાચરણી=ખરામ
અનો ખીજો બાદશાહ	દીપી=શોભી, ખીલી	ચાલનો

સવાલ—વાઘેલા વંશનો રાજા કાણુ ? કરણુધેલા પાસેથી કાણે રાજ લીધું ને કયા સનમાં ? કરણુની કંઈ રાણી ખૂબસુરત હતી ? કૌલાદેવી કોની બેગમ થઇ ? કૌલાદેવીની છોકરીનું નામ શું ? તે કોની સાથે પરણી ? કરણુનું મોત શી રીતે થયું ?

પાઠ ૬૪.	અંતઃકરણુ=મન; દીલ	કાસળ=મૂળ
બંડ=ફૂલડ; બળવો	ધોર કમં=ધાતકી કામ	સરહદ=સીમા; છેડો;
લડવૈયા=યોદ્ધા	વાટપાડુ=રસ્તો રોકી	એવટની હદ
પશ્ચાત્તાપ=પસ્તાવો	લૂંટનાર	વસુલાત=મહેસુલ

બેશ્વ=સારી; ઉમદા	યમાન	ઓરસ=મેળા
પ્રવાહ=વહેણું	વણકરી=વણનાર	ધોર=પાપી
સુશોભિત=સારી શોભા	ઉમદા=સરસ	

સવાલ—શુભરાતનો કયો સુખો સ્વતંત્ર થઈ ગયો ? તેણે પોતાનું નામ શું રાખ્યું ? સુખદરશાહના પુત્રનું નામ શું ? વસુદાત ઉધરાવવાની રીત કોણે બાંધી ? અહમદશાહના વખતમાં પ્રજા સુખી હતી કે નહિ ? અહમદશાહે કયું શહેર વસાવ્યું ? તેને હાલ શું કહે છે ? હાથમતી એ શું છે ? તેનો પ્રવાહ શા માટે બદલ્યો ? શહેરની દોહત તથા આબાદી વધારવાને શું પ્રયત્ન કર્યા ? અહમદશાહનો અમલ કયાંથી કયાં સુધી હતો ? અહમદશાહની કબર કયાં છે ?

પાઠ ૬૫.	વાર વખણાય છે.	શાળાઓ
મેજીશો=આનંદી	જગત ભૂશિર=જગત	બેટ=એ દારકાની પાસે
જામ=મુસલમાન રાજના	પોઈટ, એ દારકા	છે.
વંશનું નામ છે	પાસે છે.	શ્રીમંત=પૈસાદાર
બેગડો=બે ગઢ જીતનાર	આંચીઆ=દરીઆમાં લૂટ	ફરદોશ=આંખાવાડી
શીતુર=કુલ્લડ; બંડ	કરનાર	અમરાજ=આંખાવાડી
દામ=કરખ	ખાલસા=જમ	કાઠ=બપકો; દમદમો
શિરોહી=શુભરાતની	પ્રતાપ=કીર્તિ	વાજીત્ર=વાજા
હિતરમાં છે લાંબી તર.	મુસાફરખાનાં=ધર્મ.	ઉરતાદ=શુર

સવાલ—અહમદશાહ બીજો કોની સાથે પરણ્યો હતો ? બેગડો નામ સાચી પડ્યું ? કયા કયા બે ગઢ જીત્યા ? કેટલા વરસની ઉંમરે મદીએ બેગડો ? ગીરનારની પડોશમાં કયું શહેર વસાવ્યું ? કયા કયા રાજાઓને હરાવ્યા ? ૧૪૮૨માં શું બનાવ બન્યો ? દરીઆની

લડાઈમાં કોને કોને હરાવ્યા ? મહેમદવાદ કોણે વસાવ્યું ? બમ-
રીઓ કુવો ક્યાં છે ? મહમદશાહને ક્યાં દાટયો છે ? મહમુદ લોકો-
પયોગી થું કામો ક્યાં ? મુસલમાન પાદશાહોમાં સિદ્દરાજ જેવો
કયો પાદશાહ થયો ?

પાઠ ૬૬.

સર=તાબે

લગામ=સત્તા

હસ્તક=તાબામાં

વશ=તાબે

ખચાવી=પચાવી

કર=વેરો

દર=ભાવ

અધ્યા=મેટ કર્યા

ટકી શકાય=ટકર લાઇ

શકાય

ખંભાત=મહી નદીના

મુખ આગળ શહેર

છે. હાલ એમાં મુસ-

લમાની રાજ્ય છે.

ફતેહ=જીત

પડોદરા=વિશ્વામિત્રી

નદીનાં કાંઠાપર ગાય-

કવાડ સરકારની રાજ-

ધાનીનું શહેર છે.

હવાસે=તાબે

મગરર=અહંકારી

આપકાત=પોતાને હાથે

પોતાનો જીવ કાઢવો તે

ખાત=છેડો

સવાલ—મહમદ જેમડા પછી કયો પ્રખ્યાત પાદશાહ થઇ
ગયો ? તેણે થું કીધું ? બહાદુરશાહ કયા બે જગ્યાએ જીતે જીતી
શક્યો નહિ ? ઇતિહાસમાં કોણ અને તેણે થું કીધું ? મુજરાતનો
છેલ્લો મુસલમાન પાદશાહ કોણ ? તેની પાસેથી મુજરાત કોણે જીત્યું ?

પાઠ ૬૭.

આખુ=મુજરાતની ઉત્ત-

રમાં પર્વત છે.

જટા=ભરાવ

ચમકારા=કમકારા

થું પડું=તાકજીનું નાનું

ધર

વાદળાં=આબલાં

નાળયું=નળી

ધુમસ=ધુમાડા જેવી

વરાળ એને એસ કે

દર પક્ષ કહે છે

ગંજ=ધાસનો ઢગલો

ભિજ=ભિનાઇ; ભિનું

થઇ

ખંધાઇ ભય છે=કરી

ભય છે.

કરા=આકાશમાંથી પાણી

ના બધાએલા કાંકરા | જાકળ=કંડીના જોરથી | પાણી થવું તે; જોસ;
પડે છે તે | હવામાં વરાળનું કાર

સવાલ—વરાળ, વાદળાં, ધુમસ, જાકળ અને વરસાદ એટલે શું તે સમજાવો. આપ્યું ક્યાં છે ? સવારે ધુમસ જોવું શું દેખાય છે ? ધુમસ અને ધુમકામાં ફેર શું ? પાણીની વરાળ શી રીતે થાય છે તે પ્રયોગ કરી બતાવો. વરાળ કેટલી રીતે થઈ શકે છે ? પાણીવાળી જગા ગણાવો. વાદળાં શેનાં બને છે ?

પાઠ ૬૮.	વાનું લુગડું	રમીમર
જેગા થયેલા=ખળી	સપાટી=ફરકોષ પદાર્થ-	ફેરો=આટો; ચક્ર
ગયેલા	નો ઉપલો ભાગ	
સહ=વહાણના કુવા સાથે	આગમોટ=વરાળથી	આરપાર=એક છેડાથી
બાંધેલું પવન બર-	ચાલતું મોટું વહાણ;	બીજા છેડા સુધી

સવાલ—પૃથ્વીનો આકાર કેવો છે ? પૃથ્વી ગોળ છે તેનાં કારણ ગણાવો. પૃથ્વીના ફરવાથી શું થાય છે ? પૃથ્વી ફરે છે કે સૂરજ તે પ્રયોગથી સાબીત કરી બતાવો. પૃથ્વીનો એક ફેરો કેટલા વખતમાં પુરો થાય છે ? પૃથ્વી ને ધરીપર ફરે છે તે ધરી કેટલા મિલની હોવી જોઈએ ? પૃથ્વીને ખરેખરી ધરી છે ? આપણી આંખે સૂરજ ફરતો દેખાય છે તેનું કારણ શું ? છાકરાઓ ગોળાકારમાં ફરે છે ત્યારે ધરો ફરે છે કે છાકરાઓ ફરે છે ?

પાઠ ૬૯.	સ્થિતિ=હાલત	
આંતરે=છેડે	મતિ=મન	વાર્ષિક=વરસની
ગોઠસ=મુકર	જોત=સમયનો કાંકડો	

સવાલ—દહાડો ને રાત કોના ફરવાથી થાય છે ? પૃથ્વી કદ્ધ દિશામાંથી કદ્ધ દિશામાં ફરે છે ? દહાડોને રાત સરખા થવાનું કારણ શું ? વરસમાં કેટલા દિવસ દહાડો ને રાત સરખા હોય છે અને તે દિવસ કયાં ?

પાઠ ૭૦.

અગાશી=ધાતુ
કરાંડી=કપાસ; ટુવેર
વગેરેના સુકા છોડ
ખુપરાં=સુકાં ઠુંઠાં
કાઠા=નીક
કાંસ=પાણી જવાનો
માર્ગ; નીક
ટેડી=ખડખુચ
ખરીફ=ચોમાસામાં
વવાતાં ધાન્ય
વાવણી=રોપણી
કરખી દે છે=રાંપડી
ફેરવે છે.
નીંદી=કબેડી
હેલી=ચાલુ વરસાદ
વળે છે=થાય છે
માફકસર=જોષ્ટી
તીડ=ખેતરને નુકસાન
કરનાફ તપખિરીઆ

રંગનું જીવડું
ધમાલ=બીડ; ધાંધલ
રવિપાક=શિઆળુ પાક
કડખ=જુવારના સૂટા
સાંઠા
સરકારધારાના=મહેસુ-
લના
ખરે=ભોંયપર પડે
ધરે=ચોળે
તાંબોળ=પાન
ધરે=પહેરે; ઓઢે
શાલ=કિનનું કીમતી
સુમડું
ફાટે=ચીરા પડે
ધટે=ઝોછા થાય
બલીબાત=સારી રીતે
જળ ડંડા જળ=પાણી
સુકાઈને ઝોછું થાય
પામે=મળે; આવે

ગુણવાન=કાયદાવાળા
ગુણકારી
હોજ=પાણીની ટાંકી
ભાગ=ભાગે
ચંદન=સુખડ, કેસર
વગેરેને ધસીને લયકા
જેવું બનાવે છે તે
મીઠા=મધુર
વણુતોલ=ધણેજ
ખાસું=મળનું
ડૂખાડૂખ=ડૂખી ગયેલી
હચારે=ખોલે
મહાર=રામનું નામ છે
ખેતીકાર=ખેડુત
ચંપેલી } એક જાતનાં
જુદા }
જમ } સફેદ ફૂલ
ચંપા=પીળા રંગનું
સુમખીંદાર ફૂલ
મલાં=સારાં
ફુલાય=મોટા થાય; ખીંચે

માટ=માટે

ચાખડીઓ=પાવડીઓ

હિંચોળા=હોંચકા

ખાટ=ખાટલો

સવાલ—કનાળામાં ખેડુનો શું શું કામ કરે છે ? કનાળામાં ગામડાના લોકો જાહેરમાં શું લાવે છે ? ચોમાસામાં ખેડુનો શું કામ કરે છે ? ખેડુને મહેનતનું ફળ ક્યારે મળે છે અને ક્યારે મળતું નથી ? શિયાળામાં શું કામ કરે છે ? શિયાળામાં શું શું વેચવા આવે છે ?

કવિતાની સમજૂતી.

શિયાળામાં ઠંડો પવન વાય છે, પાંદડાં ખરી પડે છે અને ધડ પાકે છે, ગોળ થાય છે કપાસ અને કઠોળ પાકે છે લોકો શરીરે તેલ ચોળે છે. અને પાન ખાય છે. (૧) શરીરે ડગલા પહેરે છે. શાલ ઓઢે, મરીચ માણસના પગ અને ગાલ ફાટી જાય છે. શિયાળામાં દહાડો નાનો થાય છે અને સત મોટી થાય છે અને શરીરમાં સારી રીતે (સારા ખોરાક ખાવાથી) જોર આવે છે. (૨) કનાળામાં પાણી ઊંડા જતાં રહે છે (ઝોછાં થાય છે.) નદી અને સરોવરનાં પાણી પણ ઝોછાં થાય છે. સઘળી વનસ્પતિને નવાં પાંદડાં આવે છે, અને સારા ગુણવાળાં કેસુડાંનાં ફુલ પણ થાય છે. (૩) કનાળામાં પાણીના કુંડ, કુવારા ને બામ સારા લાગે છે. ચંદન અને વીંજણા વહાલા લાગે છે, કાચુ કે તેથી ઠંડક મળે છે, કામલ મધુર સુગંધ ખેલે છે. અને તાપ ધણેજ પડે છે. (૪) વરસાદની ઋતુ ધણી મળતી લાગે છે. દુનિયા પાણીમાં ડુબેલી દેખાય છે મતલબ કે બધેજ પાણી પાણી થઈ રહે છે, લોકો મહાર રામ થાય છે ને ખેડુનો ખેતરમાં વાવ કરે છે. (૫) ચંપા, ચંપેરી, જુમ, જાય અને ગુલાબના ફૂલ

સાગં ખીલે છે. ચોમાસામાં સુખને માટે છત્રો, પાવડી, દીવ્યકા ને ખાટલા હોય છે. (૬)

પાઠ ૭૧.

સલામતી=દિયાર ન-
માવી સલામ આપવીતે
અધિકાર=ઓદા; સત્તા
ઉપરી=અમલદાર; અ-
ધિકારી
કમિશનર=પ્રાંતનો મુખ્ય
અધિકારી
અવર્નર=ઇલાકાનો મુખ્ય
અધિકારી
માહીતી=સમજ
રેલ=પૂર
સિંધુ=સિંધ પ્રાંતમાં
મોટામાં મોટી નદી
છે તે
બેજવાળી=સરદીવાળી

નાશક અને ત્રણક=
નાશક જીલ્લામાં ગોદા-
વરીના મૂળ આગળ
એ સહેર છે.
જળધોધ=પાણીનું જો-
સબંધ ઉપરથી પડવું
તે
રોગિષ્ટ=રોગવાળી
વિભાગ=ભાગના ભાગ
દેશીરાજ્ય=દેશી રાજ્યનો
મુલક
મહાઅગેશ્વર=મુખ્ય
ઇલાકામાં હવા ખાવા
નું ઠેકાણું છે.
પુના=પુના જિલ્લામાં
મુળામુકા નદીપર સ-

હેર છે. (એમાં પેશ
વાની રાજધાની હતી
પુનાના પાન વખ-
ણાય છે.)
મંડપ=સભા
કાયદા=કાનુન; ધારા
મંત્રી=પ્રધાન; વજીર
મોટી અદાલત=હાઇકોર્ટ
ન્યાયાધીશો=ઇન્સાફ કર-
નાર અમલદારો;
જડજો
ડિરેક્ટર=ઇલાકાનો કેળ-
વણી ખાતાનો વડો
આધકારી
બેશક=નક્કી

સવાલ—મુખ્ય ઇલાકાના કેટલા ભાગ કરેલા છે અને તે કયા
કયા ? એ દરેક ભાગના ઉપરીને શું કહે છે ? એ ચાર ભાગ સિવાય
ખીજો કયો જુદો વિભાગ છે ? તેના ઉપરીને શું કહે છે ? મુબરાત
કયા વિભાગમાં આવ્યો ? મુખ્ય ઇલાકામાં કયા કયા મોટા દેશી રાજ્ય છે ?
સૌથી મોટું કયું દેશી રાજ્ય છે ? ઇલાકાનો ઉપરી કાણ ? તેની નીમણી

કોણ કરે છે તથા તે કેટલા વરસ સુધી એ ઝોઢાપર રહે છે ? ગવર્નર સાહેબ શિયાળામાં ઉનાળામાં અને ચોમાસામાં ક્યાં રહે છે ? મુંબઈ ઇલાકાની રાજધાનીનું શહેર કયું ? ગવર્નરને મદદ કરવાને કેટલાં મંડળ છે અને તે દરેક મંડળનું નામ શું ? કયું મંડળ મુંબઈ સર-કારના નામથી ઝોળખાય છે ? કારભારી મંડળમાં કેટલા કારભારીઓ હોય છે ? એ કારભારી મંડળના હાથ નીચે કેટલા પ્રધાનો હોય છે ? ન્યાયખાતાનો વહીવટ કોણ ચલાવે છે ? ડિરેક્ટર ઝેટલે શું ? ઇલા-કામાં ક્યાં ક્યાં ખાતા હોય છે અને દરેક ખાતાના ઉપરી અમલદારને શું કહે છે ? તેઓ કોના તાબામાં હોય છે ? મુંબઈ ઇલાકામાં કેટલા પ્રાંત છે અને તે કયા કયા ?

પાઠ ૭૨.	વૈભવ=સુખનાં સાધન	મી ને કસબી વણાટ
હાથ આગ્યે=તાબામાં	થાનક=સ્થાન; ઠેકાણું	ખોડા=લંગડાં; અશક્ત
આગ્યે	ત્રિકોણાકાર=ત્રણ ખુણા	પાંજરાપોળ=અશક્ત
ઉતાડ=મુસાફર	તો ઘાટ	ઢોરોને રાખવાની જગા
ફાંટા=શાખા	ખાડ=વહાણુ આગ્યોટ	સંહિત=સાથે
મીલો=કાપડ વણવાનાં	જંગારવાની જગા;	દેવસ્થાન=દહેરૂં
કારખાનાં	ખંદર	છાવણી=જરૂર કરને રહે-
કારખાનાં=કામ કરવાની	કરોડપતિ=કરોડ રૂપી-	વાની જગા
મેટી જગો	આના ધણી	ગોરૂં જરૂર=સોલજરોનું
ગી-દી=બીડ	દાણુ=જકાત	લરકર
જક્ષાધિપતિ=સામો ૩-	વણાટ=વણવાનું કામ	રોજો=કપર
ખીઆના ધણી	તાર=તાંતણુ	કોલેજ=પાઠશાળા; ઉંચું
મિનાસંપુરજ; રાવર	ત્રણ તાર=સુતરાઉ; રશ-	ગાન આપવાની મેટી

નિશાળ | જામ મણીતાં જ મીનતું | ક્ષેત્રફળ
વિસ્તાર=જામમ પહો. જે માપ આવે તે;

સવાલ—મુંબઈ ખેટ અંગ્રેજ સરકારને ક્યારે અને કેવી રીતે મળ્યો ? અંગ્રેજના હાથમાં આવ્યા પછી શું સુધારા થયા ? મુંબઈનું વર્ણન કરો. મુંબઈ નામ પડવાનું કારણ તથા તેનો અર્થ કહો. મુંબઈનો આકાર કેવો છે ? એનો વિસ્તાર કેટલો છે ? કેટલા માણસની હાલ વસતી છે ? મુંબઈ ઇલાકામાં પહેલા નંબરનું બંદર કયું ? હિંદુસ્તાનમાં વેપાર શેઠગારની બાબતમાં કયું શહેર ચઢિઆતું છે ? મુંબઈ ઇલાકામાં બીજા નંબરનું શહેર કયું ? મુંબઈ ઇલાકાનાં મોટાં શહેરોનાં નામ કહો. અમદાવાદ કેણે વસાવ્યું અને કયા સનમાં ? અમદાવાદની ખડતી શા કારણથી થઈ હતી ? ચઢતી ક્યારથી થઈ ? અમદાવાદ અસલથી શાને માટે પ્રખ્યાત છે ? અમદાવાદને માટે શું કહેવાય છે ? અમદાવાદ શહેરમાં જેવા લાયક જગાઓ કઈ કઈ છે ? અમદાવાદ કઈ નદીને કાંઠે છે ? અમદાવાદનું શું વખણાય છે ?

પાઠ ૭૩.

જંબુસર=મહત્ત્વ નિહા- માં કર્યો છે	ખાતને મળે છે)	પોરબંદર=સુદામાપુરી
રેલવે=લોહાની સડકનો સ્ત્રોતો	એમેએબ=એમેએબા	(એ કાઠિઆવાડમાં છે)
હાટર=નદી છે (રિવાજ કાના કુંભરમાંથી ની કળી મંખાતના અ-	પોલી=માલ લાદેલોમળદ વણુબર=પોલીનું ટોળું પેટ=મહારાષ્ટ્રમાં દેશી રાબ્ય છે (અહીંની પામડી વખણાય છે) પંજો=પાટો	વીરમગામ=અમદાવાદ નિહામાં શહેર છે. (અહીંના મુનસર તળાવ જેવા લાયક છે)

ડીસા=એ પાલણુપુર	રસ્તો	નગરપારકર=સિંધની
એજશિમાં શહેર છે	કાફલો=જથ્થો; ટાળું	દક્ષિણમાં ચરપારકર=
વેપારી માર્ગ=માલ લઇ	ચરાદ=પાલણુપુર એજ-	જિલ્લાનો તાલુકો છે
જવા લાવવાનો	નિસમાં છે.	

સવાલ—જંબુસરથી પાલેજ શી રીતે જવાય ? પાલેજથી સુરત શી રીતે જવાય ને વચ્ચે કયા કયા રેલ્વેનો આવે ? સુરતથી પૂર્વ તરફ કઇ રેલ્વે જાય છે અને તે કયા સુધી જાય છે ? સુરતથી મુંબઇ જવું હોય તો કઇ રેલ્વેમાં બેસવું પડે ? રસ્તે કયા કયા રેલ્વેનો આવે ? સુરતથી નાશિક કેટલે રસ્તે જઇ શકાય ? આગગાડીમાં જવાનું સાફ કે પગ રસ્તે જવાનું સાફ ? પગ રસ્તે જતાં શું શું હરકતો પડી ? મુંબઇથી દ્વારકા શી રીતે જવાય ? દ્વારકાથી પોરબંદર કેટલી રીતે જઇ શકાય ? પોરબંદરનું ખીજું નામ શું ? પોરબંદરથી જંબુસર તેઓ કયે રસ્તે આવ્યા હશે ? આગગાડી અને આગબોટ નહેતાં આરે ગુજરાતનો વેપાર સિંધ સાથે કેવી રીતે ચાલતો ?

પાઠ ૭૪.

જુજ=ચોડી	મોટા રાગને રૂપીઆ	આબાદ=ચઢિઆતું
સદી=સૈકા	આપવા તે	બેનમુન=જેનો ભેડો
તુવાર=રજપુતની એક	સ્વતંત્રપણું=આપ	નહિ હોય તેવી; ઉત્તમ
જાત	અખલારી	ત્રેખ=ઉત્તમ
મોહાણુ=રજપુતની	રંગાદીનરંગવાનું કામ	ધેરાવો=ફરતો ધેર
એક જાત	સરહદ=સીમાડો; છેવટ	ધુરભે=મિતારા
મોહાણુનો રાગએ	ની હદ	ટકી રહી છે=કાયમ છે
	ધાક=કરમ; કામ	

સવાલ—ચાંપાનેર શું છે તથા ક્યાં છે? હાલમાં ત્યાં ક્યાં બોકોની વસ્તી છે? ચાંપાનેર કોણે ક્યાં સૈકામાં તથા કોના વખતમાં વસાવ્યું? ૧૧ માં સૈકામાં કોનું રાજ હતું? ઇ. સ. ૧૪૧૮-૧૪૫૦ ૧૪૮૪માં શું બનાવ બન્યા? ચાંપાનેર મહમદ બેગડાએ ક્યાં સનમાં જીત્યું? ૧૯૦૩માં શું બનાવ બન્યો? ચાંપાનેર અંગ્રેજના હાથમાં આવ્યા પછી આવ્યા કેમ થઈ ગયું નહિ? ચાંપાનેરમાં જોવા લાયક શું છે? ચાંપાનેરના કિલ્લાનું બ્યાન કરો. પાવાગઢપર કોનું દહેરું છે? પાવાગઢને બોકો શું કહે છે અને એમ કહેવાનું કારણ શું?

ચોથી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ ઓના.

ત્રીજા ભાગનાં અર્થ.

પાઠ ૭૫	સ્થિતિ=હાલત	ખંખેરીએ=ખરાબ દૂર કરીએ
ગરમી=ગરમ વસ્તુને	છલાછલ=છેક માથા	સંકોરીએ=ખરાબર ગોઠવીએ
અડકવાથી જે ભાગણી	સુધી	પ્રસરી=ફેલાઈ
પેદા થાય છે તે	ઉપાસીને=કુલીને	પાટોપાટ=એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી
અપકો=ડામ	ધન=નકર	ખૂલે=કદ વધે
અંબેલા=ફેલા	પ્રવાહી=રેસો ચાલે	
વજન=તોલ	એવું	

સવાલ—ગરમી એ શું છે તે સમજવો. ગરમી કેટલી જાતની છે? ગરમીથી પકાર્યું વજન કેમ વધતું નથી? પદાર્થને ગરમી આવવાથી શી બાબતમાં ફેરફાર થાય છે? અને તે ફેરફારનું કારણ પ્રયોગથી બતાવો. શન અને પ્રવાહી પકાર્યને ગરમી

આપવાથી તેમની સ્થિતિમાં થું થું ફરફાર થાય છે ? ગરમી શીમાં જલદી પ્રસરી જાય છે ?

પાઠ ૭૬.	સ્વરૂપ=પોતાનું રૂપ	આલસપટ્ટા=આલસ વગેરે
અંકાચાય=ઠંદ નાનું થાય	ખરું રૂપ	હુંફાળું=સહેજ ગરમ
વાટ=પૈડાપરનો ગોળ	અંકા=વહેમ; ગુંચવણ	મુકામલો=સરખામણી;
લોહાનો પાટો	બરેલો વિચાર	ખરોખરી
સળગડ=મજબુત	ડોળી=ઝોળી	
ઠાંકણું=ઠાંકણું	કસો=કેસો	

સવાલ—ઠંડી એ થું છે તે સમજાવો. ઠંડીથી પદાર્થની સ્થિતિમાં ફરફાર થાય છે તે પ્રયોગથી સાબીત કરો. પ્રવાહી અને વાયુ-રૂપી પદાર્થોને ઠંડીની શી અસર થાય છે ? પર્વત ઉપરથી ઉતરનારને ગરમી અને ચઢનારને ઠંડી લાગવાનું કારણ થું ? હુંફાળા પાણીને ઝીંક વખત આપણે ગરમ અને બીજી વખત ઠંડુ શા માટે ફીએ છીએ ? તેનું કારણ પ્રયોગથી સાબીત કરી બતાવો.

પાઠ ૭૭.	થું થું =થુંક થુંક	દુરામાં દેખાતો નથી
કાગળો=ઝોંમાં પાણી	ખનાવટી=ખનાવેલા	મોટા માણસમાં દેખાય છે)
બરી હલાવીને કાઢી	ગોરમટી=ગોરાડું માટી	અવાળું=ઘાંતના પીડિયાં
નાખવું તે	અધક=આધા કરનાર	ફુલ લીલી=પકવેલી
ધુંટડો=ઝોંમાં માથે તેટલું	મજબુતી=તાકાત; જોર	ચાંદી=ફેલા; ચાંડા
પાણી	કાકડો=ગળામાં બહારની	દાઢ=અમન
અડમડું=સહેજ ખાડું	ખાળુએ દેખાતો મઠો	મચરકા=ઝોડકાર
ગુરું=ગુરાય પાવું	(એ મઠો નાના છોકરો)	ઉલટી=વામીટ; ઝો-

કારી મહીસાગર=મહી નદી ચકતું=એઢેલો ગોળાકાર
કોઝીલું=થોડું કુંજાણું ખદખદ=ખદખદ ધાવ

સવાલ—ફટકડી કેવો પદાર્થ કહેવાય? આપણા દેશમાં ફટકડી ક્યાં થતી હતી? ફટકડીનો ઉપયોગ ગણાવો. ફટકડીને શી રીતે ડુભવતા હશે? ફટકડી ડુભાવતી વખતે ખદખદ છે તેનું કારણ શું?

પાઠ ૭૮. ધસરકા=ધસારાથી પડે. જંગલ=તાંબાનો કાટ
સીસું=મેલા જુના રંગની લા કાપા કંટાણું=કંટાયણું
ધાતુ બે બેલ=થોડું રદનકામું

સવાલ—હરિશંકરે સીસા વિષે શી ખીના કહી? મંજારામે કલાષ વિષે શું શું કહ્યું? પિત્તળ શું શું મેળવીને બનાવે છે? કાંસુ શું શું મેળવી બનાવે છે?

પાઠ ૭૯. સંગીન=મજબુત; નક્કર એકાકાર=એકમેક
મેલ=છાપરાની વચ- ટકાઉનટકે એવું ચીવડ=ચીકણું; ચિકા-
માંનો આડો થાંભલો કાપ્ટ=લાકડું શ વાળું
ઘોડીઆટ=ઘોડીઆં રસવાન=રસવાળું કાલ=કાચણું
સરપણુ=બળતણ વૃદ્ધિ=વધારો બાણી=તેલ દીવેલ વગેરે
કુંપળ=ટીસી ડીસું=ચિકાશ વગરનું પીલવાને સચો
ચડ=પડ ઝટ ફટી જાય એવું ચઢિઆતો=ચઢતો
મજબૂતરી=હિસામ ઝટ ફટી જાય એવું હાથીઘાંત=દંતુસળ
દબાણુ=દબાણુ રેસાદાર=રેસાવાળું ખાટખ=ખાટદાર
મર આમળનું=વચલા પરનાળ=નીક; મોરી એખીને=ખસીને
ભાંગનું ઘટ=મજબુત મૂક=કાચો મહોર=રમકામ

સવાલ—લાકડું ક્યાં ક્યાં જોવામાં આવે છે ? આપણને જીવવાને માટે પહેલે, બીજે, ત્રીજે, ચોથે, અને પાંચમે નંબરે કોની જરૂર છે ? લાકડામાં અંદરને પાસે ગોળ કુંડાળા શાના દેખાય છે ? ગોળ કુંડાળા ઉપરથી શી પરીક્ષા થાય છે ? લાકડાનો કયો ભાગ વધારે સંગીન અને કયો ભાગ ઝોંડા સંગીન છે અને તેમ થવાનું કારણ શું ? નાળિયેરી ને તાડ શી રીતે વધે ? એવું લાકડું કયા કયા કામમાં આવે છે ને કયા કામમાં આવતું નથી ? દેવદારનું લાકડું શા માટે ઘર બાંધવાના કામમાં આવતું નથી ? સાગ, સીસમ, બાવળ, આમલી અને રાયજનું લાકડું શું શું કામમાં આવે છે ને શા કારણથી ? લાકડાની કઈ કઈ ચીજો બને છે ? કોતરણી કામ જેવું હાથીદાંતપર થઈ શકે તેવું લાકડાપર થઈ શકે કે નહિ ? હાથીદાંતનો રંગ કેવો હોય છે ? હાથીદાંતની પરીક્ષા શી ? હાથીદાંત શું કામમાં આવે છે ? હાથીદાંત કેવો પદાર્થ કહેવાય અને શા માટે ? લાકડું કેવો પદાર્થ ગણાય ? વનરપતિજ સેંદ્રિય પદાર્થના નામ દો.

પાઠ ૮૦.

કાર્ય=કામ

સુગંધી=પુષ્પો

સોડે છે=પીમળે છે

પાંખડી=પાંદડી

નસવંતી=એક જાતનાં

ફૂલ

ફળી=ખીસા વગરનું

ફૂલ

ઢાંચુ=વગર

વજ્ર=ફૂલનું ઢાંચુ

વજ્રપાત=ફૂલના ઢાંચુના

નાનાં પાંદડાં

નાચુક=કોમળ

ચૂંટી=તોડી

સળંગ=આખો

ફૂલમણી=જોડો

જોડે=પાંખડીઓ જોડા-

ઈ જોડા જેવું બને

છે તે

સરાપાંખ=પીપી

મુખ=જરૂરનો

અમરીઓ=સેકડો

પુંકતર=તરતું

બીફૂલર=બીવતું

પરાગકેશ=પરામનો

બથો	કણુ	સુદમખીજ=ગીણાં ખી
પરાગકણુ=પરાગની રજ	ખીજશય=ખી બંધાવા	
રજ=પરાગકોશના ગીણા	ની જગા; ગર્ભાશય	

સવાલ—અત્તર શેતુ' અને છે ? વજ શું કામ કરે છે ? વજના નાના ભાગને શું કહે છે ? ફૂલગણી એટલે શું તે સમજાવો. મોઝરાના ફૂલનો નીચલો ભાગ નળી જેવો અને ધંતુરાના ફૂલનો નીચલો સરણાઈ જેવો શા કારણથી દેખાય છે ? કયા ફૂલની પાંખડી ઓ છુટી હોય છે ? પાંખડી શું કામ કરે છે ? ફૂલમાં મુખ્ય ભાગ કયાં હોય છે ? ધણા નરતંતુ કયા કયા ફૂલમાં હોય છે ?

પાઠ ૮૧.	પોષટા=ચણાંની શીંગો	દિદળ=બે ફાડવાળાં
પ્રવેશથી=દાખલ થવાથી;	જળવાય=સચવાય	સત્વ=કસ
પેસવાથી	પતી રહે=પુરં થાય	માફક આવે=અનુકુળ
પોષવામાં=પોષણ કર-	ફાલવા=છોલવા	થાય
વામાં	પાઠ ૮૨.	જામફળ=સીતાફળ જેવા
માવજત=સંભાળ	પડ=થર.	લાલાશ પડતાં રંગના
ચોજના=ગોઠવણુ.	ફાડ=ફાળ	ફળ
ગર=માવો	ખીજાંકુર=ફણુજો	શ્રદ્ધાક્ષ=જેની માળા અને
વર્ગ=જાત	ફણુગો=સણુગો	છે તે મણુકો; એક
	પોષણુ=સણુગો	જાતના ઝાડનું ખી

સવાલ—ખીને ઊગવા માટે શું શું જોઈએ ? કયાં ખી એક દળ ને કયા ખી દિદળ છે ? દિદળ ખીમાં ખીજાંકુર કયાં હોય ? ખીજાંકુર શું ખાઈને મોટું થાય ? જેનું મૂળ થવાનું હોય છે તે જામ કયારે ઊગે છે ? ઊગીને કયા આવે છે ? કયાં ખી વહેમાં

વાવવાં જોઈએ ? ક્યાં બી મોડાં વાવીએ તો શીકર નાંદ અને તેમ
પવાનું કારણ થું ?

પાઠ ૮૩.

દિ=દુનિયા

ભા=દેખાવ

ભાભા=જીવ; મન

સખ=ખૂશ

અંશ=ભાગ

ડીટું=ડીચું; ડીચકું

પ્રાણુરક્ષકવાયુ=જીવનનું

રક્ષણ કરનાર વાયુ;

ઓકિસજન વાયુ

પુષ્ટિ=ખજ; જોર

જઠર=પાચન કરવાની

કોથળી

નસો=રોગો

ધન=ધીચ

ધટા=ભાવ

સવાલ—તાપથી અકળાએલા માણસ ક્યારે બહુ દુઃખ બૂલી
જાય છે ? પાંદડાંનો ઉપયોગ સમજાવો. જાડને પાંદડાંનો શો ઉપયોગ
છે ? પાંદડાં કયે વાટે શ્વાસ લે છે ને કયે વાટે શ્વાસ કાઢે છે ?
પાંદડાં પ્રાણીને શું ઉપયોગી છે ? પાંદડાંને રસોડું જઠર અને ફેફસું
કેમ કહી શકાય ? પાંદડાંની રચના કેવી હોય છે ? જે જાડનાં
પાંદડાંની નસો ડીંટામાંથી અણી સુધી એક સરખે આંતરે આવેલી
છે તે જાડનાં બી એકદળ હોય છે કે ઈકદળ ? પાંદડાં સિલાશ પડતાં
કેમ દેખાય છે ?

પાઠ ૮૪.

મસ્કાર=મે હાથ જોડી

આથું નમાવવું તે

ચાં=એકલા

વેચિત્ર=દેખાવમાં એડાળ

વેતર=રોપણી

પણીચી=એજવાળી

શરદીવાળી

સોડમ=વાસ

તેજદાર=તેજવાળો;

ચળકતો.

ચુંટણી=ચુંટવાનું કામ

તાવડો=પેણો

વળી ન જાય=વળ દે.

વાય નહિ

મસળે=ચોળે

શાયદાકારક=ગુણકારી

જગૃત=હોકિયાર

અરઅસ્તાન=એશિઆ

ખંડની પશ્ચિમમાં દેશ છે

છડીને=છોડા કાઢી

નાખીને

ચરખો=કપાસમાંથી

કપાસીઆ છુટા પા.

ડવાનો સંચો

નુકસાનકારક=નુકસાન
કરનાર

કોવત=ખળ; જોર

અનિયમિતપણે=વગર
નિયમે

હદમહાર=ભદ્ર; વધારે

કાળજી=પીકર

સવાલ—ચા એ શું છે ? ચા ઘણી ક્યાં પાકે છે ? હિંદુ-
સ્તાનમાં ચાનું વાવેતર ક્યાં થાય છે ? ચાને કયું જમીન અનુકૂળ
નથી ? પાંદડાં ચૂંટી લીધા પછી શું ક્રિયા કરે છે ? હિંદુસ્તાનમાં
કાશી પહેલગહેલી ક્યાંથી આવી ? હાલ હિંદુસ્તાનના ક્યા ભાગમાં
થાય છે ? કાશીના ફળપર શું શું ક્રિયા કરે છે ત્યારે તે ઉપયોગમાં
આવે છે ? ચા અને કાશી ફાયદાકારક છે કે નહિ ? જવાબ ચા
ફાયદાકારક નથી કારણ કે ચા ભૂખને મારી નાંખે છે જે જે માણસો
હંમેશાં ચા પીએ છે તેઓથી ખોરાક વિશેષ બધું શકાતો નથી માટે
તે પીવાની ટેવ કદી પાડવી નહિ.

પાઠ ૮૫.

અમીરી=મોટો દરજ્જો

ચિહ્ન=નિશાની

નિર્ધન=પૈસા વગરનો;

ગરીબ

ઉમદા=કિંમતી

ગરમ હવા=ગરમી

અમેરિકા=એ એક ખંડ કપાસીઆ=કપાસનાં બી

છે

મીસર=વિજાયતથી હિં-

દુસ્તાન જતાં રસ્તામાં

એ દેશ આવે છે.

કપાસ=ફનો છોડ

ખાંખડી=ડાળી

નક્ષત્ર=ઉપગ્રહ

જાંદવા=ખીલ્યા વગરનાં

કાલાં

કાલાં=કપાસનાં ફળ

વીણુવો=લણુવો

અંકાય=નક્કી થાય

સવાલ—લુગડાં બનાવવામાં શું શું વપરાય છે ? કપાસ કેવા
દેશમાં થાય છે. ને કેવા દેશમાં ચાતો નથી અને નહિ ચાવાનું કારણ
શું ? કપાસ ક્યાં ક્યાં પાકે છે ? હિંદુસ્તાનમાં ક્યાં ક્યાં પાકે છે ?
કપાસના કુબનો રંગ કેવો કેવો હોય છે ? કપાસનો પાક કેવી જમી-

નમાં સારો થાય છે ? કપાસનું વાવેતર ક્યારે કરે છે ? કપાસને કેટલીવાર લણવો પડે છે ? કપાસ લણવાનો સૌથી સારો વખત કયો ? રેનો બાવ શા ઉપરથી અંકાય છે ?

પાઠ ૮૬.	ગરમાવો=ગરમી; ફૂંફ	વાની ગતિ આપનાર
ઝાલર=ગળાની નીચે	ભોંગડાં=ભડા પડ	યંત્ર
લટકતી ચામડી હોય	સરકી=લપસી	કણકી=ઝીણા ચોખા
છે તે	મછરો=નાની હોડી	કરોડ=વાંસાની વચમાંનું
નિભાવવો=કાયમ રા-	હલેસાં=ચાટવા	ઉભું હાડકું
ખવાને	સુકાન=વહાણને ફેરવ-	

સવાલ—માછલીને પાણી બહાર કાઢવાથી તે મરી કેમ જાય છે ? માછલાં શા વડે શ્વાસ લે છે ? પાણીમાં વા છે કે નહિ તે દાખલો આપી સમજાવો. માછલાનું લોહી કેવું હોય છે ? એને વધારે હવાની જરૂર શા માટે નથી ? માછલાનું શરીર લીધું શા માટે બનાવ્યું ? માછલાંના શરીરની રચના કહો. માછલાંને દાંત હોય છે કે નહિ અને હોય છે તો તેની સાખીતી શી ? માછલી ધણી ઈંડાં મૂકે છતાં માછલા કેમ વધી પડતાં નથી ?

પાઠ ૮૭.	હાડકી	કચરધાણુ=ચુરેચુરા
નામ=ફેણવાળો મોટો	ભોચા=માંસના મટા	ફેણ=સાપના માથાપરનો
સાપ	સ કેન્ડી=નાના કરી	પહોળો ભાગ
કાંચળી=સાપની ભોંગ-	ડાચું=જડણું	બ્લીચીંગ પાઉડર=ધો-
ડાવાળી પાતળી	નિચોવાઈ=દબાઈ	વાના કામમાં વપરાતો
ચામડી	ડ'ખ=ચટકો	સફેદ બૂકો
પાંસળી=પાસાપરની	મળી જાય=મળે ઉતારી દે	

સવાલ—સાપ કેટલી જાતના છે ? એરી સાપ ને એરના વિના સાપમાં ફેર શું ? સાપને કેટલા પગ હોય છે ? કોને કોને પગ હોતા નથી ? સાપનું લોહી કેવું હોય છે ? સાપણુ ઈડાં મૂકે છે કે વિઆય છે ? સાપનું એર ઉતારવાને ઉપાય શા ? ક્યા એરી સાપોને ફેણ હોતી નથી ? હિંદુસ્તાનની દક્ષિણમાં કેવા સાપ થાય છે અને તેને શું કહે છે ? સાપને જેમ વળવું હોય તેમ થાથી વળી શકે છે ? સાપનું એર લોહીમાં શી રીતે ભળે છે ? સાપ આપણને ઉપયોગી છે કે નહિ ? ચીતલ અને કાઠનો રંગ કેવો હોય છે ?

પાઠ ૮૮.	ની કળી	લપલપાવી=બહાર કાઢી
માંસાહારી=માંસ ખા-	જીવ દિંસા=હવા	ગોળો=પીંડો
નાર	ગુમ થવાથી=દેખાતા	ભવ=અવતાર
સેવાળ=લીલ	બંધ થવાથી	
ડીશી=કુંપળ; પાંતરા-	ગુંમળાતી=અકળામણ.	

સવાલ—દેડકું ઈડાંમાંથી નીકળે છે ત્યારે તેને શું શું હોય છે ? તે શું શું ખાય છે ? માંદ ક્યાં નીકળે છે અને એ મટીકું શું થાય છે ? દેડકાને કેટલા પગ હોય છે ? આગલે પગે તથા પાછળે પગે કેટકેટલાં આંગળાં હોય છે ? બહુ મળી કેટલાં આંગળાં હોય છે ? આગલા તથા પાછલા પગમાં ફેર શું ? દેડકું કા વડે ચાલે છે ? પાછલા પગ કા માટે લાંબા બનાવ્યા હશે ? એવી જાતનાં ને આપણી જાતમાં શું ફેર છે ? ઘંત હોય છે કે નહિ ? હોય છે તો ક્યાં હોય છે ? દેડકાં ક્યાં ક્યાં રહે છે ? દેડકો થતાં સુતીમાં તેનાં કેટલાં ફપ થાય છે.

પાઠ ૮૭.

પસારી=પરેળી કરી
 વર્ગ=ખત
 કરવત=લાકડા વહેરવાનું
 જોગર
 ફાંતા=કાંગરાવાળી ધર
 ખડાય=ખંધ ધાય
 રજપુરતાન=શુભરાતની
 ઉત્તરમાં પ્રાંત છે.
 સલાહિ=પશ્ચિમધાટ
 ગોરાહ=પિળાશ પડતી
 લખગોળ=લાંબો ગોળ
 ટપકીદાર=ટપકીવળું

શીણુ=પરપોટા
 પાલા=પાંદડાં
 ગળી=એક જાતનું ઝાડ
 એમાંથી ગળીને રંગ
 ખતાવે છે
 કોળ=દ્વિગ ધાન્ય
 ધાણ વાળે છે=નાશ કરે
 છે; ઉજાડ કરે છે
 ઉજાડ=વેરાન; ઝાડ
 પાન વગરની
 હીણુખાગી=કમનસીબ
 ખરપડી=એ નામનું
 જીવડું

ભૂખમરો=ભૂખે મરવાને
 વખત; કડાકા
 અગણિત=અણગણીય નહિ
 એટલા; ધણુજ
 ઉત્તમ=શ્રેષ્ઠ; સૌથી સારો
 વળામણનો=વિદાય થતો;
 લાથીઓ
 ઝૂડી ઝૂડીને=મારી
 મારીને
 પુરાં કરવાં=જીવ લેવાં;
 મારી નાંખવા
 મથરી=ઢાંકી
 ખાળી=અટકાવી
 ખાઉધરાં=જુખાળવાં

સવાલ—તીડ કયા વર્ગમાં ગણાય છે, અને શા માટે ?
 તીડના આગલા ને પાછલા ભાગમાં શો ફર છે ? તેની પાંખની ર-
 ચના કેવી હોય છે ? તીડનું મોં કેવું હોય છે ? હિંદુસ્તાનમાં તીડ
 કયાં પેદા થાય છે ? તીડ કેવી જગ્યામાં ઇંડા મૂકે છે ? તીડની માદા
 ખાડા કાથી ખોદે છે ને કેટલા ઉંડા ખોદે ? તીડના ઇંડાને રંગ
 કેવો હોય છે ? દરેક દિનમાં કેટલા ઇંડા મૂકે છે ? ઇંડાનું રક્ત શી
 રીતે કરે છે ? તીડ શું શું ખાય છે ? તેને શું ધણું બારે છે ?
 તીડ પટે ત્યાં શું થાય ? તીડને નુકસાન કરતાં અટકાવવાનો
 ઉપાય શું ? તીડ હડતી થયા પછી શી રીતે નુકસાન કરતાં અટ-
 કાવી શકાય ?

પાઠ ૯૦	હજકતાં=વાંકા હાળ પડતાં	બિઆર=ત્રહેતું નહિ તે
જાહેર=હોજરી; પાચન	અટકા=ડંખ	લીખો=મચ્છર; જૂ વગે-
થવા માટે પેટની ડા-	અમચમે=અમઅમે	રનાં ઈડાં
બી ખાળુએ ખોરક	લાળ=ચીંચું થુંક	ચોરસ પુટ=૧૪૪ ચોરસ
બરવાની કોથળી	તંદુરસ્ત=આરોગ્ય	ઈચ; એક પુટ પહોળું
સૂક્ષ્મદર્શક=ઝીણી વસ્તુ	અટકાવ=રોકાણ	ને એક પુટ લાંબું
મોટી દેખાડનાર	ખિછાનું=પચારી	કરોતીન=ગ્યાસતેલ; વાદ-
ભાગ=અવયવ	મચ્છરદાની=મચ્છરઅટ-	ળી રંગનું પાતળું તેલ
કદ=માપ	કાવવા માટે લુગડાનું	રૂંધાઇ=ચુંગળાઇ
ધાટ=આકાર	ખનાવેલું તે	ડામર=ખનીજટાર
પાસાદાર=પાસાવાળી	કિવનીન=સિંકોનાના	લોખાન=એક જાતનો
પોલી=પોકળ	ઝાડમાંથી ઉત્પન્ન થતું	ગુંદર
ધંયળ=ચેળ	સત્ત્વ; તાવ કાઢવાની	
ખુંધા=કમરમાંથી વળી	દવા (એ સ્વાદમાં	
મએલાં	બહુજ કઠવું હોય છે)	

સવાલ—મચ્છર કયા વર્ગનું પ્રાણી છે અને શા માટે ?
 મચ્છરને સૂક્ષ્મદર્શક ચંત્રથી જોઈને તેના શરીરની રચના કહો.
 મચ્છરના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા ? ઝેરી અને
 ઝેર વિનાના મચ્છર જોળખવાની નિશાની શું ? ઝેરી મચ્છર કરડે
 તેથી તાવ થી રીતે લાગુ પડે છે તે સમજાવો. ઝેરી મચ્છર
 તાવનું ઝેર શી રીતે ફેલાવે છે ? તે અટકાવવાનો ઉપાય શો ? ઝેરી
 તાવની ઉત્પન્ન દવા કઈ છે ? મચ્છર કેવી જગામાં ઈડાં મૂકે છે ?
 મચ્છરનાં ઈડાં અટકાવવાનો ઉપાય કહો. મચ્છરનો નાશ કરવાનો
 ઉપાય બતાવો.

પાઠ ૯૧	અત્યંત=અત્યંત	અંબાડી=હાથી ઉપર
શ્રીમંત=પૈસાદાર	લપેડી=વિંટાળી	બેસવાનું આસન
રસાભો=ખટકો; ઘોડા	ડાલ=આંકડીવાળું પાણી	મગદી=કચડી
લરકર વગેરે	કાઢવનું વાસણ	શ્યાંત=ધીરજવાળું
ભટ=પ્રાણી	દુડી=નાની ધાર	સમજદાર=સમજણ
દૈત્ય=રાક્ષસ	ટેરવું=આગલો ભાગ	વાળું
માવત=હાથીનો હાંકનાર	પુષ્ટ=ભરાઉ, જડા	કદાવર=કદમાં મોટું

સવાલ—શિયાળરાવ કોણ ? મહેમદાવાદ ક્યાં છે અને શું છે ?
 એ કોણે વસાવ્યું હતું ? હાથીના શરીરની રચના સમજાવો. તેના
 દરેક ભાગનો ઉપયોગ કહો હાથીને સૂંઢ શું શું કામમાં આવે છે ?
 હાથીદાંતનો ઉપયોગ બોલો. હાથીનો ઉપયોગ કહો. હાથીના ગુણ
 મણાવો. હાથી વિષે કહેવત કહો.

પાઠ ૯૨	સમજ=જોરાવર	પરિપકવ=પુરેપુરું પાકેલું
સંબંધ=ચળમણ	ફાળ=કુદકો	હેતુ=મતલબ; કારણ
બોથ=ઝડિયા; મુળના	ગોધ્યા=પૂર્વા; કમળ કર્મ	ચક્રચકિત=ચળકાટ મા-
રેસા; ઢૂંઢા	ફરક=ફેર; તફાવત	રતો
બેમાલમ=જાણ્યા નહિ	પલટાય=ખલ્લામ	
એવી રીતે	રંગબેદ=રંગમાં તફા-	
તલપ=ફલંગ; ઝડપ	વત	

સવાલ—પ્રાણી ને વનરપતિના રંગ જુદા જુદા હોવાનું કારણ
 શું ? કેટલાક પ્રાણીના શરીરના રંગનો સંબંધ બતાવો. પ્રાણીનો
 રંગ અને તેમની આસપાસના પદાર્થોનો રંગ મળતો આવે છે
 તેના મુખ્ય કેટલાં ને ક્યાં ક્યાં કારણો છે તે દાખલા આપી સમ-

જાવો ? જંગલી પાણી ને પાણીમાં પાણીનાં રંગમાં ફેર હોવાનું
કારણ શું ? ફક્તો રંગ બબકાદાર આ માટે બનાવ્યો હશે ? ફળનો
રંગ સુશોભિત આ કારણથી બનાવ્યો હશે ?

પાઠ ૬૩	પાણી જવા માટે	નું ઢાંચકાંવળું ચક્કર
ગલીઓ=સાંકડી શેરી	ઉપરથી બંધ કરેલો	સ્નાયુ=જે તાંતણાથી
ઓ	રસ્તો	હાડકા સાથે માંસના
હૃદય=લોહીની ટાંકી	ક્ષીણ થાય છે=કમજોર	લોચા વળગેલા રહે
ધેરી નસ=મોટી નસ	થાય છે	છે તે
મોરી=નીક; નાની ગટર	શિરા=નસ	ધબકારો=ટકારો
ગરનાળું=મોટી ગટર;	રેંટમાળ=પાણી ઠાલવા	ટકારો=ધબકારો

સવાલ—હૃદય કોના જેવું છે ? એનું કદ કેવડું છે ? એ
શેનું બનેલું છે. એને કેટલાં ખાનાં હોય છે ? હૃદય કયાં આગળ છે ?
હૃદયનો ને પાણીની ટાંકીનો મુકાબલો કરો. ગંદ પાણી કેવી રીતે
નદી કે દરીઆમાં જાય છે તે સમજવો. ગંદા પાણી વહેવાની
સાથે અસ્વચ્છ લોહી વહેવાનો મુકાબલો કરો. અસ્વચ્છ લોહી જે
નસમાં ચક્રને જાય છે તેને શું કહે છે ? સ્વચ્છ ને અસ્વચ્છ
લોહીનો રંગ કેવો હોય છે ? અસ્વચ્છ લોહી સ્વચ્છ શી રીતે થાય
છે તે સમજવો. છાતીમાં તથા હાથના કાંડાપર ધબકારો ચાથી
થાય છે ? તંદુરસ્ત માણસની અને બાળકની નાડી એક મિનિટમાં
કેટલા ધબકારો કરે છે તે ગણીને કહો. હૃદયનું ચિત્ર કાઢી બતાવો
અને તે સમજવો.

પાઠ ૯૪	સક્ષમ=કીણો	આંતરકું=થુંછળું યજે-
ગરમાવો=ગરમી; ફૂંક	હાર=ખાર	લા દોરડા જે ૥ પેટને,
શ્વાસ=દમ લેવો	સમાર=દુરસ્ત	ભાગ, એ જઠરની
મૂત્ર=મૂતર	વીધરીને=પીગળીને;	નીચે ડાખી બાજુ પર
વાટે=રસ્તે	ઓગળીને	છે
ઘટ=ખોટ	ફૂંસાં=ઢાતી માંદેલી	કાળજી=ઢાતીને જ મણે
કાફું=શરીરનો બાંધો	જે ઇંદ્રિયો વડે શ્વાસ	પાસે જે પિતાશ્વય છે તે
પેશાવાળા=કાંછવાળા	લેવાય છે અને બ-	શેષ=ખાકી
તૈલી=તેલવાળા	હાર કઢાય છે તે	મલ=મેલ; વિટા
ચરખી=ચામડીની અંદર	શાહી ચુસ કાગળ=બ્રહ્મો-	તત્ત્વ=સાર
ઠરેલો ચીકણો પદાર્થ	ટિંગ પેપર	

સત્તાલ—આપણને ખોરાકની જરૂર ને વરાળયંત્રને કાયલાની જરૂર શા માટે છે તે સમજાવો. ધસારો ક્યે ક્યે રસ્તે બહાર નીકળે છે? જે આપણે ખાઈએ નહિં તો શું થાય? નાના બાળકોને વધારે શા માટે ખાવું પડે છે? ખોરાકના મુખ્ય કેટલા ને કયા કયા ઉપયોગ છે? ખોરાકના પદાર્થના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા? અને તે દરેક શું કામ કરે છે? ખોરાક ચાવીએ છીએ ત્યારે મોંઢામાંથી જે થુંક છુટે છે તેનું નામ શું? મોંમાં મુકેલો કોળીએ જઠરમાં શી રીતે જાય છે તે સમજાવો. જઠર શેનું બનેલું છે? જઠરમાંથી રસ નીકળે છે તે શેમાં મળી જાય છે? જઠરને ફરતી નાની નસો કોના જેવી છે? જઠરમાં પાચન થયા વગરનો જે ખોરાક હોય તે કયા જગ્યા છે અને ત્યાં તેને શું મળે છે? પિત્તની મદદથી કયા પદાર્થો પચી જાય છે? જઠરની નીચે શું હોય છે? તેમાંથી

જે રસ નીકળે છે તે શું કામ કરે છે ? મળ રૂપે કયો ભાગ બહાર નીકળી જાય ? લોહી શું કામ કરે છે ? મોંમાં મુકેલા ખોરાકનું લોહી થતાં સુધીનું પુરેપુરું વર્ણન કરો. જઠર, કાળજી અને આંતરડાંનું દ્રૂષ્ટાંત પાડો અને સમજાવો,

પાઠ ૯૫	વિટાલ્યું=લપેટયું	છિનોવાળું=કાણાંવાળું
નિભાવવાને=ટકાવવાને;	ધુળરી=કંપારી	મેળાપ=સમાગમ; સં-
કાયમ રાખવાને	મંદવાહક=ગરમી ધીમે	યોગ
નિરોગી=તંદુરસ્ત	વહેવડાવનાર	જમાવ=એકઠું થવું તે
કુળે=લોઠવે	ધારતી=ખીક; ભય	શોષણ=ચુસી લેવું તે

સુવાસ—માણસને ખોરાકની જરૂર શા માટે છે ? માણસના શરીરમાં ગરમીનું માપ કેવું હોય છે ? વસ્ત્રની જરૂર શા માટે છે ? જીનનાં લુગડાંથી ટાઢ કેમ વાતી નથી તે સમજાવો. જીનમાં કેવો ગુણ છે ? શરીરમાં અમત્યના ભાગ કયા કયા છે ને શા માટે ? પરસેવો કાઢે છે તેથી શું કામ છે ? જીનનાં લુગડાંમાં કેવો ગુણ છે કે પરસેવો ચૂસી લે છે ? સુતરાઉ લુગડાંમાં એવો ગુણ છે કે નહિ ? સુતર ને જીનનો મુકામલો કરો. જીનનાં લુગડાં કેમ જલદી મેલા થાય છે ? ઉનાળાની ઋતુમાં શેતાં કપડાં પહેરવાં ? ઉનાળામાં સફેદ વસ્ત્ર પહેરવાથી શા ફાયદો ?

પાઠ ૯૬	ખાદી=એક જાતનું	પીલાવો
સાડી=પૈરાને પહેરવાનું	જાડું દેશી લુગડું	જીન=કપાસ લોઢવાનો
રસમી લુગડું	લોઢવો=કપાસમાંથી ર	સચો
માલવો=પૈરાને પહેરવાનું	અને કપાસીઆ છુટા	સાટ=કપાસ પીલવાની
સુતરાઉ લુગડું	પાઠના; ગરખામાં	ગરખાની ધરી

કાંતવું=લાંબા દોરા	કડાવું ઓળર	રંટીઓ=રંટ
કાઢવા	(એનો આકાર ડમ્બે-	સાળ=લુગડા વણવાનો
પીંજણુ=પીંજવાનું	લસ જેવો હોય છે	સંચો
ઓળર	પણ છેડા ગોળાકાર	ખરછટ=ખરખચકું
તાંત=ગરના આંતર-	હોય છે)	લાગ=દાવ; વખત;
ડાની દોરી	ગામણું=પીંજેલો રેનો	પ્રસંગ
તંગ=સખત	ગોટો	પિંજરા=રેને સાફ કર-
ગોટીલો=પિંજરાનું લા-	કસ્તર=ઝીણું કચરો	નારા

સવાલ—૩ શું છે ? ક્યાંથી આવે છે ? તે શા કામમાં આવે છે ? કપાસ લોઢવાના જીન મુંખાઈ ઇલાકામાં ક્યાં ક્યાં છે ? જીનમાં કેટલી લાટો હોય છે અને તે શેની હોય છે ? રેને પીંજવાની રીત કહો. કાપડ વણવાના સંચા મુંખાઈ ઇલાકામાં ક્યાં ક્યાં છે ? સાડી, સાલ્વા, ખંડ, ધોતીમાં, ખાદી કાણુ વણે છે ને કેવી રીતે વણે છે ? સંચા શેના બનાવે છે અને તે શાથી ચાલે છે ? હાથે ચલાવવાના સંચા જ્ઞાના બનાવે છે ? રૂમાંથી કાપડ ચતાં સુધીની હકોક્ત કહો.

પાક ૯૭	રહેવાની લાંબી ગોળ	શેતુર=એક જાતનું જાડ
રેશમ=હીર	હડી	રંગીત=રંગેલા
રૂપ=ખાદ	ગોટી=ગોળ હડો	કસબ=સોનેરી રૂપેરી
જાળું=ફાદો	કોકડી-હડી	તાર
કોશીટો=પતંગીઆને	તક=દાવ	

સવાલ—રેશમ કાણુ બનાવે છે ? એ કીડો શું ખાઈને

જીવે છે ? કાશીમાંથી રેશમ કાઢવાની રીત બોલો. રેશમ ક્યાંથી આવે છે ? ક્યા ક્યા શહેરોનાં રેશમ ખપે છે ? રેશમનો વજાટ ક્યા ક્યા શહેરમાં ચાલે છે ? રેશમપર રંગ ચઢી શકે છે કે નહિ ? દેશી રંગ ચઢાવવાથી શું ફાયદો ? વિલાયતી રંગથી શું નુકસાન ? રેશમી કાપડ આપણા દેશમાં સંચામાં વણાય છે ? ક્યાં સંચામાં વણાય છે ? રેશમી લુગડાંથી શો ફાયદો ? ગરીબ લોકો એનો ઉપયોગ કેમ કરી શકતા નથી ?

પાઠ ૯૮	હાલકો=હેલો	રેછે તે
કાલું=શેરડી પીલવાનો	લીલ=સેવાળ	આયાત=ખદાર મામથી
સંચો	ઉઝાડી=ઉમેડી; ખોતર	આરતો માલ
કાળી=પડ; પોપડી	ચાસણી=ખાંડમાં પાણી	ચોવડાં=ચારવડાં
તરી=કપર આવી	રેડી ઉકાળી તાર	
ધડો=ખડો	નીચળે એવી ધડ બના	

સવાલ—વસાઈ તંબુકાની ખાંડ બનાવવાની હકીકત કહો. કોલ્હાપુરમાં ખાંડ શી રીતે બનાવે છે ? કોલ્હાપુરની ખાંડ રાતી કેમ હોય છે ? જોખ બનાવવાની રીત કહો. ખાંડ તથા જોખનો ઉપયોગ કહો. પરદેશી ખાંડ ઉઝળી ખાંડવાનું કારણ શું ? પરદેશી ખાંડ બનાવવાની રીત કહો. ખાંડ કઈ કઈ વસ્તુમાંથી બને છે ?

ભાગ ત્રીજો સમાપ્ત.

મિસ્ટ્રી સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. ફૂલ.

લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની તોરણ.

આથી આપનીના “ ટિકટશન શિક્ષક ” વજુ આના.

કવિતાની સમજૂતી.

પાઠ ૭.

મુખે=મોઢે

વેર્ષા=નાખ્યાં

કૂલ=પુખ્ત

નરીએ=દેવચોગે

નીચા નમી=નીચા વળી

વીણીશુ=એકએકલગ્નશુ

અત્યારે=હમણાં

ગુસ્સે થઇ=ગિસ કરી

વિપત=આપણા દુઃખ

ભૂતીને=વીસરીને

વણુનોલ=ધણીજ

માફ=ક્ષમા

અન્યાય=ઝેરહંસાફ

મટવાને=દૂર થવને

ધીરીને=ઉધાર આપીને

દુખીએ=હેરાન

આગર=ઇન્નજત

પાખી=વગર

ધીરેલા=આપેલા

નવ આલે=ત આપે

વાકું ખોલી=મનકાર

કરી; ના કહી

ભાળે=જુએ

ફરિયાદી=ન્યાય મેળવવા

માટે અરજ

સદ્ગુણુ=સારાં લક્ષણુ

ચિંતા=પીકર

અટપટી=ગુન્નરણુભરેલી

અટપટી=ગભરામણુ

માલે=ખુશીથી રહે

પાઠ ૭, આજ અને કાલ.

નમીએ ખુશી થઇને રસ્તામાં ગુલાબનાં ફૂલો નાખ્યાં, તે નીચા વળી ક્યારે વીણીશુ? બાક હમણાં આજ ને આજ વીણી લે. (મતલબ કે જે ફૂલ થોડા વખતમાં ફરમાઈ ગયા છે તેમજ સારાં કામો કરવાનો વખત પણ જતો રહે છે. માટે ગુલાબનાં ફૂલરૂપી સારાં કામો તરતજ કરવાં.) (૧) પણ જો કે કહી ગુસ્સે થઇને ખોત્રશે તો તને ધણી આપણા પાશે તો પછી અહસોસ ક્યારે કરવો? બાક કાલે, કાલે, કાલે. મતલબ કે સારાં કામ કરતાં ફૂલ આવી પડે તો હીનગીર થઇ જોડી રેણું નહિ. (૨) કાલે

બૂલથી આપણુ ખરાબ કર્યું હોય અને કદી આપણુને આવીને દુઃખ આપ્યું હોય તો તેને માફ કર્યારે કરીશું ? ભાઈ હમણાં આજ ને આજ. (૩) પણ ગેરઈ-સાફ થતો હોય તો તે દૂર કરવાને, મન-માંથી રીસ ઝોછી કરવાને, જે લડવું હોય તો કર્યારે લડવું ? ભાઈ કાલે, કાલે, કાલે. (૪) કોઈએ આપણુને પૈસા આપીને આપણી લાજ રાખી હોય, તે માણસ પૈસા વગર દુઃખી થતો હોય તો તે પૈસા પાછા કર્યારે આપવા ? ભાઈ હમણાં આજ ને આજ. (૫) કોઈ માણસ આપણે આપેલા પૈસા પાછા આપે નહિ, ને વાકું બોલે, અને સામું પણ જુએ નહિ, તેવા માણસપર કહો કે કર્યારે ફરિયાદી કરવી ? ભાઈ કાલે, કાલે, કાલે. (૬) સારા ગુણનાં ધણાં કામો કરવાં છે. પણ બ્યવહારમાં વખત ન મળ્યો તો પછી તે કર્યારે કરવાં ? ભાઈ હમણાં આજ ને આજ. (૭) કોઈ, અપશબ્દો, રીકર, ગમરામણ, ગુંચવણ બરેલી વાતો પોતાની મેળે મનમાં આવે તો તે મનમાં જાળને કર્યારે આનંદથી રહે ? ભાઈ કાલે, કાલે, કાલે (૮)

સાર—સારાં કામ આજેજ કરવાં અને નકારાં કામ માટે આવતી કાલેપર વિચાર રાખવો. મતલબ કે નકારાં કામ કરવાંજ નહિ.

પાઠ ૧૬.	પ્રત્યય "ને"	હેડે=હેડામાં
ધ્રુવ=હિતાનપાદના પુન	રાજ્યો=રાજ્ય	ન માય=તેવાય નહિ
નિસાસો=આશા ભંગ	રાજન=રાજ્ય	ધરો=રાજો
થયેથી જીવને જે	નરપતિ=રાજ્ય	પ્રજા=રૈયત
અઠળામજી માય છે તે	સહ્યો=સાંભળો	હદર=પેટ
વિમાસે=વિચારે	પૃથ્વીપતિ=જગપતિ;	મેહ=વરસાદ
કેરો=છડી વિભક્તિનો	રાજા	માથા મેહ=જોડતો

વરસાદ	દયાળ=દયાળુ	નીરખું=જેઠું
તમદેશ=તમારા મુલકમાં	સંચર્યો=ગયો	અજસુત=નારદ; બ્રહ્મા-
જેઠ=દેખાવ	મૂઠમતિ=મુખાંધ	ના પુત્ર
લીલા=આખાદ	પરવરી=ચાલી; નીકળી	ભૂપત ભણી=રાજા
લીલારાજ=આખાદ રાજ	અપરાધ=ગુને	પ્રત્યે
ભોગવો=ચલાવો	મંદમતિ=ઓછી અક્ષલ	કુળ=વંશ
સોય=તે	દુભવ્યો=નારાજ કાધો	હરે=પેટે; કુખે
વચન=બોલ	સાધ=સાધુ; સજ્જન	નગર=મુલક
સધીર=ધીરજવાળાં	પરહર્યા=તળ્યા	અવાસ=રહેઠાણ
નયણે=આખેએ	ગૂઠ=વિકટ; બિહામણું	ચરણે ચાંપી=પગે દાખી
વહે=રેલો જાય	વિકાળ=ભયંકર; ખીક	નિશ્ચિન=રાત દહાડો
નયણે વહે અતિનીર=આ	લાગે એવા	નીરખે=જુએ
ખમાથી ધણાં આંસુ પડે	કિરણ=સીધી લીટીમાં	તન=શરીર
વહે=બેભે	પડતો પ્રકાશ	સફળહવો=સાર્યક થયો
ફેરે=મનમાં	સચર્યું=ગયું	તારણહાર=તારનાર
ઢાળો=મટાડો		

પાઠ ૧૬. મુવજના બાપ અને નારદ ઋષિ.
પૂર્વછાયા.

મુવજના પિતાને નિસાસા નાખના જોઇને નારદ ઋષિ મનમાં વિચાર કરે છે, કે રાજા તું પોતે દુનિયાનો માલીક છે. પછી તમને શું દુઃખ છે? નારદ ઋષિ કહે છે કે હે રાજા, તમે સાંભળો, તમે મોટા રાજા છતાં તમને આટલું બધું શું દુઃખ છે, કે હેઠામાં સાત મજૂરો નથી!

ચોપાઈ.

તમારો દેખાવ આસ્થાથી સેવા કરવા લાયક છે, તમે રૈયાતું
 પોષણ કરો છો, તમારા દેશમાં જેવો જોઇએ તેવો વરસાદ આવે
 છે, છતાં આટલું દુઃખ શા વારને રાખે છે ? (૧) તે આખા
 રાજ્ય જોગવો, તને તે કાંઈ દુઃખ હોય ? એવા ધીરજ આપનારા
 વચન નારદ ઋષિએ કહ્યાં તોપણ રાજાની આંખમાંથી ધણાં આંસુ
 પડે છે. (૨) રાજ્ય એમ કહે છે કે ઋષિ સાંભળો, મારો છોકરો
 જંગલમાં ગયો છે, તેથી મારે મન ધણું દુઃખ થાય છે. માટે તમે
 દયાળુ તે દુઃખ મટાડો. (૩) મેં બહુ સુખાંત્ર કરી તેથી જાળક
 વનમાં જતો રહ્યો, મેં ઓછી પુદ્ગિવાળાએ એ પવિત્ર માણસનું
 મન નારાજ કર્યું, એવો મેં ગુનો કાચો છે. (૪) એ કારણથી મેં
 બધી મોજમજા અને સુખનાં સાધન છોડી દીધાં, તેથી મેં નિસાસા
 નાખ્યા અને મને ચિંતા થાય છે, કે પિહામણું ચિટ જંગલ હશે,
 ત્યાં મારો છોકરો એકલો કેમ રહેશે ? (૫) જેનું મોં ધણું કામળ
 છે, એટલે જે ધણો નાણુક છે, તે સુરજનો સીધી લીટીનો પ્રકાશ
 કેમ વેઠશે ? (સુરજનો તાપ શી રીતે વેઠશે) મારું બધું સુખ
 ધ્રુવજી સાથે ગયું. તેથી હું નિસાસા નાખું છું. (૬) તમે દયાળુ
 તે દુઃખ મટાડો, કે જેથી એકવાર છોકરાને મારી નબ્બે પ્રલક્ષ
 જોઈ, રાજાનાં એવાં વચન સાંભળીને નારદ ઋષિ રાજા પ્રત્યે બોલ્યા.
 (૭) રાજા તારા વંશમાં ધ્રુવ જન્મ્યો તેથી તારા ચિંદગીને ધન્ય છે,
 જે માતાને પેટે જન્મ્યો તે માતાને પણ ધન્ય છે, રાજા તને ધન્ય છે,
 કે તારે ત્યાં ધ્રુવ અવતર્યો. (૮) જ્યાં ધ્રુવ જન્મ્યો છે, તે કહેરને, અને
 તે મહેલને પણ ધન્ય છે, જે માણસને ધ્રુવની સોખલ છે, તેને પણ

ધન્ય છે. જે ધરતીપર પગ મૂકીને ધ્રુવજી ચાલે છે, ત્યાં તે ધરતીને
પણુ ધન્ય છે એમ કહીએ. (૯) તે પક્ષીને અને જંગલને ધન્ય છે,
કે રાત દહાડો ધ્રુવજીના દર્શન કરે છે. હે રાજા તારું જીવ્યું
સાર્યક થયું, કે તારે ત્યાં એકાંતેર પેઠી તારનાર જન્મ્યો છે. (૧૦)

પાઠ ૨૪.

સુવાક્ય=સાફ વચન;	કીર્તિ=આખર	કિંમત મહ શક
સારા બોલ	જનો=માણસો	નહિ તે
સ્નેહ=હેત; પ્રીતિ	પડે=દલકે દરજ્જે ઉતરે.	મૂલ=કિંમત
સદૈવ=હંમેશાં	ગરિબાદમાં આવે;	સમાર=થોડી
વાધે=વધે; થાય	પડતી થાય.	પળી=ચાંગળ
કુવાક્ય=નહાફ વચન;	ચઢે=મોટે દરજ્જે આવે;	રે=અરે
નહારા બોલ	સુખી થાય; ચઢતી	માનવી=માણસ
લાધે=મળે, થાય	થાય	વેણુ મૂકયું=શબ્દ બોલ્યો
ત્રિવેક=સહુકાષ; ડહા-	વડે=થી; થકી	ગળાય=ગળી જવાય
પણુ; સારા નરસાનો	પ્રાણી=માણસ	થુકયું=થુકેલું
વિચાર	પ્રજા=સોદા; રૈયત	વિમાસશો=પરતાશો;
આણી=લાવી	પાળે=પોષે	દીલગીર ચશો.
યાર=માઈ	ધુડ=ધુવડ	કાણી=નુકસાન; ખરા-
હયાર=બોલ	હયારનુ=બોલનું	બી; પાયમાલી
વાણી=બોલ; શબ્દ	બલી=સારી	છરા=ખંડુકમાં ભરવાની
વિશ્વ=દુનિયા; જગત	બલાઈ=બલમનસાઈ	ગોળી
વખાણે=તારીફ કરે	ખુરાઈ=નહારાપણુ; વેર	ઘેદ=ધા; જખમ
રત્નતિ કરે; માન આપે	દુરમનાઈ	સૂઝે=માલમ પડે
	અમુલ્ય=કીમતી; જેની	કાપ=ધા; જખમ

રઝે=મટે; સારે થાય;	ભડાકો=અવાજો	વડો=બોલો
નવી આમડી આવે.	હવા વિશે=હવામાં	વણશે=અમડશે
કોઠી=મોટી અરણી	હડાકો=પડધો; સામે	ભાર તોલે=માન; આ-
મટે=સારી થાય	અવાજ	બર; વઠર
તોપ તણો=તોપને	તાણી=ખેંચી	

પાઠ ૨૪. વિચારીને બોલવા રિધે.

સારું વાક્ય બોલવાથી હંમેશાં પ્રીતિ વધે છે; નહારું વાક્ય બોલવાથી હંમેશાં કળુઓ થાય છે; માટે હે બાપ મનમાં જરા સચુકાઈ લાવીને જે બોલ બોલો તે વિચારીને બોલો. (૧) સારું વાક્ય બોલવાથી આખી દુનિયા તારીફ કરે; પણ નહારું વાક્ય બોલવાથી માણસો આપણી આબરૂ જાણે નહિ, પ્રાણીની પડતી અને ચઢતી જીભથીજ (બોલવાથીજ) થાય છે. માટે હે બાપ જે બોલ બોલો તે વિચારીને બોલો. (૨) જીવો રૈયત (લોકો) પેપરને ઘેર પાળે છે. પણ ધુવડ પક્ષી પોતાના માળામાં પણ નચિંતે સ્વસ્થ નથી; એજ બોલતુંજ કારણ જાય. માટે (૩) સારી જીભથી (સારું બોલીને) બાપ બલમનસાથ મેળવ નહારી જીભથી (નહારું બોલવાથી) લોકો નહારું બોલે છે, પછી તે મરીન હોય કે રાજાનો છેકરો હોય કે રાણી હોય તો પણ લોકો નહારું બોલે છે, તે માટે (૪) સારું વાક્ય બોલવાથી દુધ, દહીં અને ધી આપશે, અને જેની કિંમત ધણી હશે તેની થોડી કિંમત લેશે; પણ નહારું વાક્ય બોલવાથી કોઈ ચાંમળુ પાણી પણ નહિ પાય; માટે (૫) અરે માણસ તું મોઢેથી જે શબ્દ બોલ્યો તે જેમ તે યુક્તિ યુક્ત રીતી મળાવ નથી, તેમ તે બોલેલો બોલ પાછો ખેંચી લેવાતો નથી, જે એવી

વાણી હશે તો પસ્તારો અને નુકસાન થશે. માટે (૬) જરાના ધાતો હપામ માલમ પડે, પણ નહારા વાક્યનો ધા કદી રજાતો નથી, (તે બોલ મનમાંથી જતો નથી.) જેમ કાચની કોઠી કાણી હોય તે જેમ આખી થતી નથી. તેમ, માટે (૭) સારો કે નહારો તોષનો અવાજે હવામાં સપાટાખંધ આવ્યો જતો હોય. તો તમે કહો કે તેને કેમ ખેંચી શકો? મતલબ કે ખેંચી શકાય નહિ. તેમ બોલેલો બોલ પાછો ખેંચી શકાતો નથી, માટે (૮) વિચારીને શબ્દ બોલો, તો કામ કદી પણ ખગડે નહિ. દલપતરામ કવિ કહે છે, કે જે સારા માણસો છે, તેજ ખાર વફર રાખે છે. મતલબ કે વિચારીને બોલે છે.

પાઠ ૨૭.

દુઃખ=આપદા; સંકટ

આણીએ=લાવીએ

ધટ=શરીર

ધડીઆં=મનાવ્યાં

ટાળ્યાં=મટાડ્યાં.

નવ ટળે=નહિ જાય

રઘુનાથજી=પરમેશ્વર

જડીઆં=વળગ્યાં

ભમ્યાં=ભટક્યાં; રખ-

આં

ભોમવ્યાં=ખુમાવ્યાં;

ગાળ્યાં

નિદ્રા=ઊંધ

રસમી=ધણી [લલ ગયો]

હરી ગયો=છાની રીતે

મસ્તક=માથાં

છેદાધ=કપાધ

લુટાણી=લુટાધ

સતવાદીઓ=સાચુ

બોલનારો

નીચ=હલકા

હરિને=પરમેશ્વરને

ભજો=મજન કરો

સા'ય=મદદ

અર્થ=કામ

સરસો=ધરી.

બીડ=સંકટ

સમર્થાં=સંભાર્યાં

અંતરજમી=મનની વાત

જાણનાર; પરમેશ્વર

ભાવટ=દુઃખ; જંગળ

બૂધર=પૃથ્વી ધારણ

કરનારો પરમેશ્વર

પાઠ ૨૭. સુખ દુઃખ મનમાં નહિ લાવવા વિષે.

સુખ અને દુઃખ મનમાં લાવવાં નહિ, કારણ કે તે શરીરની

સાથે વળગેલા છે, એ કાદવું મટાડેલું મટવું નથી કારણ કે ઇશ્વરે નિર્માણ કરેલું છે. માટે સુખ અને દુઃખને મનમાં લાવવાં નહિ. (૧) નળરાજ્ય જેવો મદદ નથી, તે દમયંતી જેવી સતી સ્ત્રી નથી, કે જે અર્ધા નાગી અવસ્થામાં જ્યાં અનાજ ને પાણી મળે નહિ એવા જંગલમાં રખડ્યાં, માટે (૨) પાંચ પાંડવ જેવા ભાઇઓ કે જેને સતી દ્રૌપદી સ્ત્રી હતી; તેમણે પણ પાર વરસ વનવાસ વેઠ્યો, અને કોઈ દિવસ સુખે ડાહ્યા નહિ; માટે (૩) સીતા જેવી સતી સ્ત્રી નહિ કે જેના રામજી ધણી હતા. તે સતીને રાવણ હાથ મયો. તેથી સતી ધણું દુઃખ પામી માટે (૪) રાવણ જેવો રાજા જેને મંદોદરી સ્ત્રી હતી, તે રાવણનાં દસ માથાં કપાઇ ગયાં ને બધી લાંઠા લુટાઈ ગઇ, માટે (૫) હનિશ્વંદ રાજા સત્યવાદી હતા અને તેને તારાસોચની રાણી હતી. તેણે હલકા માણસને ત્યાં પાણી બંધું (મતલબ કે મજૂરી કરી) એવાં ધણાં દુઃખ પડ્યાં, માટે (૬) જુઓ ઇશ્વરે આગળ ધણી મદદ કરી હતી. જેથી જલાય છે કે આપણું કામ પણ થશે. એવું સમજીને ઇશ્વરનું ભજન કરો; તે મદદ કરશે. માટે (૭) દરેકને જ્યારે આપદ પડી ત્યારે તેમણે ઇશ્વરને યાદ કર્યા, ત્યારે નરસિંહ મહેતાના ધણી ઇશ્વરે (શ્રીકૃષ્ણે) તેઓની આપદા ટાળી. માટે (૮)

પાઠ. ૩૯.

સ્વદેશ=પોતાનો દેશ
સ્વદેશ પ્રીતિ=પોતાના
દેશપર પ્રેમ
ભત્રી=ભાઈ; કૃષ્ણદુષ

માતૃ ભૂમિ=ભરત રા-	જેહ=જે
જનો મુલક, ભરત	કે'નો=કહેનો
ખંડ; અર્ધાવૃત્ત; દિ-	ભક્ષો=ભારો
દુસ્તાન	ભોમ=ભૂમિ; જમીન
વિષે=માં	પ્રાણુ=જીવ

મુજી=અકલ વગરનો
 ભૂમિ=પૃથ્વી
 ભારે=બોળરૂપ
 દાઢ=લાગણી; દયા
 શુભ=સુક; રત્નેક વગરનું
 હેયુ=મન
 વળ=કઠણ; દયા વગ-
 રનું
 હેયુ દેયુ=મેણુ દેયુ
 કદાપિ=કદાચ
 ભક્તીવાળો=ધનવાન;
 તવંમર; પેલાદાર
 પડો=મોટો
 વૈભવી=વૈભવવાળો
 રાજવી=રાજા જેવો
 રૂપાળો=ખૂબસુરત; દે-
 ખાવડો
 તથાપિ=તોપણ
 ત્રિવેદી=અર જોડું
 સમજનાર
 વખાણે=તારીફ કરે

કાગ=કાગડા
 પ્રમાણે=પેઠે
 સ્વદેશી=પોતાનો
 દેશનો
 દેશીનાં=પોતાના દેશ-
 નાનાં
 ટાળે=મટાડે; દૂર કરે
 પાળે=પેલે
 કદમાણુમાં=ભલામાં;
 સારામાં
 હેખે=મણે
 પુરા પ્રેમથી=અરા હે-
 તથી
 પેખે=જુએ; આળખે
 વિદતા=પડિતાઈ;
 વિદાનપણું
 વાપરી=ખરચી
 દેહ ઠાઝે=દેહની લામ-
 છુનિ મારે
 લોકસાળે=લોકની સર-
 મથી

સ્વદેશાભિમાની=પોતા-
 તા દેશનું અભિમાન
 ધરીમે કરેલા
 દૃશ્ય=દેહકદ
 જન્મ=જિંદગાની; જીવ-
 તર
 ખોયો=ગુમાયો
 કમાણી=સાચીક; પેદાસ
 વિદેશે=પરદેશે
 વસીને=રહીને
 કાળ=વખત; સમય
 માળી=ગુમાવી
 સ્વદેશી=પોતાને વતને
 વિશેષી=જુદા પડેલા
 ભેટી=મળી
 હપનાં=હરખનાં, આનં-
 દનાં
 આંસુ=આંખમાંથી પડ-
 તો જણી
 નાંવે=આવે નહિ

પાઠ ૩૭. પોતાના દેશપર પ્રેમ.

સારા મરતબમાં હમેશાં રહેતા હોય તેમાં કાણુ નિમારો

હશે કે જે “મારો દેશ સારો છે. મારી ભૂમિ સારી છે અને એ મને જીવથી હંમેશાં વહાલી છે.” એમ નહિ કરતો હોય ? (મતલબ કે બધાજ કહે છે.) (૧) ક્યો અક્ષલ વગરનો પૃથ્વીને બારે મારતો હશે ? તો કે જેને દેશની લાગણી જરા પણ નથી જેનું મન હંમેશાં કંઈક અને રનેહ વગરનું હોય છે. અને જે એમ જાણે છે કે મારે બેવું દેવું નથી. એવો માણસ (૨) કદાપિ તે બહો પૈસાવાળો હશે, મોટા વૈભવવાળો, રાજા જેવો કે રૂપાળો હશે તો પણ તેને વિવેકી માણસ વખાણે નહિ. તે કાગડા અને કીડાની પેઠે ગુજરાન ચલાવે છે. (૩) જે દેશીના દુઃખ મટાડે, હજારો માણસોનું હંમેશાં પોષણ કરે; વળી લોકોનાં બલામાં લાજ ગણે. તેને ખરો સ્વદેશી જાણવો, કહો કે તેને ખરા હેતથી કોણ નહિ જુએ ? (મતલબ કે બધાજ જુએ) (૪) જે વિદ્વાન માણસે દેશની લાગણીને, માટે વિદ્યાનો ઉપયોગ કીધો નથી. જે પૈસાદાર લોકોની શરમથી એક પાછ પણ ખરચી નથી. જેણે સ્વદેશાભિમાનનાં કામ કીધાં નથી, તેણે પોતાની બિંદગી નકામી ગુમાવી અને શું કમાયો ? (મતલબ કે કંઈજ નહિ) (૫) પરદેશમાં રહીને બહો વખત ગુમાવીને જે સારો બાઅજ્ઞાણી હોય તેજ પોતાને દેશ જાય અને જુદાં પડેલાં સગાં અને ભૂમિને હેતથી મળે, તે વખતે કહો કોને હરખનાં આંસુ નહિ આવે ? (મતલબ કે બધાનેજ આવે.)

પાક કંઈ

પાક=દોડી

આવે=હેતથી

ભેટવા=મળવા

ખાત=ખાઈ

સાથ=સંગાત; ટોણું

કપટે=દમાથી

ખસે=દૂર જાય

સામગ્રી=સામાન

હસે=મસ્કરી કરે
 ઉતરવા=રહેવા
 વશીક=ધણાજ; વધારે
 વસમો=કપરો; કઠણ
 કામ=જાઓ
 જાજ=જાત
 વળી=સાકટી
 જીત્યો=જીત
 દોદશ=બંને બાજુ
 જુઆ=જવા
 હુઆ=થયા
 હસણી=મનકપોરી
 નાત્ય=નાત
 દર્શન=જોવું; દેખવું
 ખોધએ=દૂર કરીએ
 સુંદરી=જુવાન સ્ત્રી
 મનવિના=કમનથી
 નમે=નમસ્કાર કરે
 દોષ=જોયા
 હરિપરમેશ્વર

પુટડો=દેખાવડો
 તુકડો=પ્રસન્ન
 ભાંખું=દૂર થવું
 મરડો=મચડો
 મંડપમાં=માંડવામાં
 ચંચ=મંજીરા; કાંસાજોડ
 લટકે=ટીંગામ
 પટકે=પિછોડીએ
 કાપટ=લાકડાં
 બારી=જુડો
 મામેરાનો=મોસાળાનો
 ઉધારો=ખાફી; મજા
 તુળશીલન=તુળશીનાં
 પાંદડાં
 પુંકસે=વમાડશે
 પુર=મરોબર
 કોવત=મસ્કરી; ગમત
 ટોળ=મનક
 ઉતાવળી=જડપથી

મરમે=ભેદમાં
 લગવ્યું=એમ જમાડી
 પેઢીતું=વંશનું
 ન બાપા=બાપા વગરના
 બલાં=સારા
 કઠણ=સખત
 કઠણ બોલ=મેણાંના બોલ
 મહર=મહંકાર; તોરફ
 પુંકળથી=પાછળથી
 બડબડો=બબડો
 લખેશ્વરી=લાખ રૂપી-
 આનો ધણી
 શે=શું
 રાંક=મરીબ
 પિતા=બાપ
 મુજબ=મારે
 કાપડું=ઘેરાંની જાતી
 ઢાંકવાતું જુમડું
 મેર=મેરૂ પર્વત
 જીવતો રહે=કાલમ ર

પાક ૪૬. નરસિંહ મહેતાની ઉના મામમાં પધરામણી.

વિષય મહેતા (નરસિંહ મહેતા) આવ્યા સાંભળી શ્રીરંમ મહેતા
 વેવાઈ દોડતા આવ્યા ને બંને દોસથી મળ્યા, જમાઈ અને

જમાઈને ભાઈ પણ મળ્યો. બધા નાગરનું ટોળું પણ આવતે મળ્યું. (૧) તે બધા છગબેદથી બાઝીને પાછા દૂર જતા રહે અને એનો સામાન જોઈ જોઈને મસ્કરી કરે, ઉતારાને માટે ઘર આપ્યું તેમાં ચાંચડ મચ્છર ધણીજ હતી. (૨) તે ધરની જમીન ઉંચી નીચી ને ઠંછુ હતી ને છાપરાપર નળીઆ નહોતાં; તે ધરની છાજ કાઢેલી ને સાકટીઓ જુની હતી, અને બીતો બંને બાજુએ બેવડી વળી મજેલી હતી. (૩) જ્યાં નરસિંહ મહેતાનો ઉતારો થયો ત્યાં ધણી માકડ જુવા હતી, વેવાઈ ઉતારો આપી મયા પછી મગફળોરી નાગરી નાત બોલવા લાગી. (૪) કુંવર વહુનો બાપ વૈષ્ણવ છે, તેથી તેના દર્જન કરીએ તો પ્રાચલિત જતા રહે (પાતન) થઈએ, મહેતાને જોવા માટે ઘેરે ઘેરથી સુંદરીઓ ખુશીથી આવી. (૫) કમનથી મહેતાને નમસ્કાર કરે અને કહે કે, તમે આવ્યા તે સાર થયું. સ્ત્રીઓ એક બીજાને કહે છે કે, મહેતાને જોયા તે પરમેશ્વરને જોયા બરાબર છે. (મતલબ કે એમ મસ્કરી કરે) (૬) જુઓ એનો રસાલો કેવો દેખાવડો છે ! એને પરમેશ્વર પ્રસન્ન છે. મસ્કરીમાં એવું કહે છે કે, હવે કુંવર વહુનું દુઃખ જતું રહ્યું (૭) મહેતાજીના બળદ ઉપર ધણી જમાઈઓ છે તે જુઓ મહેતાજી માંડવામાં કીર્તન વગાડશે તેથી નાગરની નાતમાં આખર વધશે (૮) આ માંસડી વળગાડેલી લટકે છે, તેમાં પીછાડીએ તાલની જોડ માંધી છે; આ તુળશીના લાકડાનો બારો (તુળશીની માળા) છે. કહો હવે મોસાળામાં શું ખામી છે ? (૯) છાંબડીમાં તુળશીનાં માંડવં ખામી, ને ઉભો રહીને સંખ વગાડશે, કાંઈ સમરતું બળન કરશે એટલે મોસાળું પણ ફર મશે. (૧૦) એમ નાગરની સ્ત્રીઓ ચમત કરે

અને મસ્કરી કરીને ઘર તરફ પાછી જાય, બાપા મોસાણ બંધને
આવ્યા તે વાત કુંવરબાઈએ જાણી. (૧૧) તેથી ઝડપથી મળવાને
માટે દોડી કે નણુંદ બરમમાં બોલી કે બાપ દીકરીને આ શું પ્રીત
કે હાંસી કરવા આવ્યો ? (૧૨) બાપદાદાની પેઢીને જોબ
બગાડી. સાથે સાધુઓનું શું કામ હતું ? શું એકલા મળવા જાઓ
છો ? એવા બાપ કરતાં બાપ ન હોય તો સાઈ ! (૧૩) આવો
મહેજાનો બોલ સાંભળીને કુંવરબાઈ પાછી વળી, ને કહેવા લાગી કે,
હે નણુંદ એટલો અહંકાર શા માટે રાખો છો. હે ! જેન પાછળથી
શું બબડા છે ? (૧૪) જેનો બાપ પૈસાવાળો હશે તેની દીકરીને
ધણો લાભ મશે. કાંઈનો બાપ લખેચારી કહેવાય તો તે મારે શું
કામનો. (૧૫) ગરીબ બાપ મારે ઘેર આવ્યો તો તેનું એક
કાપડું સોના મેરુ બરજીયર છે તમારી મરજીમાં આવે તેમ બોલો
પણ મારે મન એ બાપ ધણું જીવજો. (૧૬)

પાઠ ૪૯	પાલણુ=પોપણુ	સુખદીએ=સુખ આપે
મહી=સાતમીનો પ્રલય	કાબ=કામ	બર=જોષ્ટએ તેવી
“મા”	તેજસ્વી=પ્રકાશિત	આણી=લાવી
તન=કરીર	સશ્ચિ=ચંદ્ર	મેધ મંડળ=વાદળાં
બાન=શુદ્ધ; સમજ	તિમિર=અંધાર; અંધ	નિયમિત=વખતસર
પુરણુ=પુરેપુરે	કાર	પૃષ્ઠિવરસાદ
સમય=વખત	મમને=આકાશમાં	સંતોષ=તૃપ્તિ
પ્રથમે=પહેલાં	દિનરાત=રોડો રાત	હરખ=ખુશી
રમણ=આદ કરે	આરાય=વિશ્રાંતિ	સૃષ્ટિ=દુનિયા
કાવો=કામો	અમથી=મહેનતથી	પૂરવી=જમીન

ધન=પૈસા	પાવક=ગરમી; અગ્નિ	નીતિપંથ=નીતિનો માર્ગ
કઠિન=કપરાં	ધજ=પરમેશ્વર	જીવાવતા=વીસરાવતા
કષ્ટ=દુઃખ	સત્તા=હુકમ	સંશય=શંક
અનેક=ધણીજી	આપી=એસાડી	મુજ્જ=મારા
કાપે=દૂર કરે; મટાડે	સદિવ=હંમેશાં; સદા	સદ્બલક્રિત=ખરી બલિત
સુખ્યાં=મનાબ્યાં	સુખ્યુદ્ધિ=સારી અકલ	ચરણે=પગમાં
		કશં=સંતોષ પામી રહું

પાઠ ૪૯: ઇશ્વર પ્રાર્થના.

જ્યારે જીવમાં શરીરનું બાન નહોતું, ત્યારે જીવો કે જેણે આપણી પુરેપુરી સંભાળ લીધી, તેને સવારનાં પહોરમાં પહેલો યાદ કરે, પછી દહાડાના બધાં કામો કરે. (૧) એ હંમેશાં હેતુથી પ્રાણીઓનું પોષણ કરે છે, અને પ્રાણીઓ માટે દુનિયાની રચના કરેલી જણાય છે પ્રકાશવાળા સુરજ અને ચંદ્રમાં હંમેશાં પ્રકાશતા રહે છે; તે જીવને જીવન શક્તિ વધારે આપે છે. (૨) આકાશમાં રાત દિવસ ફરીને અંધારું મટે છે, ત્યાં તેને આરામ ખીલકુલ નથી. દહાડાની ધણી મહેનતથી પ્રાણીઓ શાક્યા ત્યારે આખી સુખ આપે એવી સારી ઉંઘ આણી. (૩) જો આ વરસાદનાં વાદળાં વખતસર વરસે છે, તેથી દુનિયા સંતોષથી આનંદમાં દ્રુલાય છે, જમીન વનરપતિમાંથી ધન અને અનાજ આપે છે અને તે જીવોનાં ધણાં દુઃખ મટાડે છે. (૪) પરમેશ્વર પવન પાણી અને અગ્નિ આ કેવાં મનાબ્યાં છે! એ ત્રણ હંમેશાં જીવોનું જીવન (જીવવાનો આધાર) છે, વળી જો એ ત્રણને માણસની આકરી આપી છે. અહા! પ્રાણીના સુખનાં સાધનની શી બેઠવાણી કરી છે! (૬) જોહો પરમેશ્વર તો માણસના મનને અકલ આપી

છે. તેથી બધા જીવો પર માણસની બધી સત્તા રાખી છે, જે હંમેશાં એવું સાફ પોષણ કરે છે, તેને વીસરીને બળે નહિ તે પાપી માણસ છે, (૭) પરમેશ્વર હું ખાંચું છું કે સારી ખુદ્દિ આપો અને નીતિને રસ્તે દોરવો, અને જીલાવામાં નાંખનાર બધા વહેમો દૂર કરો; મારી ફરજ એજ સમજીને હું બધા કામ સદ્બક્તિથી કરું, અને તમને પણ પકું તો મને વિશ્વાંતિ મળે. (૮)

પાઠ પપ

શિર=માથું

કોટે=કોકે

ફંદ=ખોપરી

વૃષભ=બળદ

વીણુ=વગર

જૂપાળ=રાજા

નેહ=રનેહ; હેત

હાખરે=જીવે

ચક્ર=ચક્ર

મળો=હાંકયો

પરવરે=આલે

ઉજવળ=સફેદ

આપતો=સાંભતો

જામે=જુલોતો અંગરખો

ફાળ=છલાંગ

મૃગ=હરણ

શ્વાન=કુતરો

સુજાણુ=સારા જાણીતા

શુક્રાચાર્ય=દૈત્યના ગુરુ

હરનિશ્ચંદ મેશા

રે'=દહે

મેડક=દેડકો

નિર્જળ=કમળોર

કોલ=કોયલ

કાયર=ખાયલો

સાર=સારી

રક્ષણી=રક્ષણ કરનાર

તારણી=જીવાન બી

પહોતો=બહુતો

પૂર્યો=ગોધ્યો

મધુરો=મધુર રાગનો

વાચા=વેણુ; શબ્દ

વીર=ભાઇ

કામની=બી

કીર=પોપટ

ચરણુ=પગ

સાપો=પકડયો

લાખો=લાખો માણસથી

સઉકો=ખાધા

ચિચરે=જાગ

વસમી=અધરી

વાટ=રસ્તો

પાઠ પપ ઉખાણા.

(પ્રશ્ન) જેના માથાપર મંગાજી રહે છે, જેની ડોકમાં ખોપ.

રીની માળા છે, તો કહો કે મહાદેવ વગર કયો રાજ્ય બળદનું
વાહન કરે છે? (૧) (જવાબ) હંમેશાં પ્યારથી જોઈશું તો
એક ભરે છે ને બીજો ખાલી કરે છે, જે ચક્ર દરેક જગત
જણાય છે તે રેંટ (૧) (પ્રશ્ન) એક પુરૂષે બીજા પુરૂષને ઢાંક્યો
તેથી જેને ઢાંક્યો છે તેનું શરીર સારું દેખાય છે. તે ધણી ઉત્તમ
માણસ છે તો તમે સારા માણસ સમજો કે એ શું છે? (૨)
(જવાબ) જે પગ વગર ચાલે છે, પુરૂષો તેના પર બહુ
હેતુ રાખે છે, સફેદ શરીરે શોભતો તેને જાઓ કહીએ. (૨)
(પ્રશ્ન) છલંગ મારે છે, પણ હરણ નથી, તેમ સસલો પણ
નથી, અને કુતરો પણ નથી તેમજ મોં ઉંચું છે પણ મોર નથી
હે સારા જાણીતા ડાહ્યા માણસ સમજો કે એ શું છે? (૩)
(જવાબ) શુક્રાચાર્યનું વાહન છે, જે હંમેશાં પાણીમાં રહે છે. જીમ
નથી. તો પણ ધણું મોલે છે ત દેડકો કહેવાય છે. (૩) (પ્રશ્ન)
હી છે પણ કમળેર નથી, કાળી છે પણ કામલ નથી. દરમાં રહે
છે પણ નાગણી નથી, તો એ તો જવાબ કહે? (૪) (જવાબ)
પાયલાના હાથમાં શોભે નહિ, અને બહાદુરને મન તે સારી છે,
વળી તે આ શ્રેષ્ઠ શરીરનું રક્ષણ કરનાર છે, હે જીવાન હી તે
તરવાર છે. (૫) (પ્રશ્ન) બણે છે પણ વિદ્વાન નથી, તેને ગાંધો છે
પણ ચોર નથી, કાણા માણસ હોય તો સમજો કે તે મીઠું મોલે
છે પણ મોર નથી ત્યારે એ શું હશે? (૬) (જવાબ) પક્ષીની
જાતમાં પવિત્ર છે બાઈ શબ્દ મોલે છે, તે જંગલનો રહેવાસી છે
ને જંગલમાં પેદા થાય છે, હે હી તો તે પોષ્ટ છે. (૫) (પ્રશ્ન)
ચાલે છે પણ પગ નથી, બેઠે છે પણ માંખ નથી, કામ માણસની

પણ પકડાયલો રહે નહિ, બધા તેને આખે જીએ છે તો એ થું ?
(૬) (જવાબ) તે ગમન તરફ જાય છે, ધરમાં રહે તો મભરામણ
થાય છે. તે અધરે રસ્તે જાય છે. માણસો તેને ધુમાડો સમજીએ. (૬)

પાઠ ૭૫.	સાફ=ચોકખી	ઠાલા=નકામા
ધડીધડી=વારવાર	અરણ્યવ=દરીઓ, સમુદ્ર	કમી=ઓછી
ઉકળાટો=ધામ	ભાળ્યા=જોયાં	ઉભરાય=પાકે
ભારી=બહુ	રસ=મધુર; સૂર	પીત=પીળો
અબ્ર=વાદળાં	યંત્ર=સતાર; સારંગી	સુધારત=સુધવું આશ-
સકળ=બધા	વગેરે	ઉજળું=સફેદ [મવું] તે
ચાળા=ચિહ્ન; લક્ષણ	રૂપાળા=સારા	નૈઋત્ય=દક્ષિણ અને
ચક્ષી=ચક્ષી	અધિક=વધારે	પશ્ચિમ દિશાની વચ્ચેના
બગ=બગીચો	ધંટ=અવાજ	શીતળા=ઠંડા; શીતળ :

પાઠ ૫૭. વસંત ઋતુનાં લક્ષણ.

તડકો ને શીજો ધડીએ ધડીએ બદલાય છે. તાપથી જીવોને
ધણો ધામ થાય છે. ધણાં ઠાળાં વાદળાં આમ તેમ દોડતાં દેખાય
છે. તેથી બધાં માણસો કહે છે કે એ વરસાદના ચિહ્ન થાય છે.
(૧) ચક્ષી ધૂળમાં ફરફર પાંખો ફરકાવે છે, બગલા પોતાની પાંખ
બરાબર ફેલાવીને બેસે છે. પક્ષીઓ દરીઆ કાંઠેથી આવતાં જોયાં,
તેથી બધાં (૨) રાત દિવસ શીતળ પવન ફરફર આવે, ઝાડો
ખરરર થરરર ચપ્પે ફાલતાં જણાય, વાજિંત્રમાં બહુ સારા મધુર સૂર
આવે છે. તેથી બધાં (૩) હમેશ કરતાં તો હવા ધણી ભેજવાળી
જણાય છે. દુધમાંથી બહુ સારી વાસ નીકળીને આવે. આમે

ધંટા વાગતા હોય એવા એવા ખોટા અવાજ સંભળાય છે. તેથી બધાં
(૪) હવામાં ગરમી ઓછી હોવાને લીધે ખાર ઓગળે છે અને
ઉષ્ણ, કીડી અને મકોડા જેરથી ઉભરાય છે. (ધણાજ પાકે છે)
પક્ષીઓ માળા બાંધવાની તપાસમાં આમ તેમ ફરે, ઉડે. તેથી બધાં
(૫) શોભાયમાન ધનુષ જણાય છે અને સુરજ આશ્રમતા પીળો
ભાસ થાય છે. ચંદ્રમાની આબુઆબુ ધણું મફદ કુંડાળું દેખાય
છે. ઇશ્વાન ખુણામાં ધણી વીજળી થાય છે. નૈઋત્ય ખુણામાં ઠંડો
પવન વાય છે (કારણ કે નૈઋત્ય ખુણામાં દરીઓ છે.)
તેથી બધાં (૬)

પાઠ પદ.

રક્ષ=રક્ષણ કર
દેવ=ઇશ્વર
મહારાજ=પાંચમાં જ્યો
ર્થ
પ્રાદ=ધણા મોટા
જયવંત=જયવાળા
મસ=વધારે
કીર્તિ=મોટાઈ
યજ્ઞ=જજ્ઞ
લંબાવ=વધાર; ફેલાવ
જગદીશ=પરમેશ્વર
વીખેરવા=છુટા પાડવા
રૂઠ=ચુરસે થા
કાળ=મોત; કાર

બંધપાડ=એસાડ
દેવ=કીનો; અદેખાઈ
કુખર=કસબ
અમધેર=અમારે ત્યાં
સંપ=નિરાંત
સધો=થાઓ
કાળી=વખત
ગંજ=ઢગલો
હાન=પુણ્ય
ગ્રેષ્ઠ=મોટા
જાથુ=ક્રમેશ્વ
ક્ષેમ=સુખ
રાય=રાજ
સદ્ જામિમાને=સારી
હંથી લાગણીથી

પૂજ્ય=પવિત્ર
પ્રત્યે=તરફ
ધર=રાખ
શક્તિમાન=જેરાવર
રાજેશ્વર=રાજાઓના
ધણી
નાથ=પરમેશ્વર
મહાગુની=અકલનો
જાંડાર; મોટા ગુણવાળો
શુભકાર=કલ્યાણ કરનારી
પાર=સુધી
દીલ=મન
સ્વીકાર=કબુલ કર

પાઠ પદ રાજગીત.

હે પરમેશ્વર તું મોટા રાજાનું રક્ષણ કર. હે પરમેશ્વર તું મોટા રાજાનું રક્ષણ કર. હે મોટા રાજા તમે ધણાં વરસ જીવજો. હે પરમેશ્વર શહેનશાહનું રક્ષણ કર. એમને ધણા કીર્તિવાન બનાવ. મોજ મજા મોટાઈ અને આખર આપ અને એમનું રાજ્ય ધણાં વરસ ચાલે તેમ કર. હે પરમેશ્વર શહેનશાહનું રક્ષણ કર (૧) અરે પરમેશ્વર ! હે જગતના ધણી તું ઊઠ. અને એના દુશ્મનને વીખેરી નાખવા તૈયાર થા; અને તેમનું મોત લાવ, વેર અને કંકાસ બધો એસાડી દે. સમજણ અને કળા વધે એમ કર; અમારા ધરમાં નિરાંત ને સંપ થાઓ કે જેથી હંમેશાં અમારું બહું થાય. (૨) હે પરમેશ્વર તું મોટા જ્યોર્જ રાજાપર જોર, આખર અને સુખ સ્થિતિની ઢગલાબંધ (ધણીબ) બક્ષીસ કર. કારણ કે ગરીબ અને રાજા ભારી ઉંચી લાગણીથી એમનું રાજ્ય પૂજવા લાયક ગણે છે અને જ્યાં ત્યાંના લોક એમના તરફ હેત બતાવે છે. (૩) હે સર્વ શક્તિમાન, રાજેશ્વર, મહા યાત્રી, પ્રભુ તું એને તારી છાયામાં રાખ; એની પૂર્વ કિનારાથી પશ્ચિમ કિનારા સુધી કલ્યાણકારક ધણી સ્તુતિ થાય છે વફાદારનો સંપ કબુલ કર, હે પરમેશ્વર શહેનશાહનું રક્ષણ કર. (૪)

ગુજરાત પ્રાંતની ભૂતળ.

ગુજરાત પ્રાંતના ખંભાતના અખાતથી કુદરતી બે ભાગ થાય છે. ખંભાતનો અખાત ખંભાતના નવાબ સાહેબના રાજ સુધી મએલો છે. ખંભાતના અખાતની પશ્ચિમમાં જે મોટા મુલક આવેલો છે, તેને કાઠિયાવાડનો હીપકલ્પ કહે છે; એને હીપકલ્પ કહેવાનું કારણ એ કે

એની ત્રણ બાજુએ પાણી છે, અને એક બાજુએ જમીન છે, એની દક્ષિણમાં, પશ્ચિમમાં અને પૂર્વ તથા ઉત્તરના ચોક્કા ભાગમાં દરીઓ છે, અને કાઠિઆવાડના માત્ર ઇલાન કોણમાં જ જમીન છે. ખંભાતના અખાતની ઉત્તરમાં અને પૂર્વમાં આવેલો ખીજો ભાગ છે. એ ખીજો ભાગ અસલમાં ગુજરાત કહેવાતો હતો. એ ભાગની જમીન ધણીપરી સપાટ છે. પણ દરીઆ કીનારાની દમણથી તે ખંભાત સુધીની જમીન નિચાણમાં આવેલી છે, માટે જ પૂર્વમાંથી નીકળનારી દમણ ગંગા, પાર, અંબિકા, પૂર્ણા, તાપી, કામ, નર્મદા, (રેવાજી) ઢાદર, મહી વગેરે નદીઓ પશ્ચિમ તરફની નિચાણ જમીનમાં વહીને ખંભાતના અખાતને મળે છે. સાબરમતી ઉત્તરમાંથી નીકળી દક્ષિણમાં વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે. બનાસ અને સરસ્વતી ઇલાન કોણમાંથી વહી કચ્છના રણમાં સમાઈ જાય છે. એ ઉપરથી જણાય છે કે ગુજરાતની પૂર્વ તથા ઇલાન કોણ તરફની જમીન ઉંચી છે. કારણ કે એ બાજુએ ડુંગરા આવેલા છે વાંસદા અને ધરમપેરની પૂર્વમાં સલાદિના ડુંગરા આવેલા છે. રેવાકાંઠા એલન્સિમાં રાજ-પીપળાના ડુંગરા આવેલા છે. પંચમહાલમાં પણ ડુંગરા આવેલા છે તેમાં સૌથી મોટો પાવાગઢ છે. એના ઉપર કાળકા માતાનું દહેરું છે. મહીકાંઠા એલન્સિની પૂર્વમાં તથા ઉત્તરમાં પણ ડુંગરા આવેલા છે. ગુજરાતની ઉત્તરમાં બાણુનો ડુંગર છે.

પાલણપુર એલન્સિની પશ્ચિમમાં તેમજ કડી પ્રાંતની પશ્ચિમમાં કચ્છનું રણ છે માટે જ તે બાજુમાં જમીન નીચી ને રેતાળ છે. રેતાળ સૌ તાપ અને ટાઢ વધારે પડે છે. રેતાળ જમીનમાં ઝાડ હમતા નથી, ને ઉનાળામાં પશુની આપદા પડે છે એવા રણના મુઠકમાં સાંઢણીપર મેસી મુસાફરી કરાય છે.

ગુજરાતનો મધ્ય ભાગ જેને ચરોતર (સારી જમીન) કહે છે. તેમાં ખેડા જિલ્લો, ગાયકવાડનો વડોદરા પ્રાંત અને મહી નદી આવેલી છે. એ ચરોતરની જમીન નદીના સાઠા જેવી રસાળ છે. તેથી પાક સારો થાય છે. તમાકુ, ખાજરી પાકે છે. તેમજ રાયજી મહુડાં અને આંખાનાં ઝાડ ધણા ઉગે છે. ઘાસ ચારો ધણો થાય છે. તેથીજ ચરોતરમાંથી પરદેશ ખાતે ધી ધણું જાય છે.

પંચમહાલમાં ડુંગરા ને જંગલ ધણાં છે; તેથી ત્યાંની હવા સારી નથી, તાપ અને ટાઢ વિશેષ પડતાં નથી. જંગલ ફોવાને લીધે ધ્રમરતી લાકડાં ધણાં થાય છે. પંચમહાલમાં મહાછ પ્રજા ધણાં પાકે છે.

મર્ય જિલ્લાની જમીન સપાટ છે, ઝાડો ધણાં થતાં નથી. એ જિલ્લાના પૂર્વ ભાગને કાનમ કહે છે ત્યાં કપાસ ધણો સારો પાકે છે. એ જિલ્લાની જમીન કાળી છે. કાળી જમીન કપાસને બહુ માફક આવે છે. નર્મદા નદીના ખેટમાં તમાકુ ધણો સારો થાય છે. પાલજીપુર એજન્સિ, સુરત એજન્સિના વાંસદા, કાંમ, ધરમપોરના રાજ્યની જમીન ડુંગરાવાળી ને જંગલવાળી છે, તેથી ત્યાંની હવા સરદીવાળી અને પાણી પાણીયા છે. એમાં રાત્રી (જંમલી) લોકો રહે છે, જંગલમાં લાકડાં ધણાં થાય છે.

સમુદ્ર કિનારાની હવા સુષી ને સારી મણાય છે, માટે ઉનાળામાં ધણા લોકો હવા ખાવા તથા માંદા માણસો પાણી ફેર માટે જાય છે. સમુદ્ર કિનારાની પાસેના ગામોમાં તાપ અને ટાઢ સરખાં પડે છે, અને વરસાદ ધણો પડે છે.

સુરત જિલ્લામાં ખાડી ધણી છે, એરપાઠ તાલુકાની જમીન

બરચ બિલ્લો જેવી સપાટ છે, અને ઝાઝાં ઝાડ નથી. માંડવી તાલુકો વાલોડ, ચીખલી અને પારડી તાલુકો એના પૂર્વ ભાગમાં જંગલ ને ડુંગરા છે. વલસાડ તાલુકામાં પારનેરાનો ડુંગર સૌથી ઉંચો છે. પૂર્વ તરફના ભાગોમાં ડુંગર થાય છે અને બાકીના ભાગોમાં તુવેર, બાજરી અને કપાસ થાય છે. ગણદેવી પરગણામાં શેરડી થાય છે. અને ત્યાંનો ગોળ વખણાય છે. ઝોરપાડ તાલુકામાં તથા હાંસોટમાં ધર્ડ સારા પાકે છે.

સુરત બિલ્લો, બરચ બિલ્લો, વડોદરા પ્રાંત, ખેડા બિલ્લો અમદાવાદ બિલ્લો અને કાઠિયાવાડમાં ધણે ઠેકાણે કપાસ પાકે છે એનું ૩ મીલોમાં કાપડ વણવા માટે મુખ્ય જાય છે.

અમદાવાદ બિલ્લાના ધોળકા તાલુકાનો દક્ષિણ ભાગ, ધંધુકા તાલુકાના પૂર્વ ભાગ અને કાઠિયાવાડનો કેટલોક ભાગ જેને બાલ્ક કહે છે, તેમાં ધર્ડ તથા કપાસ સારા પાકે છે, અને કપાસનું ૩ થઇ ધોલેરા ખંદરથી વહાણ મારફતે મુખ્ય જાય છે.

પહેલો ભાગ જે કાઠિયાવાડ નામથી ઓળખાય છે, તેને અસલ સૌરાષ્ટ્ર કહેતા હતા. કાઠિયાવાડ એજન્સિમાં ધણાં ડુંગરા છે. કાઠિયાવાડના મધ્ય ભાગમાં ચોટીલા વગેરે ડુંગરાની હાર છે, વળી જુનાગઢ પાસે ગીરનારનો ડુંગર સૌથી મોટો છે. પાલિતાણા પાસે શેલુજો ડુંગર છે, ત્યાં ગ્રાવક ભોકો જમા કરવા જાય છે. ડુંગરને લીધે પથરા ધણા નીકળે છે. કાઠિયાવાડમાં મુખ્ય પાક કપાસ, બાજરી, ડુંગર, તમાકુ, જુવાર, તલ અને શેરડી થાય છે. કાઠિયાવાડના ભોકો આપણા કરતાં ઉંચા અને શરીરે ભેરાવર હોય છે. કાઠિયાવાડની દરીઆ કિનારાની જમીન નિચાણમાં

છે અને વચ્ચે ભાગ હંચાણુ છે. તેથીજ એમાં મોટી નદી નથી. મોટી નદી બાદર છે, તે ચોટીલાના ડુંગરમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે. જામનગર (નવાનગર) ની ઉત્તરમાં કચ્છના અખાતમાંથી મોતી નીકળે છે કાઠિયાવાડના કાંઠાપર ભાવનગર, મહુવા, જાદરાબાદ, દીવ, વૈશવળ, માંગરોળ, નવીખંદર, પોરખંદર, (સુદામાપુરી) દારકા, નવાનગર, (જામનગર) જોડીઆ એ ખંદેરો છે. એ ખંદેરોથી વહાણ મારફતે ધણો માલ બરચ, સુરત, વલસાડ, મુંબઈ વગેરે ખંદેરે જાય છે કાઠિયાવાડના વવાણીઆ ખંદેરથી કચ્છમાં જવાય છે.

મહારાષ્ટ્ર તથા દક્ષિણ જ્યહારાષ્ટ્ર પ્રાંતની ભૂતળ.

મહારાષ્ટ્રમાં વચ્ચે સહ્યાદ્રિપર્વત આવવાથી કુદરતી બે ભાગ થાય છે. (૧) દક્ષિણ (દક્ષણ) (૨) કોકણ. દક્ષિણમાં મોટી નદીઓ છે, તેથી નદીઓના કાંઠાની ભૂમિ રસાળ છે, ને હવા બેજ વગરની છે, એનો ઉત્તર અને પશ્ચિમ ભાગ હંચો છે, કારણ કે ઉત્તરમાં સાતપુડા પર્વત અને પશ્ચિમમાં સહ્યાદ્રિપર્વત આવેલો છે. મુખ્ય પેદાશ અનાજ, રૂ, શણ, શેરડી, તમાકુ, ઇમારતી લાકડાં મધ, મહુડા, લાખ, સુરોખાર, સહ્યાદ્રિ પર્વતમાંથી લોઢું જડે છે, અને જલ સંસ્થાનમાંથી ગાળવાની કુલ્લી બનાવવાની માટી નીકળે છે. કોકણનો પૂર્વ ભાગ હંચો છે, કારણ કે સહ્યાદ્રિ (પશ્ચિમ ઘાટ) પર્વત આવેલો છે, પશ્ચિમ ભાગ નીચો છે કારણ કે અરબી સમુદ્ર આવેલો છે, તેથી કોકણનો ઠાળ પશ્ચિમ દિશાનો છે. ડાંગર પાકે એવી રસાળ જમીન છે, અને નાળિયેરની વાડીઓ ધણી છે. આખો કોકણ પ્રાંત ખરબચડો ને વિકટ છે, ત્યાંની હવા બેજવાળી છે, તેથી ઝાડ ધણાં ઊંચે છે, કોઈ કોઈ ઠેકાણે સાગ થાય છે, મુખ્ય પેદાશ

ચોખા, નામલી, નાળિયેર, મીઠું, હરડા ને મહારતી લાકડા વગેરેની છે.
કચ્છ પ્રાંતની ભૂતળ.

મધ્ય ભાગમાં ડુંગરાની ત્રણ મોટી હારો છે. ઉત્તરધાર, મધ્ય-ધાર અને ધીણાધાર (ચાડયા) એ ડુંગરાઓ પૂર્વ પશ્ચિમ દિશામાં પડેલા છે. કચ્છમાં સૌથી ઉંચામાં ઉંચો શીખર કાળો છે. એમાં એકે નદી નથી; પણ નાગમતી, શકમાવતી અને ખારી એ વહેળા મોટા છે. નાગમતી અને શકમાવતી કચ્છના અખાતને ભળે છે અને ખારી ઉત્તરના રણમાં સમાઈ જાય છે, મુખ્ય પેદાશ અનાજ, તેલી-બીજાં, ઊન, મીઠું, ટોર વગેરેની છે. કચ્છ પ્રાંતમાં સુરોખાર, ફટકડી ને કાચલાની ખાણો પણ છે. કચ્છી ઘોડા વખણાય છે.

સિંધ પ્રાંતની ભૂતળ.

સિંધુ નદીને કાંઠે વસનાર લોકને સિંધી કહે છે અને તેમના મુલકને સિંધ કહે છે. સિંધ પ્રાંતનો ઢાળ પ્રજ્ઞાન કાણથી નૈઋત્ય કાણ તરફનો છે. સિંધુ નદીનું મૂળ હિમાલયમાં છે. તેથી સિંધુ નદીમાં ઉનાળામાં અને ચોખાસામાં બે વાર રેલ આવે છે. કારણ કે ચોખાસામાં હિમાલય પર પુષ્કળ વરસાદ વરસે છે તેથી, અને ઉનાળામાં હિમાલય ઉપરનો બરફ ઝોગળે છે તેથી. એ રેલથી તેમજ સિંધમાંથી નહેરો કાઢેલી છે તેથી બેતીવાડીનું કામ ચાલે છે. સિંધુ પ્રાંતમાં વરસાદ બહુજ ઓછો આવે છે, એટલે માત્ર ૨ થી ૧૦ ઇંચ સુધીજ વરસે છે. એનો પશ્ચિમ ભાગ ઉંચો છે. કારણ કે હાલા પર્વત આવેલો છે. પૂર્વ ભાગ રેતાળ છે, કારણ કે તેમાં ચરપારકરનું મોટું રણ છે. ઉનાળામાં એ રણમાં પાણીની ઘણી આપદ પડે છે. દક્ષિણ ભાગ ખારવાળો છે ને ત્યાંની કવા

શીગીટ છે. માત્ર સિંધુ નદીના કાંઠાનો ભાગજ રસાળ છે. મુખ્ય પેદાશ ડાંગર, યાજરી, ઘઉં, મગ, જવ, રૂ ને તેલીયાં વગેરેની છે.

પાઠવાર જોડાક્ષર.

એકવર્ડ	ચુક	શબ્દ	ધન્ય
વિકટોરિઆ	લશ્કર	ચેત્યો	રામચંદ્રજી
સ્વર્ગવાસ	ધર્મ	મ્યાન	મેશુક
એલેકઝાંડ્રા	સંપ્રદાય	નમ્રતા	નક્કી
લગ્ન	હિંદુસ્તાન	વિશ્વાસઘાતી	ઠરું
પ્રિન્સ	પરમેશ્વર	સૂર્યવંશી	પૂર્ણ
આદમટ	પ્રાર્થના	પ્રખ્યાત	આશીર્વાદ
ઉતર્યો	ઉત્તરે	ઇસ્વીસન	કૃપા
વિદ્યભ્યાસ	રજપુતસ્તાન	અવતર્યો	ઉદ્યમે
પુસ્તકો	શત્રુ	ધાર્તી	લક્ષમણ
અભ્યાસ	આશ્રય	ધકડો	અવસ્થા
આદરસતકાર	ચુકિત	સુમિત્રા	કિલ્લા
વર્તાતાં	ધર્મશાળા	પ્રેત	મૂર્છા
બુદ્ધિ	સજ્જન	જન્મભૂમિ	વાસણ
નીવડ્યા	સ્વામિભક્તિ	છેલ્લી	ઋષિ
શક્તિ	વિશ્વાસ	ખ્યાલ	તરસ્કાર
ઉત્પન્ન	ગુપ્ત	દિલ્લી	અધર્મ

ઉત્તેજન	અખલો	વીત્યા	દાકાર
પદ્ધતી	ગૃહસ્થાઈ	ચપ્પુ	પ્રદ્ધાંડ
શ્રેષ્ઠ	ખુલ્લું	ખસ્યું	સમર્થ
વિક્રમાત્	ચિદ્દી	ભસ્યું	સર્વશક્તિ
પુષ્ટિ	પર્યંત	વિખ્યાત	સર્વવ્યાપી
ન્યાયી	પ્રાણુવન	અસંખ્ય	અર્વંશ
સમુદ્ર	વિરૂદ્ધ	પૃથ્વી	આરોગ્ય
નિર્માણ	પ્રમાણિક	વૃષ્ટિ	ખર્ચન
લાંઠ્યું	સોંપ્યો	પ્રાણી	આયલાંડ
પાંખ્યું	ઘોઠપો	વનસ્પતિ	કપ્તાન
માર્ગ	સંચક્ક	ચમત્કારી	કોર્તીસ્તાંભ
કરડયાં	ધાર્મિક	અન્ન	મિસ્તરી
ચિત્ત	પત્થર	સ્વભાવશ	નિર્ભય
વર્તમાનપત્ર	અશક્ય	સ્વપ્ન	સ્થાનક
વ્યવસ્થા	અગ્રેણ	નિત્ય	વ્યાજ
સ્વચ્છતા	કલ્યાણ	સ્વપ્નું	ખિન્ન
વૃદ્ધ	રેડ્યું	સત્તા	સદ્બુદ્ધિ
શુભાસ્તા	ખંધુધર્મ	મૂર્ખ	અમૂલ્ય
મરકરી	ચિત્રશાળા	સ્વામીજી	સસ્તાં
દુર્ગુણ	વર્ગ	રિધર	ઈન્દ્રાંડ
વૈશ્ય	નિર્મળ	મુજતાં	સ્વચ્છ

પન્ના	ત્રિભુવન	મહોદ્ધા	ડેન્માર્ક
ગુસ્સો	રૂસ્તમજી	શ્રોતા	ડેન્માર્કની
નિર્દોષ	શ્રેષ્ઠ	હસ્તાવેજ	જયોજી
હૃદય	સ્વભાવ	પ્રસન્ન	વેદસ
પીગળથું	જન્માષ્ટમી	વૃષ્ટિ	જર્મન
વર્ણન	નિશ્ચય	ચંદ્ર	આર્થર
કદપાંત	કદખો	ધાસ્તી	ડયુક
સાથેક	સાત્રય	ખ્યાન	જન્મ્યાં
સર્વસ્વ	અભિપ્રાય	પ્રતાપ	સત્ય
તાંદુરસ્તી	સુધર્મો	ગ્રંથકાર	શિખો
પોટુંગલ	સંન્યાસી	વિચાર્યું	પ્રશ્ન
જાગૃતિ	પ્રવાસ	દુશ્મન	પ્રધાન
ગૃહસ્થ	સંધ્યાકાળ	ઉત્કેરાઈ	પિત્તળ
આગ્રહ	વ્યાધિચર્મ	સ્વતંત્ર	મધ્યમ
વાસ્તે	ખળાત્કારે	રણસંગ્રામ	જવલ્લે
તત્કાળ	સ્વર્ગ	ઉદ્ધત	સજ્જડ
વસ્તી	ઈંદ્ર	પ્રતિબિંબ	રથળે
સુન્ની	બ્રહ્મર્ષિ	ઠોકયાં	હુન્નર
બ્રાહ્મણ	રાજર્ષિ	ખવડાવ્યાં	વિદ્યા
શુદ્ર	શ્રમ	અણીશુદ્ધ	વર્તાણુક
સિદ્ધિ	વિધ્ન	પ્રદેશ	સંજળાવ્યું

વર્ણ	ક્રાંસ	વિચિત્ર	શ્રમ
કસ્તી	લેસેપ્સ	મૃગજળ	તસ્ત્રી
કન્યા	ખ્યાલ	દુર્દોત	દુર્ગંધ
પુનર્લગ્ન	વિલખરદ્વેષ	વિચાર્યું	શ્રાવક
ભક્ષર	ચિત્ર	આંતર્યો	પરધર્મ
વિશ્વામિત્ર	પ્રતિદિન	પીસ્યાં	સ્ટેશન
અયોધ્યા	વિસ્તારી	ગર્જના	ચિત્રકુટ
કાન્યકુબ્જ	પત્ર	મુખાંક	વિસ્મય
દર્શન	જુદ	જન્મારા	નિજીવ
પ્રવીણ	સ્વાથં	પ્રસિદ્ધ	બુદ્ધિશાળી
પરાક્રમ	પ્રીતિ	ચોટુંગીઝ	પ્રવીણ
પરદુઃખભાંજન	પ્રતિજ્ઞા	આગ્રે	નિષ્ઠા
ચચી	ભાષમ	સિન્તર	હસ્તક
સ્મરણશક્તિ	સંખ્યતા	અગ્નિનૌકા	વિસ્તાર
વિદ્વાન	મૃતસ્યગંધા	સર્વત્ર	પૂજ્ય
સ્તબ્ધ	ઉત્કંઠા	સ્થાપન	શ્રી કૃષ્ણ
પ્રપંચ	શ્વાસ	પત્તા	દ્વારકા
અન્ધેર	અકુશાનિતાન	તીર્થ	મૌર્ય
વૈદકશાસ્ત્ર	ધસ્તામી	ચિરંજીવી	પાટલિપુત્ર
અમૃત	દ્રવ્ય	પ્રિયભાઈ	ચંદ્રગુપ્ત
ભક્ષુ	રત્નો	સૌભાગ્યવંતી	મુદર્શન

અલ્યા	નૃત્ય	પત્તા	સ્થાપ્યાં
ભટ્ટી	ભત્રાણુ	જિહ્વા	બૌદ્ધ
નયો	ખ્યાતિ	ક્રમ	મૂળતરવો
સદ્ગૃહસ્થ	ચાલુક્ય	કલ્પના	કોતરાબ્યાં
હસ્તિનાપુર	દેવસ્થાન	સંપૂર્ણ	શ્રમણ
દેવવ્રત	અઘાપિ	ઓકસિજન	વૃત્તાંત
ક્ષત્રપ	લવણપ્રસાદ	બક્ષ્યા	ત્રિકોણાકાર
ગુપ્ત	ચોદ્દા	સુરત	ત્રીસ
ગુર્જર	અલાઉદ્દીન	આથમ્યા	પાંત્રીસ
ગુર્જરરટ્ટ	કરતર	માર્ય	ભદ્ર
હલ્લો	નાસરૂદ્દીન	સપ્ટેમ્બર	ઢિલ્લો
નિર્ભય	પશ્ચાત્તાપ	ધાન્ય	સિપ્રો
સિદ્ધરાજ	અંતઃકરણ	ગવર્નર	અગત્ય
સાહુ	પ્રવાહ	મહારાષ્ટ્ર	કર્નલબુલિંગ્ટન
પુખ્ત	મહંમદશાહ	ત્ર્યંબક	અગ્નિ
બર્બર	ઠંઠા	સદ્યાંદ્ર	વાયવ્ય
શ્રી સ્થળ	લોકપ્રિય	રોગિષ્ઠ	પ્રથમ
ત્રાસ	સુસ્તકાબાહ	કોલ્હાપુર	ફોલ્લો
કોધ	વાતક	મહાબળેશ્વર	પ્રવાહી

યશોવર્મા	ખટુંગજબક્ષ	મંત્રીઓ	પ્રસરી
સિદ્ધપુર	ઉસ્તાદ	ન્યાયાધીશો	ગદ્યો
સહસ્રલિંગ	શ્રીમંત	ડિરેક્ટર	સ્વરૂપ
હેમાચાર્ય	વાજિંત્ર	દ્વોપકલ્પ	શાલહુપટ્ટા
વૃત્તિ	અર્ધા	લક્ષાધિપતિ	કાષ્ટ
ગોંધ્યાં	અત્તર	જગન્નાથ	કિવનીન
વિચિત્ર	તત્તવ	ઓકેસર	અરબસ્તાન
સ્નાયુ	સૂક્ષ્મદર્શક	મદ્રાસ	મંત્ર
શ્રીપત	સ્વાદ	પિત્ત	પ્રવેશ
ચિદ્ર	સૂક્ષ્મ	દ્રાક્ષ	નિર્ધન
મનુષ્ય	છિદ્ર	કર્ણાટક	વિટાળયુ
દ્વિલ્લ	બ્લીચિંગ	ધાસ્તી	સત્ત
મચ્છર	છિદ્રાણુ	સૃષ્ટિ	

ટીપ—આ શબ્દોમાંથી દરરોજ થોડા થોડા લખવાનો મહાવરો રાખશો તો ડિક્શનરીનો વિષય પાડેા થશે.

મુરત શહેર ને આર્યાસી બાલુકાનો “બૂગોળ શિક્ષક”૩ આના.

ડિલ માટે આપેલી સૂચના પહેલી ચોપડીના

અર્થમાં જુઓ.

(૧) જમણો હાથ સામે. (હાથેથી આકાશ તરફ. (૨) જમણો હાથે સલામ. (૩) ડાબો હાથ સામે. (હાથેથી આકાશ તરફ) (૪) ડાબો હાથે સલામ. (૫) જમણો હાથ ઉંચો. (૬) ડાબો હાથ ઉંચો. (૭) બંને હાથ પગના થાપા સાથે અક્ષાળવા. (૮) જમણો હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં. (૯) ડાબો હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં. (૧૦) બંને હાથનાં આંગળાંનાં ટેરવાં ખભે અડકાડવાં. (૧૧) બંને હાથ પગના થાપા સાથે અક્ષાળવા. (૧૨) જમણાં હાથની હથેલી મેં સામે લાવી ચક્રર. (૧૩) ડાબા હાથની હથેલી મેં સામે લાવી ચક્રર. (૧૪) બંને હાથ સામા મુઠ્ઠી વાળીને (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ.) (૧૫) બંને હાથ પાછળ પીઠ ગમ ખેંચવા. (મુઠ્ઠીઓ છાતીને પડખે રાખવી.) (૧૬) બંને હાથ કેડપર રાખી પગનાં આંગળાંપર ધીરેથી ભેસવું; (૧૭) ડાબો હાથ કેડપર મૂકી ડાબી ગમ વાંકા વળી જમણો હાથ ઉંચો કરી આંગળાના નખ સામે જોવું. (૧૮) જમણો હાથ કેડપર રાખી જમણી ગમ વાંકા વળી ડાબો હાથ ઉંચો કરી આંગળાના નખ સામે જોવું. (૧૯) સીધા ટટાર ઉભા રહેવું (પશ્ચ બે પગ વચ્ચે એક પુટલું અંતર રાખવું.) (૨૦) એક હાથ મેં સામે ઉંચા કરી આકાશ તરફ આંગળા ધરી નખ તરફ જોવું. (૨૧) કમરમાંથી વાંકા વળી હાથનાં આંગળાં પગના અંગુઠાને અડકાડવાં (પમ ટટાર રહેવા જોઈએ) (૨) સીધા ઉભા થઈ એક ડમલું આગળ ખસી ઉભા રહેવું.

(૨૩) ડોકું આગળ નમાવવું. (૨૪) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૨૫) ડોકું પાછળ નમાવવું. (૨૬) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૨૭) ડોકું જમણી તરફ ખભાની સીધી લીટીમાં રાખવું. (૨૮) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૨૯) ડોકું ડાબી તરફ ખભાની સીધી લીટીમાં રાખવું. (૩૦) ડોકું સીધું કરી સામે જોવું. (૩૧) બેઠ હાથ મુઠ્ઠી વાળી મોં સામે ખભાની સીધી લીટીમાં લાંબા કરવા. (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ) (૩૨) બેઠ હાથ પાછળ પીઠ ગમ ખેંચવા. (મુઠ્ઠીઓ બગલ આગળ લાવવી) (૩૩) બેઠ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં લાંબા કરવા. (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ) (૩૪) બંને હાથની મુઠ્ઠીનો અંગુઠા ખભે અડકાવવા. (૩૫) કેડપર હાથ રાખી સીધા ઉભા રહેવું. (૩૬) કમર આગલ. (૩૭) ૩૫ પ્રમાણે (૩૮) કમર પાછળ. (૩૯) ૩૫ પ્રમાણે પણ બે પગની વચ્ચે એક પુટવું અંતર રાખવું. (૪૦) કમર જમણી તરફ વાળી ડાબો પગ ભોંયથી ચાર આંગળ ઉંચો રાખવો. (૪૧) ૩૯ પ્રમાણે. (૪૨) કમર ડાબી તરફ વાળી જમણો પગ ભોંયમાંથી ચાર આંગળ ઉંચો રાખવો. (૪૩) સીધા ટટાર ઉભા રહેવું. (૪૪) જમણા ફરવું. (૪૫) સન્નામ કરી ચાલ્યા જવું.

ચોથા ધોરણનો “મુખગણિત શિક્ષક” તથા આના.

ચોથા ધોરણનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક”

તથા આના.

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. કૃત.

લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની નોટો.

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૦	છટ્ટીના અર્થ	૦-૬-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	સાતમીના	૦-૧૦-૦
બીજીના	૦-૪-૦	કન્યા ૧લીના	૦-૪-૦
ત્રીજીના	૦-૫-૦	કન્યા ૨જીના	૦-૫-૦
પાંચમીના	૦-૮-૦	કન્યા ૩જીના	૦-૬-૦

ચોર્યાસી તાલુકાનો નકશો બે આના.

મુરત શહેરનો નકશો છપાય છે.

‘બાળ ગરબાવળી’ની નોટ બે આના.

સી. એમ. શાહ-શાહપોર-મુરત.

બીજી ચોપડીના “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ આના.

બીજા ધોરણ માટે મુરત શહેર તથા ચોર્યાસી તાલુકા
“ભૂગોળ શિક્ષક” ત્રણ આના.

બીજા ધોરણનો ‘મુખ્યગણિત શિક્ષક’ બે આના.

મુરત જિલ્લાનો નકશો ત્રણ આના.

મુરત જિલ્લાનો ‘ભૂગોળ શિક્ષક’ ત્રણ આના.

ગુજરાતની સામાન્ય ભૂગોળની પ્રમોત્તરમાળા ૩ આના.
ધોરણવાર ‘મુખ્યગણિત શિક્ષક’ તૈયાર છે.

કર્તા-છગનલાલ મોતીરામ શાહ શાહપોર-મુરત

